

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
DOMSTOL

ÅRSRAPPORT 1996

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
DOMSTOL

ÅRSRAPPORT 1996

Översikt över verksamheten
vid Europeiska
gemenskapernas
domstol och
förstainstansrätt

Luxemburg 1997

Europeiska gemenskapernas domstol
L-2925 Luxemburg
Telefon (352) 43 03-1
Telex till kansliet 2510 CURIA LU
Telegramadress CURIA
Fax till domstolen (352) 43 03-2600
Fax till informationsavdelningen (352) 43 03-2500

Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt
L-2925 Luxemburg
Telefon (352) 43 03-1
Fax till förstainstansrätten (352) 43 03-2100

Pressläggning den 8 augusti 1997

En stor mängd övrig information om Europeiska unionen är tillgänglig på Internet via Europa-servern (<http://europa.eu.int>).

Kataloguppgifter finns i slutet av publikationen.

Luxemburg: Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, 1998

ISBN 92-829-0360-5

© Europeiska gemenskaperna, 1998
Kopiering tillåten med angivande av källan.

Printed in Italy

Innehållsförteckning

sidan

Förord av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias	7
---	---

Europeiska gemenskapernas domstol

A – Domstolens verksamhet år 1996, av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias	11
B – Upplysningar angående begäran om förhandsavgörande	21
C – Domstolens sammansättning	25
I – Rangordning:	
– från den 1 januari till den 11 juli 1996	27
– från den 12 juli till den 6 oktober 1996	28
– från den 7 oktober till den 31 december 1996	29
II – Domstolens medlemmar	31
III – Ändringar i domstolens sammansättning under år 1996	39

Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

A –	Förstainstansrättens verksamhet år 1996, av ordföranden A. Saggio	43
B –	Förstainstansrättens sammansättning	67
I –	Rangordning:	
	– från den 1 till den 10 januari 1996	69
	– från den 11 januari till den 11 juli 1996	70
	– från den 12 juli till den 30 september 1996	71
	– från den 1 oktober till den 31 december 1996	72
II –	Förstainstansrättens ledamöter	73
III –	Ändringar i förstainstansrättens sammansättning under år 1996	79

Möten och besök

A –	Officiella besök och arrangemang vid domstolen och förstainstansrätten under år 1996	83
B –	Studiebesök vid domstolen och förstainstansrätten under år 1996	89

Högtidliga sammanträden

–	Domstolens högtidliga sammanträde den 10 januari 1996	95
---	---	----

–	Domstolens högtidliga sammanträde den 31 januari 1996	105
–	Domstolens högtidliga sammanträde den 12 juni 1996	111
–	Domstolens högtidliga sammanträde den 11 juli 1996	115

Bilaga I

A – Domstolens dömande verksamhet

I	–	Systematisk översikt över domar meddelade av domstolen år 1996	125
II	–	Översikt över andra avgöranden från domstolen år 1996	151
III	–	Verksamhetsstatistik	153

B – Förstainstansrättens dömande verksamhet

I	–	Systematisk översikt över domar meddelade av förstainstansrätten år 1996	173
II	–	Översikt över andra avgöranden från förstainstansrätten år 1996	189
III	–	Verksamhetsstatistik	191

C	–	De nationella domstolarnas verksamhet på gemenskapsrättens område	201
---	---	---	-----

Bilaga II

- Administrationen: organisationsplan i sammandrag 205

Bilaga III

- Domstolens publikationer samt allmänna upplysningar 209

FÖRORD

av domstolens ordförande G.C. RODRIGUEZ IGLESIAS

Syftet med den årliga rapporten om domstolens verksamhet är att ge en överblick över de många olika arbetsuppgifter som domstolen och förstainstansrätten har fullgjort under det gångna året.

Jag önskar särskilt framhålla att det under år 1996 uppnåddes viktiga förbättringar vad beträffar spridningen av domstolens och förstainstansrättens rättspraxis, och det trots en stram budget.

Den försening som uppstod vid utgivningen av rättsfallssamlingen för år 1992 och år 1993 var praktiskt taget eliminerad vid slutet av år 1996. De domar som avkunnades under år 1996 kunde publiceras i samtliga språkversioner inom fem till åtta månader, särskilt tack vare de åtgärder som vidtogs under år 1995 för att säkerställa att domarna hålls tillgängliga på samtliga språk samma dag som de avkunnas.

Domstolen genomförde dessutom en betydande omorganisation av sin forsknings- och dokumentationsavdelning, för att bland annat påskynda den behandling och analys av rättspraxis som är nödvändig för utgivningen av rättsfallssamlingen och för spridningen av rättspraxis genom databasen Celex.

Veckobulletinen angående verksamheten vid domstolen och förstainstansrätten åtnjuter ett oförminskat intresse bland sina 18 000 prenumeranter, eftersom den ger en snabb inblick i rättspraxis. Domstolen har väsentligt förkortat fristerna för utgivningen av denna bulletin på samtliga språk.

Sedan oktober 1996 har domstolen en egen hemsida på Internet, på webbplats Europa (<http://europa.eu.int>). Denna hemsida innehåller för närvarande bulletinen angående verksamheten vid domstolen och förstainstansrätten och bör snart göra det möjligt för den stora allmänheten att i rimlig tid få tillgång till innehållet i fulltext i de domar som meddelas av domstolen och förstainstansrätten.

Dessa ansträngningar vittnar om institutionens djupa övertygelse att den helt uppfyller sin uppgift enligt fördraget endast om frukten av dess arbete så snabbt som möjligt hålls tillgänglig för alla enskilda.

*Europeiska gemenskapernas
domstol*

A – Domstolens verksamhet år 1996

av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias

Domstolens dömande verksamhet har fortskridit i oförminskad takt under hela år 1996.

Således uppgår antalet domar som domstolen har meddelat till 193, förutom nästan ett hundratal beslut, vilket innebär en ökning i förhållande till föregående år, och har härigenom avgjort cirka 350 mål. Vidare har ärendenas handläggningstid generellt kunnat hållas på samma nivå som för år 1995.

Man tvingas dock konstatera att denna stigande produktivitet inte har kunnat kompensera det ökade antalet anhängiggjorda mål, vilka uppgick till en rekordsiffra av 423 nya mål under år 1996. Antalet anhängiga mål har således stigit från 620 den 31 december 1995 till 694 tolv månader senare.

I likhet med tidigare år är det begäran om förhandsavgörande som har givit upphov till huvuddelen av de mål som domstolen har avgjort under år 1996. Det samarbete som inrättats mellan EG-domstolen och de nationella domstolarna utvecklas således i stadig takt.

Av särskilt intresse är de första tolkningsfrågor som har framställts av domstolar i de nya medlemsstaterna (6 hänskjutanden från Österrike, 4 från Sverige och 3 från Finland), vilka tyder på en snabb integration i gemenskapsrättsordningen.

Domstolen är medveten om den betydelse som förfarandet avseende förhandsavgörande har för gemenskapsrättens utveckling och enhetlighet. Den har därför tagit initiativet att i berörda kretsar sprida en skrift med upplysningar¹ om hur de nationella domstolarna skall gå till väga när de begär ett förhandsavgörande, för att hjälpa dem att göra det på lämpligaste sätt.

År 1996 präglades starkt av utvecklingen av rättpraxis. Under denna period fastslogs således *principen om medlemsstaternas ansvar för skada som har vållats enskilda genom en sådan överträdelse av gemenskapsrätten som kan tillskrivas staten*, genom de domar som meddelades i målen *Brasserie du*

¹ Se sidan 21.

pêcheur och *Factortame* (dom av den 5 mars 1996 i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, REG 1996, s. I-1029), *British Telecommunications* (dom av den 26 mars 1996 i mål C-392/93, REG 1996, s. I-1631), *Hedley Lomas* (dom av den 23 maj 1996 i mål C-5/94, REG 1996, s. I-2553) och *Dillenkofer m.fl.* (dom av den 8 oktober 1996 i de förenade målen C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 och C-190/94, REG 1996, s. I-4845).

Domstolen hade redan i domen av den 19 november 1991 i mål C-6/90 och C-9/90, *Francovich* (REG 1991, s. I-5357), konstaterat att principen om statens ansvar för skada som har vållats enskilda genom sådana överträdelser av gemenskapsrätten som kan tillskrivas medlemsstaterna utgör en väsentlig del av fördragets system. De domar som avkunnats under år 1996 har gjort det möjligt att närmare fastställa förutsättningarna för statens skadeståndsansvar.

I domarna i målen *Brasserie du pêcheur* och *Factortame*, *British Telecommunications* samt *Hedley Lomas* fastslog domstolen att enskilda som lidit skada har rätt till skadestånd när tre förutsättningar är uppfyllda, nämligen att den rättsregel som har överträtts har till syfte att ge de enskilda rättigheter, att överträdelsen är tillräckligt klar och att det finns ett direkt orsakssamband mellan denna överträdelse och den skada som de enskilda har lidit. I domen i målet *Hedley Lomas* förklarade domstolen dessutom att en mindre överträdelse av gemenskapsrätten kan vara tillräcklig för att det skall vara fråga om en tillräckligt klar överträdelse, om den ifrågavarande medlemsstaten vid den tidpunkt då den begick överträdelsen inte stod inför något normativt val och förfogade över ett i hög grad begränsat eller till och med obefintligt utrymme för skönsmässig bedömning.

För det fall att ett direktiv inte har införlivats inom den föreskrivna tidsfristen, följer av domarna i målen *Francovich* och *Dillenkofer* att det föreligger rätt till skadestånd om det resultat som föreskrivs i direktivet innebär att enskilda tillerkänns definierbara rättigheter och om det finns ett orsakssamband mellan överträdelsen och den lidna skadan. I domen i målet *Dillenkofer* har domstolen angivit att när en medlemsstat, i strid med artikel 189 tredje stycket i fördraget, inte vidtar någon av de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå det resultat som föreskrivs i direktivet inom den i direktivet fastställda tidsfristen, missbedömer den följaktligen uppenbart och allvarligt gränserna för utövandet av sina befogenheter.

Domstolen kunde således konstatera att det var samma förutsättningar som gällde i dessa båda serier av domar, eftersom förutsättningen att det måste vara fråga om en tillräckligt klar överträdelse – fastän den inte nämndes i den

ovannämnda domen i målet *Francovich m.fl.* – utgör en av de väsentliga omständigheterna i ett sådant mål.

Vidare har domstolen i dessa domar preciserat att skadeståndet inte kan göras beroende av ett krav på att domstolen tidigare har fastställt en sådan överträdelse av gemenskapsrätten som kan tillskrivas en medlemsstat eller av att det statliga organ som fördragsbrottet kan tillskrivas har gjort sig skyldigt till avsiktlig eller vårdslös culpa.

Vidare behandlade domstolen frågan om *rätten till provisoriskt rättsligt skydd* i sin dom av den 26 november 1996 i mål C-68/95, *T. Port* (REG 1996, s. I-6065). Målet rörde nationella domstolars behörighet att ge ekonomiska aktörer ett provisoriskt rättsligt skydd för det fall att förekomsten och omfattningen av aktörernas rättigheter med stöd av en gemenskapsförordning först måste fastställas av kommissionen genom en rättsakt som ännu inte har antagits. Domstolen konstaterade att prövningen av huruvida en gemenskapsinstitution har underlåtit att agera uteslutande faller under gemenskapsdomstolens behörighet och drog därav slutsatsen att det ankom på den själv att ge de berörda rättsligt skydd, vilket kunde innebära vidtagande av interimistiska åtgärder. Domstolen fastslog således att EG-fördraget inte ger de nationella domstolarna befogenhet att i ett förfarande avseende en begäran om provisoriskt rättsligt skydd förordna om interimistiska åtgärder till dess att kommissionen har antagit en rättsakt för att komma till rätta med de svårigheter som aktörerna ställts inför.

I detta mål har domstolen även preciserat att eftersom artiklarna 173 och 175 i fördraget ger uttryck för ett och samma rättsmedel, skall artikel 175 tredje stycket tolkas på så sätt att den ger enskilda möjlighet att väcka passivitetstalan mot en institution som har underlåtit att anta en rättsakt som skulle ha berört dem direkt och personligen.

Den 28 mars 1996 avgav domstolen ett viktigt *yttrande*, i enlighet med artikel 228.6 i EG-fördraget, enligt vilket gemenskapen på gemenskapsrättens nuvarande stadium saknar behörighet att ansluta sig till Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Yttrande 2/94, REG 1996, s. I-1759). Domstolen drog denna slutsats efter att ha fastslagit att gemenskapen endast har den behörighet som tilldelats den, antingen denna behörighet uttryckligen framgår av särskilda bestämmelser i fördraget eller den underförstått kan härledas från dessa bestämmelser. Det finns dock inte någon fördragsbestämmelse som ger gemenskapsinstitutionerna en allmän befogenhet att fastställa regler inom

området för mänskliga rättigheter eller ingå internationella överenskommelser inom detta område. Artikel 235 i fördraget kan inte utgöra grund för att utvidga området för gemenskapens behörighet, utöver den allmänna ram som följer av samtliga bestämmelser i fördraget, och kan under alla omständigheter inte tjäna som grund för att anta bestämmelser som leder till en ändring av fördraget utan att det förfarande som föreskrivits för detta ändamål iakttas. Så skulle dock bli fallet med en anslutning till konventionen, eftersom den innebär att gemenskapen förs in i ett särskilt internationellt institutionellt system och att samtliga bestämmelser i konventionen införlivas med gemenskapens rättsordning. Domstolen fastslog därför att en anslutning till konventionen endast kan genomföras genom att fördraget ändras.

Därtill utövade domstolen sina befogenheter fullt ut på det *institutionella området* under verksamhetsåret, i fråga om såväl tvister mellan institutionerna som tvister mellan medlemsstaterna.

Vad beträffar *tvister mellan institutionerna* kan man särskilt uppmärksamma domen av den 26 mars 1996 i mål C-271/94, *parlamentet mot rådet* (REG 1996, s. I-1689), och domen av den 18 juni 1996 i mål C-303/94, *parlamentet mot rådet* (REG 1996, s. I-2943), i vilka domstolen prövade om rådets rättsakter hade inkräktat på Europaparlamentets befogenheter. I mål C-271/94 har domstolen dessutom för första gången prövat räckvidden av bestämmelserna i avdelning XII i EG-fördraget om transeuropeiska nät, vilken infördes genom Fördraget om Europeiska unionen.

Domstolen avgjorde dessutom flera *tvister mellan medlemsstaterna och gemenskapsinstitutionerna*. Det kan särskilt erinras om de två domar där domstolen i det ena fallet delvis ogillade Förenade kungarikets talan om ogiltigförklaring av rådets direktiv om arbetstidens förläggning och i det andra fallet helt ogillade Nederländernas talan om ogiltigförklaring av rådets beslut om allmänhetens tillgång till rådets handlingar.

I sin dom av den 12 november 1996 i mål C-84/94, *Förenade kungariket mot rådet* (REG 1996, s. I-5755), bekräftade domstolen i allt väsentligt giltigheten av rådets direktiv om arbetstidens förläggning i vissa avseenden. Detta mål gav framför allt domstolen tillfälle att fastställa att de sociala bestämmelserna i artikel 118 A i fördraget inte skall tolkas restriktivt.

I domen av den 30 april 1996 i mål C-58/94, *Nederländerna mot rådet* (REG 1996, s. I-2169), prövade domstolen vilken räckvidd principen om insyn har i gemenskapsrätten. Domstolen erinrade därvid om att principen om

allmänhetens rätt att få tillgång till handlingar som förvaras hos offentliga myndigheter röner en fortgående bekräftelse såväl i de nationella rättsordningarna som i gemenskapsrätten men medgav att så länge som gemenskapslagstiftaren inte har antagit en allmän reglering på området måste gemenskapsinstitutionerna kunna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa den interna verksamheten i en väl fungerande förvaltnings intresse.

Bland de *förfaranden avseende interimistiska åtgärder* som har avslutats under år 1996 kan erinras om de två tillfällen då Förenade kungariket har försökt få till stånd ett uppskov med verkställigheten av gemenskapsrättsliga beslut.

I det första målet hade Förenade kungariket ansökt om uppskov med verkställigheten av kommissionens beslut att tillfälligt förbjuda export av nötkreatur och nötköttprodukter från denna stat. Domstolen fann att de argument som framförts av parterna vid ett första påseende gav upphov till komplexa rättsliga frågor som krävde en fördjupad prövning i samband med ett kontradiktoriskt förfarande. Trots detta avvisade domstolen Förenade kungarikets ansökan, genom beslut av den 12 juli 1996 i mål C-180/96 R, *Förenade kungariket mot kommissionen* (REG 1996, s. I-3903), efter att ha konstaterat att de av medlemsstaten åberopade skadorna på sociala och kommersiella intressen inte kunde anses väga tyngre än den allvarliga skada på folkhälsan som ett upphävande av det omtvistade beslutet skulle ha kunnat förorsaka.

Vad beträffar beslutet av den 24 september 1996 i de förenade målen C-239/96 R och C-240/96 R, *Förenade kungariket mot kommissionen* (REG 1996, s. I-4475), lyckades Förenade kungariket däremot delvis få till stånd ett uppskov med verkställigheten av besluten om vissa utgifter för gemenskapsaktioner till förmån för äldre och gemenskapsaktioner för att bekämpa fattigdom och social utslagning. Vid bedömningen av huruvida de begärda åtgärderna ställde krav på skyndsamhet fann domstolen att en medlemsstat har en ställning inom gemenskapen som innebär att den deltar i utövandet av såväl normativa som budgetära befogenheter samt att den bidrar till gemenskapens budget och att den därför inte kan nekas möjligheten att göra gällande sådan skada som skulle följa av utgifter som uppkommer i strid med reglerna för gemenskapens och dess institutioners befogenheter.

På området för *fri rörlighet för varor* kan särskilt noteras de domar som rör fri rörlighet för läkemedel. I sin dom av den 12 november 1996 i mål C-201/94, *Smith & Nephew* (REG 1996, s. I-5819), fastställde domstolen att ett nationellt tillstånd att marknadsföra en farmaceutisk specialitet även skall

omfatta, enligt vissa villkor, en till stora delar likartad farmaceutisk specialitet som tillverkas till följd av ett avtal som har ingåtts med samme licensgivare. I domen av den 5 december 1996 i mål C-267/95 och C-268/95, *Merck II* (REG 1996, s. I-6285), kunde domstolen åter bekräfta den rättspraxis enligt vilken en innehavare av ett läkemedelspatent som fritt har marknadsfört sin produkt i en medlemsstat där den inte var patenterbar inte längre kan utnyttja sin patenträtt i andra medlemsstater för att förbjuda parallellimport av nämnda produkt från den förstnämnda medlemsstaten, i enlighet med den så kallade principen om konsumtion av rättigheter.

Vidare har domstolen sökt förena den fria rörligheten för läkemedel med *skyddet för varumärkesrätt* i ett antal domar angående ompaketering av märkesvaror som meddelades den 11 juli 1996 i de förenade målen C-427/93, C-429/93 och C-436/93, *Bristol-Myers Squibb* (REG 1996, s. I-3457), de förenade målen C-71/94–C-73/94, *Eurim-Pharm Arzneimittel* (REG 1996, s. I-3603), och mål C-232/94, *MPA Pharma* (REG 1996, s. I-3671).

Domstolen har för övrigt fastslagit, i en dom av den 26 november 1996 i mål C-313/94, *Graffione* (REG 1996, s. I-6039), att möjligheten att tillåta ett försäljningsförbud på grund av att ett varumärke är vilseledande i princip inte utesluts av den omständigheten att samma varumärke inte uppfattas så i andra medlemsstater. På grund av språkliga, kulturella och sociala skillnader mellan medlemsstaterna är det nämligen möjligt att ett varumärke som inte skulle kunna vilseleda konsumenter i en medlemsstat kan göra det i en annan medlemsstat.

Vad vidare beträffar den fria rörligheten för varor framgår det av domen av den 30 april 1996 i mål C-194/94, *CIA Security International* (REG 1996, s. I-2201), att medlemsstaternas skyldighet att på förhand anmäla alla förslag om tekniska föreskrifter till kommissionen, i enlighet med direktiv 83/189/EEG, är ovillkorlig och tillräckligt precis och därför kan åberopas av enskilda vid nationella domstolar. Om denna skyldighet inte har iakttagits, kan dessa föreskrifter inte tillämpas gentemot enskilda.

På området för *fri rörlighet för personer* bekräftade domstolen sin teleologiska tolkning av undantaget i artikel 48.4 i EG-fördraget, vad gäller tillträde till anställning i offentlig tjänst för medborgarna i medlemsstaterna, genom tre domar av den 2 juli 1996 i mål C-473/93, *kommissionen mot Luxemburg* (REG 1996, s. I-3207), mål C-173/94, *kommissionen mot Belgien* (REG 1996, s. I-3265), och mål C-290/94, *kommissionen mot Grekland* (REG 1996, s. I-3285). Domstolen fann bland annat att den omständigheten att vissa

anställningar inom särskilda verksamhetsområden i förekommande fall kan omfattas av artikel 48.4 i fördraget inte motiverar ett allmänt krav på medborgarskap för samtliga anställningar i de berörda verksamhetsområdena. Med särskilt avseende på anställningar inom undervisningsväsendet fann domstolen att även om skyddet för den nationella identiteten i medlemsstaterna utgör ett legitimt mål som beaktas i gemenskapens rättsordning (vilket för övrigt bekräftas i artikel F 1 i Fördraget om Europeiska unionen), kan detta mål effektivt skyddas med andra medel än en allmän utestängning av medborgare från övriga medlemsstater.

I två domar av den 10 september 1996, i mål C-222/94, *kommissionen mot Förenade kungariket* (REG 1996, s. I-4025), och mål C-11/95, *kommissionen mot Belgien* (REG 1996, s. I-4115), prövade domstolen räckvidden av *direktiv 89/552/EEG* av den 3 oktober 1989 *om samordning av vissa bestämmelser i medlemsstaterna om utövandet av TV-sändningsverksamhet*. I den första av dessa båda domar preciserade domstolen att kriteriet för att avgöra om ett programföretag omfattas av en medlemsstats jurisdiktion inte skall grundas på mottagning och sändning utan på företagets anknytning till en medlemsstats rättsordning. Detta omfattas i huvudsak av begreppet etablering i artikel 59 första stycket i fördraget. I den andra domen har domstolen särskilt angivit å ena sidan att direktiv 89/552 även omfattar återutsändning av TV-program via kabel, å andra sidan att det endast åligger den medlemsstat varifrån sändningarna härrör att kontrollera tillämpningen av ursprungsstatens lagstiftning i fråga om TV-sändningar och att tillse att bestämmelserna i direktiv 89/552 följs, och att mottagarstaten inte har rätt att utöva någon egen kontroll i detta avseende.

I fråga om *kontroll av statligt stöd* har domstolen, i en dom av den 11 juli 1996 i mål C-39/94, *SFEI* (REG 1996, s. I-3547), närmare definierat den nationella domstolens roll inom ramen för tillämpningen av artikel 93 i EG-fördraget, enligt vilken statligt stöd skall förhandsanmälas till kommissionen. Domstolen angav bland annat att en nationell domstol, som i ett mål skall bedöma följderna av en rättsstridig stödåtgärd, samtidigt som kommissionen prövar samma ärende men ännu inte har avgjort frågan om de ifrågavarande statliga åtgärderna utgör statligt stöd, inte är skyldig vare sig att avvisa målet på grund av bristande behörighet eller att förklara målet vilande fram till dess att kommissionen tar ställning till hur de ifrågavarande åtgärderna skall betecknas. Domstolen fann dessutom att en nationell domstol, som skall ta ställning till ett yrkande om återbetalning av stöd, skall bifalla detta yrkande om den konstaterar att kommissionen inte har underrättats om stödåtgärden,

såvida inte en återbetalning med hänsyn till exceptionella omständigheter vore olämplig.

Domstolen har meddelat flera domar på *miljörättens område*. Den har därvid tolkat direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar, i en dom av den 11 juli 1996 i mål C-44/95, *Royal Society for the Protection of Birds* (REG 1996, s. I-3805). Domstolen förklarade i denna dom att en medlemsstat inte har rätt att beakta ekonomiska krav vid valet och avgränsningen av ett särskilt skyddsområde utan endast får ta hänsyn till kriterier av ornitologisk karaktär. Enligt direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter kan dock medlemsstaterna senare, av tvingande skäl som har ett allt överskuggande allmänintresse och som omfattar ekonomiska och sociala hänsyn, ändra ett beslut om klassificeringen av ett skyddsområde genom att minska dess yta.

Domstolen har vidare undersökt vilka skyldigheter som medlemsstaterna har enligt direktiv 85/337/EEG om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i en dom av den 24 oktober 1996 i mål C-72/95, *Kraaijeveld* (REG 1996, s. I-5403). Domstolen fastslog att medlemsstaten har befogenhet att företa en skönsmässig bedömning för att bestämma vilka slags projekt som skall undergå en bedömning eller för att fastställa de kriterier och/eller gränsvärden som skall iakttas. Den klargjorde dock att om detta leder till att samtliga berörda projekt i praktiken redan i förväg undantas från skyldigheten att företa en miljöbedömning, överskrider staten sin befogenhet att företa en skönsmässig bedömning, om inte samtliga de projekt som har undantagits, på grundval av en helhetsbedömning, kan anses vara sådana att de inte kan ha en betydande inverkan på miljön. Den preciserade dessutom att då en domstol enligt nationell rätt ex officio skall, eller har möjlighet att, beakta rättsliga grunder som följer av en intern bestämmelse av tvingande beskaffenhet, som dock inte har åberopats av parterna, ankommer det på domstolen att inom ramen för sin behörighet ex officio pröva om en medlemsstats myndigheter har hållit sig inom gränserna för sin befogenhet att företa skönsmässig bedömning och att beakta det vid prövningen av talan om ogiltigförklaring.

I fråga om *likabehandling av kvinnor och män* har domstolen, i en dom av den 6 februari 1996 i mål C-457/93, *Lewark* (REG 1996, s. I-243), bekräftat den bedömning av verksamheten i tyska företagsnämnder som gjorts i domen av den 4 juni 1992 i mål C-360/90, *Bötel* (REG 1992, s. I-3589). Domstolen fastslog således att för det fall att kategorin deltidsarbetande omfattar ett väsentligt större antal kvinnor än män, skall en nationell lagstiftning anses

strida mot det förbud mot indirekt diskriminering i fråga om lön som uppställs i artikel 119 i fördraget och i direktiv 75/117/EEG, om denna lagstiftning, utan att vara ägnad att säkerställa ett berättigat socialpolitiskt mål och nödvändig för att uppnå detta, begränsar den kompensation som deltidanställda ledamöter av företagsnämnder erhåller av sina arbetsgivare, i förhållande till sin arbetstid, för deltagande i utbildning som ger erforderliga kunskaper för verksamhet i företagsnämnder och som äger rum under vad som motsvarar ordinarie arbetstid i företaget för heltidsarbetande, men utanför individuell arbetstid för deltidarbetande, då kompensation utgår till heltidsarbetande ledamöter av företagsnämnder i förhållande till dessa personers arbetstid.

I domen av den 13 februari 1996 i mål C-342/93, *Gillespie* (REG 1996, s. I-475), tolkade domstolen samma bestämmelser med avseende på kvinnliga arbetstagares rätt till ersättning under föräldraledighet.

Slutligen ställdes domstolen inför frågan huruvida det förbud mot all form av könsdiskriminering i fråga om arbetsvillkor, inklusive villkor för uppsägning, som uppställs i rådets direktiv 76/207/EEG hindrade uppsägning av en transsexuell på grund av dennes könsbyte. Domstolen lämnade ett jakande svar i sin dom av den 30 april 1996 i mål C-13/94, *P./S. och Cornwall County Council* (REG 1996, s. I-2143), efter att ha konstaterat att en person som sägs upp på grund av att hon ämnar genomgå eller har genomgått könsbyte utsätts för en ogynnsam behandling i jämförelse med andra personer av det kön som hon ansågs tillhöra före operationen. Att ha overseende med en sådan diskriminering skulle, enligt domstolen, innebära en kränkning av den värdighet och den frihet som en sådan person har rätt till och som domstolen har att skydda.

På området för *yttre förbindelser* ogiltigförklarade domstolen genom en dom av den 19 mars 1996, i mål C-25/94, *kommissionen mot rådet* (REG 1996, s. I-1469), det beslut som fattats vid rådsmötet för "fiske" den 22 november 1993, genom vilket medlemsstaterna tillerkändes rösträtt inom Förenta nationernas livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) för att anta ett avtal om främjandet av att fiskefartyg på öppet hav iakttar internationella bestämmelser för bevarande och förvaltning. Domstolen prövade vad ett sådant beslut har för rättsverkningar och fann att den omständigheten att rådet tillerkänt medlemsstaterna befogenhet att fatta slutgiltiga beslut inverkade på gemenskapens rättigheter. Vidare fann domstolen att rösträtten hindrade gemenskapen från att på ett effektivt sätt intervensera i debatten samt att den skapade intrycket, gentemot tredje land och FAO, att avtalsområdet inte i allt

väsentligt omfattades av gemenskapens exklusiva behörighet. Domstolen konstaterade därpå att det avtal som skulle ingås vid FAO:s konferens gällde ett område som till övervägande del omfattades av gemenskapens exklusiva behörighet och att rådet genom att tillerkänna medlemsstaterna rösträtt hade åsidosatt den överenskommelse som den tidigare hade träffat med kommissionen för att upprätta ett samordningsförfarande mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Domstolen besvarade dessutom en fråga angående räckvidden av rådets förordning (EEG) nr 990/93 av den 26 april 1993 om handel mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Federala republiken Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Domstolen tolkade förordningen mot bakgrund av resolutionerna från Förenta nationernas säkerhetsråd och fastslog därvid, i domen av den 30 juli 1996 i mål C-84/95, *Bosphorus* (REG 1996, s. I-3953), att den i artikel 8 föreskrivna sanktionen, som bestod i att beslagta transportmedel, var tillämplig på ett flygplan som ägdes av en serbisk juridisk person, trots att ägaren hade hyrt ut flygplanet för en fyraårsperiod till en person utan anknytning till Federala republiken Jugoslavien. Domstolen fann att en annan tolkning skulle ha äventyrat det verkningsfulla i att förstärka sanktionerna och att den lösning som valts med hänsyn till allmänintresset varken innebar ett obefogat åsidosättande av de berördas grundläggande rättigheter eller kunde anses vara olämplig eller oproportionerlig.

Denna genomgång av domstolens verksamhet under år 1996 kan inte avslutas utan att framhålla de framsteg som har gjorts under denna period vad gäller strävan att snabbare sprida domstolens domar.

Domstolen har först och främst uppnått målet att hålla sina domar tillgängliga för berörda personer på gemenskapens samtliga officiella språk samma dag som de avkunnas.

Sedan början av år 1996 införs även domarna i sin helhet i gemenskapens databas Celex, vilket sker redan tre till fyra veckor efter det att de avkunnats.

B – Upplysningar angående begäran om förhandsavgörande

Utvecklingen av gemenskapens rättsordning är till stor del frukten av det samarbete som upprättats mellan Europeiska gemenskapernas domstol och de nationella domstolarna med tillämpning av det förfarande för förhandsavgörande som föreskrivs i artikel 177 i EG-fördraget och motsvarande bestämmelser i EKSG-fördraget och Euratomfördraget.¹

För att göra detta samarbete mera effektivt och på så sätt underlätta för EG-domstolen att motsvara de förväntningar som de nationella domstolarna har och ge dem användbara svar på deras frågor, lämnar EG-domstolen de berörda och särskilt de nationella domstolarna följande upplysningar.

Det bör understrykas att dessa upplysningar endast är av informativ karaktär och att de inte innehåller några regler eller avser att vara till ledning för tolkningen av de bestämmelser som gäller för begäran om förhandsavgörande. De utgör endast praktiska upplysningar, som i ljuset av de erfarenheter som har vunnits vid tillämpningen av förfarandet för förhandsavgörande kan vara till nytta för att undvika svårigheter som EG-domstolen ibland har ställts inför.

1. Varje domstol i medlemsstaterna får begära att EG-domstolen tolkar en gemenskapsrättslig regel i fördragen eller sekundärrätten när den anser det nödvändigt för att avgöra en tvist inför den.

De domstolar vilkas avgöranden inte kan överklagas enligt den nationella rättsordningen är skyldiga att föra de tolkningsfrågor som uppkommer inför dem vidare till EG-domstolen, utom när frågan redan har avgjorts i rättspraxis eller när det framstår som uppenbart hur den gemenskapsrättsliga regeln skall tillämpas.²

2. EG-domstolen har behörighet att avgöra giltigheten av de rättsakter som har antagits av gemenskapsinstitutionerna. De nationella domstolarna har

¹ Ett förfarande för förhandsavgörande föreskrivs även i protokollen till vissa fördrag som har slutits mellan medlemsstaterna, exempelvis Brysselkonventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område.

² Dom av den 6 oktober 1982 i mål 283/81, Cilfit (REG 1982, s. 3415).

möjlighet att underkänna de invändningar om ogiltighet som görs gällande inför dem. Alla nationella domstolar, också de vilkas avgöranden kan överklagas, måste vända sig till EG-domstolen när de har för avsikt att ifrågasätta giltigheten av en av gemenskapsrättsakterna.³

Inte desto mindre kan en nationell domstol, när den hyser allvarliga tvivel om giltigheten av en av gemenskapsrättsakterna vilken ligger till grund för en intern rättsakt, interimistiskt besluta om uppskov med tillämpningen av denna rättsakt eller vidta varje annan interimistisk åtgärd i detta avseende. Den är i sådana fall skyldig att föra frågan vidare till EG-domstolen och därvid ange av vilka skäl den anser att gemenskapsrättsakten inte är giltig.⁴

3. Frågan i en begäran om förhandsavgörande måste begränsas till att gälla tolkningen eller giltigheten av en gemenskapsrättslig regel, eftersom tolkningen av nationell rätt och bedömningen av dennas giltighet inte faller inom EG-domstolens behörighet. Tillämpningen av den gemenskapsrättsliga regeln i det enskilda fall som den hänskjutande domstolen ställts inför ankommer på den domstolen.

4. Den nationella domstolens beslut att föra en fråga vidare till EG-domstolen kan ges vilken form som helst som är tillåten enligt den nationella rättsordningen för beslut under rättegången. När en fråga förs vidare till EG-domstolen, leder det i allmänhet till att målet vid den nationella domstolen måste förklaras vilande till dess EG-domstolen har avgjort frågan. Det ankommer dock helt på den nationella domstolen att i enlighet med den nationella rätten fatta beslut i detta avseende.

5. Beslutet om begäran om förhandsavgörande, inklusive den ställda frågan, översätts till gemenskapens övriga officiella språk av EG-domstolens personal. Problem rörande tolkningen eller giltigheten av gemenskapsrätten är ofta av allmänt intresse och medlemsstaterna och gemenskapsinstitutionerna har rätt att inkomma med yttranden. Det är således önskvärt att detta beslut formuleras på ett så klart och precist sätt som möjligt.

³ Dom av den 22 oktober 1987, Foto-Frost (314/85, REG 1987, s. 4199).

⁴ Domar av den 21 februari 1991, Zuckerfabrik (C-143/88 och C-92/89, REG 1991, s. I-415), och av den 9 november 1995, Atlanta (C-465/93, REG 1991, s. I-3761).

6. Beslutet om begäran om förhandsavgörande skall vara motiverat på ett kortfattat sätt men ändå så utförligt att såväl EG-domstolen som de som skall underrättas om beslutet (medlemsstaterna, kommissionen och i förekommande fall rådet och Europaparlamentet) kan förstå den faktiska och rättsliga bakgrunden till målet vid den nationella domstolen.⁵

Särskilt måste beslutet ange de faktiska omständigheter som är nödvändiga för att förstå den rättsliga betydelsen av tvisten vid den nationella domstolen, de rättsregler som kan vara tillämpliga, de skäl som föranlett den nationella domstolen att ställa frågan till EG-domstolen och i förekommande fall parternas argument. Dessa upplysningar syftar till att underlätta för EG-domstolen att lämna ett användbart svar till den nationella domstolen.

Vidare måste beslutet om begäran om förhandsavgörande åtföljas av en kopia av de handlingar som är nödvändiga för att förstå tvisten, särskilt de tillämpliga nationella bestämmelserna. Emellertid skall den hänskjutande domstolen se till att dess beslut innehåller alla relevanta upplysningar, eftersom akten och de handlingar som bifogats beslutet om begäran om förhandsavgörande inte alltid översätts i sin helhet till gemenskapens olika officiella språk.

7. Den nationella domstolen kan hänskjuta en fråga till EG-domstolen från det att den konstaterar att ett beslut angående tolkning eller giltighet på en eller flera punkter är nödvändigt för att den skall kunna meddela sin dom. Det bör emellertid understrykas att det inte ankommer på EG-domstolen att avgöra tvister rörande de faktiska omständigheterna i målet vid den nationella domstolen eller meningsskiljaktigheter rörande tolkningen eller tillämpningen av regler i den nationella rätten. Det är således önskvärt att beslutet att föra en fråga vidare inte fattas förrän på det stadium av rättegången vid den nationella domstolen då denna är i stånd att, åtminstone i form av antaganden, beskriva problemets faktiska och rättsliga bakgrund. Det kan därför vara processekonomiskt lämpligt att frågan inte ställs förrän efter en kontradiktorisk förhandling.⁶

8. Beslutet om begäran om förhandsavgörande och relevanta handlingar bör den nationella domstolen sända direkt till EG-domstolen i rekommenderat

⁵ Dom av den 26 januari 1993 i mål C-320/90, Telemarsicabruzzo (REG 1993, s. I-393).

⁶ Dom av den 28 juni 1978 i mål 70/77, Simmenthal (REG 1978, s. 1453).

brev (adresserat "Europeiska gemenskapernas domstol, kansliet, L-2925 Luxemburg", telefon 352-43031). Till dess förhandsavgörande meddelas står kansliet i kontakt med den nationella domstolen och översänder kopior av inkommande handlingar (skriftliga yttranden, förhandlingsrapporten och generaladvokatens förslag till avgörande). EG-domstolen översänder också domen till den hänskjutande domstolen. EG-domstolen önskar också att den nationella domstolen underrättar den om tillämpningen av domen i tvisten inför den nationella domstolen och att den nationella domstolen, i förekommande fall, översänder sitt slutliga avgörande till den.

9. Förfarandet för förhandsavgörande inför EG-domstolen är kostnadsfritt och EG-domstolen uttalar sig inte om de rättegångskostnader som parterna i målet inför den nationella domstolen har haft.

C – Domstolens sammansättning

Första raden, från vänster till höger:

Domarna L. Sevón, J.L. Murray, G.F. Mancini, ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, domaren J.C. Moitinho de Almeida, förste generaladvokaten A.M. La Pergola och domaren C.N. Kakouris.

Andra raden, från vänster till höger:

Domarna J.P. Puissochet, D.A.O. Edward, P.J.G. Kapteyn, generaladvokaterna F.G. Jacobs, C.O. Lenz, G. Tesauo, domaren C. Gulmann och generaladvokaten G. Cosmas.

Tredje raden, från vänster till höger:

Domaren M. Wathelet, generaladvokaten N. Fennelly, domarna P. Jann, G. Hirsch, generaladvokaterna P. Léger, M.B. Elmer, domaren H. Ragnemalm, generaladvokaten D. Ruiz-Jarabo Colomer, domaren R. Schintgen och justitiesekreteraren R. Grass.

I – RANGORDNING

från den 1 januari till den 11 juli 1996

G.C. RODRIGUEZ IGLESIAS, domstolens ordförande
C.N. KAKOURIS, ordförande på fjärde och sjätte avdelningen
G. TESAURO, förste generaladvokat
D.A.O. EDWARD, ordförande på första och femte avdelningen
J.-P. PUISSOCHET, ordförande på tredje avdelningen
G. HIRSCH, ordförande på andra avdelningen
G.F. MANCINI, domare
C.O. LENZ, generaladvokat
F.A. SCHOCKWEILER, domare
J.C. MOITINHO DE ALMEIDA, domare
F.G. JACOBS, generaladvokat
P.J.G. KAPTEYN, domare
C. GULMANN, domare
J.L. MURRAY, domare
A.M. LA PERGOLA, generaladvokat
G. COSMAS, generaladvokat
P. LEGER, generaladvokat
M.B. ELMER, generaladvokat
P. JANN, domare
H. RAGNEMALM, domare
L. SEVÓN, domare
N. FENNELLY, generaladvokat
D. RUIZ-JARABO COLOMER, generaladvokat
M. WATHELET, domare

R. GRASS, justitiesekreterare

från den 12 juli till den 6 oktober 1996

G.C. RODRIGUEZ IGLESIAS, domstolens ordförande
C.N. KAKOURIS, ordförande på fjärde och sjätte avdelningen
G. TESAURO, förste generaladvokat
D.A.O. EDWARD, ordförande på första och femte avdelningen
J.-P. PUISSOCHET, ordförande på tredje avdelningen
G. HIRSCH, ordförande på andra avdelningen
G.F. MANCINI, domare
C.O. LENZ, generaladvokat
J.C. MOITINHO DE ALMEIDA, domare
F.G. JACOBS, generaladvokat
P.J.G. KAPTEYN, domare
C. GULMANN, domare
J.L. MURRAY, domare
A.M. LA PERGOLA, generaladvokat
G. COSMAS, generaladvokat
P. LEGER, generaladvokat
M.B. ELMER, generaladvokat
P. JANN, domare
H. RAGNEMALM, domare
L. SEVÓN, domare
N. FENNELLY, generaladvokat
D. RUIZ-JARABO COLOMER, generaladvokat
M. WATHELET, domare
R. SCHINTGEN, domare

R. GRASS, justitiesekreterare

från den 7 oktober till den 31 december 1996

G.C. RODRIGUEZ IGLESIAS, domstolens ordförande
G.F. MANCINI, ordförande på andra och sjätte avdelningen
J.C. MOITINHO DE ALMEIDA, ordförande på tredje och femte avdelningen
J.L. MURRAY, ordförande på fjärde avdelningen
A.M. LA PERGOLA, förste generaladvokat
L. SEVÓN, ordförande på första avdelningen
C.N. KAKOURIS, domare
C.O. LENZ, generaladvokat
F.G. JACOBS, generaladvokat
G. TESAURO, generaladvokat
P.J.G. KAPTEYN, domare
C. GULMANN, domare
D.A.O. EDWARD, domare
G. COSMAS, generaladvokat
J.-P. PUISSOCHET, domare
P. LEGER, generaladvokat
G. HIRSCH, domare
M.B. ELMER, generaladvokat
P. JANN, domare
H. RAGNEMALM, domare
N. FENNELLY, generaladvokat
D. RUIZ-JARABO COLOMER, generaladvokat
M. WATHELET, domare
R. SCHINTGEN, domare

R. GRASS, justitiesekreterare

II – DOMSTOLENS MEDLEMMAR

(i rangordning efter ålder i ämbetet)

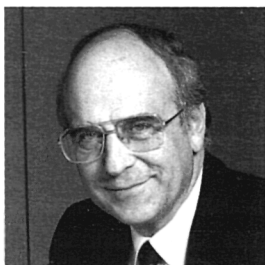
Giuseppe Federico Mancini

Född 1927; professor i arbetsrätt (Urbino, Bologna, Rom) och i jämförande privaträtt (Bologna); ledamot av domarkårens högsta råd (1976-1981); generaladvokat vid domstolen från den 7 oktober 1982 till den 6 oktober 1988; domare sedan den 7 oktober 1988.

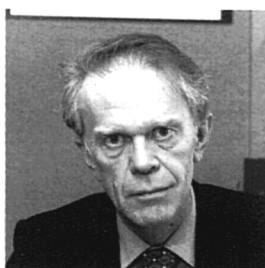
Constantinos Kakouris

Född 1919; advokat (Aten); revisionssekreterare vid den grekiska högsta förvaltningsdomstolen; ledamot av högsta förvaltningsdomstolen; ordförande för den domstol som prövar mål mot domare från första och andra instans; ledamot av den högsta domstolen för särskilda mål; chefsinspektör för förvaltningsdomstolarna; ledamot av domarkårens högsta råd; ordförande för högsta rådet vid utrikesministeriet; domare vid Europeiska gemenskapernas domstol sedan den 14 mars 1983.

Carl Otto Lenz

Född 1930; advokat; notarius publicus; generalsekreterare för den kristdemokratiska gruppen i Europaparlamentet; ledamot av den tyska förbundsdagen; ordförande för justitieutskottet och utskottet för Europafrågor i förbundsdagen; hedersprofessor i Europarätt vid universitetet i Saarland (1990); generaladvokat vid domstolen sedan den 11 januari 1984.

Fernand Schockweiler

Född 1935; justitieministeriet; förste regeringsattaché; regeringens rådgivare vid högsta förvaltningsdomstolens rättsavdelning; förste regeringsrådgivare vid justitieministeriet; domare vid domstolen från den 7 oktober 1985 till den 1 juni 1996.

José Carlos de Carvalho Moitinho de Almeida

Född 1936; biträdande allmän åklagare vid appellationsdomstolen i Lissabon; kabinettschef hos justitieministern; biträdande riksåklagare; direktör för avdelningen för Europarätt; professor i gemenskapsrätt (Lissabon); domare vid domstolen sedan den 31 januari 1986.

Gil Carlos Rodríguez Iglesias

Född 1946; assistent och därefter professor (universiteten i Oviedo, Freiburg im Breisgau, Universidad Autónoma i Madrid, Universidad Complutense i Madrid och Granada); professur i internationell offentlig rätt (Granada); domare vid domstolen sedan den 31 januari 1986; ordförande för domstolen sedan den 7 oktober 1994.

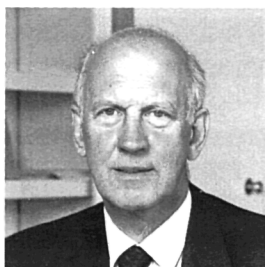
Francis Jacobs, QC

Född 1939; barrister; tjänsteman vid sekretariatet vid Europakommissionen för de mänskliga rättigheterna; rättssekreterare hos generaladvokaten J.P. Warner; professor i Europarätt (King's College, London); författare till ett flertal arbeten om Europarätt; generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1988.

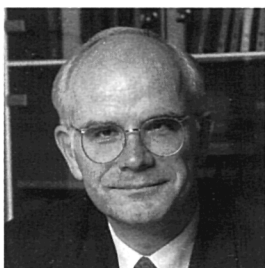
Giuseppe Tesauo

Född 1942; professor i folkrätt och gemenskapsrätt vid universitetet i Neapel; advokat vid kassationsdomstolen; ledamot av utrikesministeriets råd för diplomatiska tvister; generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1988.

Paul Joan George Kapteyn

Född 1928; tjänsteman vid utrikesministeriet; professor i internationella organisationers rätt (Utrecht, Leiden); ledamot av Raad van State; ordförande på avdelningen för rättsfrågor vid Raad van State; medlem av Kungliga nederländska vetenskapsakademien; ledamot av styrelsen för Haagsche Academie voor Internationaal Recht; domare vid domstolen sedan den 29 mars 1990.

Claus Christian Gulmann

Född 1942; tjänsteman vid justitieministeriet; rättssekreterare hos domaren Max Sørensen; professor i folkrätt och gemenskapsrätt samt dekanus för rättsvetenskapliga fakulteten vid Köpenhamns universitet; advokat; ordförande och ledamot av skiljedomstolar; ledamot av förvaltningsdomstol i andra instans; generaladvokat vid domstolen från den 7 oktober 1991 till den 6 oktober 1994; domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

John Loyola Murray

Född 1943; barrister (1967) och därefter Senior Counsel (1981); ledamot av Irlands advokatsamfund; Attorney General (1987); tidigare ledamot av högsta förvaltningsdomstolen; tidigare ledamot av Bar Council of Ireland; Benchers (doyen) av Honourable Society of King's Inns; domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1991.

David Alexander Ogilvy Edward

Född 1934; advokat (Skottland); Queen's Counsel (Skottland); generalsekreterare och därefter skattmästare vid Faculty of Advocates; ordförande för den rådgivande kommittén för advokatsamfunden i Europeiska gemenskapen; Salvesenprofessuren rörande europeiska institutioner och direktör för Europa Institute, University of Edinburgh; rådgivande expert knuten till House of Lords Select Committee on the European Communities; Honorary Benchers, Grays's Inn, London; domare vid förstainstansrätten från den 25 september 1989 till den 9 mars 1992; domare vid domstolen sedan den 10 mars 1992.

Antonio Mario La Pergola

Född 1931; professor i författningsrätt, offentlig rätt samt komparativ rätt vid universiteten i Padova, Bologna och Rom; ledamot av domarkårens högsta råd (1976-1978); ledamot av och ordförande i författningsrådet (1986-1987); EG-minister (1987-1989); ledamot av Europaparlamentet (1989-1994); domare vid domstolen från den 7 oktober till den 31 december 1994; generaladvokat sedan den 1 januari 1995.

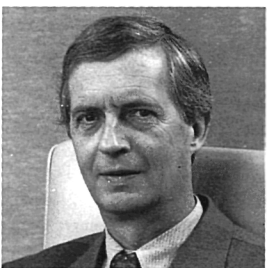
Georges Cosmas

Född 1932; advokat i Aten; tf. revisionssekreterare vid högsta förvaltningsdomstolen (1963); revisionssekreterare (1973) och regeringsråd (1982-1994); ledamot av en specialdomstol för åtal mot domare; ledamot av en specialdomstol som enligt den grekiska författningen har till uppgift att harmonisera rättskipningen i landets tre högsta domstolar och säkerställa den rättsliga kontrollen av riksdagsvalens liksom de europeiska valens giltighet; ledamot av domstolarnas högsta råd; ledamot av utrikesministeriets högsta råd; ordförande för varumärkesdomstolen i andra instans; ordförande för särskilda kommittén för lagberedning vid justitieministeriet; generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

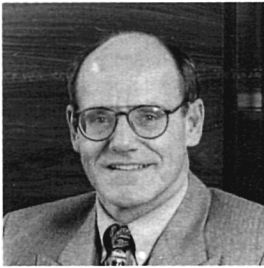
Jean-Pierre Puissochet

Född 1936; ledamot av Conseil d'État (Frankrike); direktör och därefter generaldirektör för rättstjänsten vid Europeiska gemenskapernas råd (1968-1973); generaldirektör för Agence nationale pour l'emploi (1973-1975); administrativ direktör för industriministeriet (1977-1979); rättschef vid OECD (1979-1985); direktör för Institut international d'administration publique (1985-1987); jurisconsulte, rättschef vid utrikesministeriet (1987-1994); domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Philippe Léger

Född 1938; ämbetsman i justitieministeriet (1966-1970); chef och senare sakkunnig i kabinettet hos ministern för livskvalitet (1976); sakkunnig i justitieministerns kabinett (1976-1978); byråchef vid justitieministeriets avdelning för brottmål och nådeansökningar (1978-1983); ledamot av Cour d'appel de Paris (1983-1986); biträdande kabinetschef i justitieministerns kabinett (1986); ordförande i Tribunal de grande instance de Bobigny (1986-1993); kabinetschef för justitieministerns kabinett och generaladvokat vid Cour d'appel de Paris (1993-1994); assisterande professor vid Université de René Descartes (Paris V) (1988-1993); generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Günter Hirsch

Född 1943; rättschef vid bayerska justitieministeriet; ordförande för författningsdomstolen i Sachsen och för Oberlandesgericht i Dresden (1992-1994); hedersprofessor i Europarätt och medicinsk rätt vid universitetet i Saarbrücken; domare vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Michael Bendik Elmer

Född 1949; tjänsteman vid justitieministeriet i Köpenhamn sedan 1973; kontorschef vid justitieministeriet (1982-1987 och 1988-1991); domare vid Østre Landsret (domstol i andra instans) (1987-1988); vice ordförande för Sø- og Handelsretten (domstolen för sjö- och handelsrätt) (1988); sakkunnig i gemenskapsrätt och mänskliga rättigheter vid justitieministeriet (1991-1994); generaladvokat vid domstolen sedan den 7 oktober 1994.

Peter Jann

Född 1935; jur. dr vid Wiens universitet; domare; föredragande vid justitieministeriet och i parlamentet; ledamot av författningsdomstolen; domare vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Hans Ragnemalm

Född 1940; jur. dr och professor i offentlig rätt vid universitetet i Lund; professor i offentlig rätt och dekanus vid juridiska fakulteten vid Stockholms universitet; justitieombudsman; regeringsråd vid regeringsrätten i Sverige; domare vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Leif Sevón

Född 1941; jur. lic. vid universitetet i Helsingfors; överdirektör vid justitieministeriet; konsultativ tjänsteman vid utrikesministeriets handelspolitiska avdelning; justitieråd; domare i EFTA-domstolen; ordförande för EFTA-domstolen; domare vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Nial Fennelly

Född 1942; Master of Arts i ekonomi vid University College, Dublin; barrister-at Law; Senior Counsel; ordförande i rättshjälpsnämnden och i Bar Council; generaladvokat vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Dámaso Ruiz-Jarabo Colomer

Född 1949; domare; ledamot av Consejo General del Poder Judicial (domarkårens högsta råd); professor; kabinettschef hos ordföranden för Consejo General del Poder Judicial; ad hoc-domare vid Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna; generaladvokat vid domstolen sedan den 19 januari 1995.

Melchior Wathelet

Född 1949; vice premiärminister; försvarsminister (1995); borgmästare i Verviers; vice premiärminister; justitieminister och ekonomiminister (1992-1995); vice premiärminister, justitie- och medelklassminister (1988-1991); parlamentsledamot (1977-1995); juristexamen och ekonomexamen (universitetet i Liège); Master of Laws (Harvard University, USA); docent vid universitetet i Liège; kursföreläsare vid Université catholique de Louvain-la-Neuve; domare vid domstolen sedan den 19 september 1995.

Romain Schintgen

Född 1939; advokat; expéditionschef vid arbetsministeriet; ordförande för Ekonomiska och sociala rådet; styrelseledamot bl.a. i Société nationale de crédit et d'investissement och i Société européenne des satellites; regeringsuppdrag som ledamot av Europeiska socialfondskommittén, Rådgivande kommittén för arbetstagares fria rörlighet och styrelsen för Europeiska stiftelsen för förbättring av levnads- och arbetsvillkor; domare vid förstainstansrätten från den 25 september 1989 till den 11 juli 1996; domare vid domstolen sedan den 12 juli 1996.

Roger Grass

Född 1948; examen från Institut d'études politiques de Paris och från högre offentligrättsliga studier; biträdande allmän åklagare vid Tribunal de grande instance de Versailles; avdelningsdirektör vid domstolen; generalsekreterare för allmänna åklagarämbetet vid Cour d'appel de Paris; justitieministerns kabinett; rättssekreterare hos domstolens ordförande; justitiesekreterare vid domstolen sedan den 10 februari 1994.

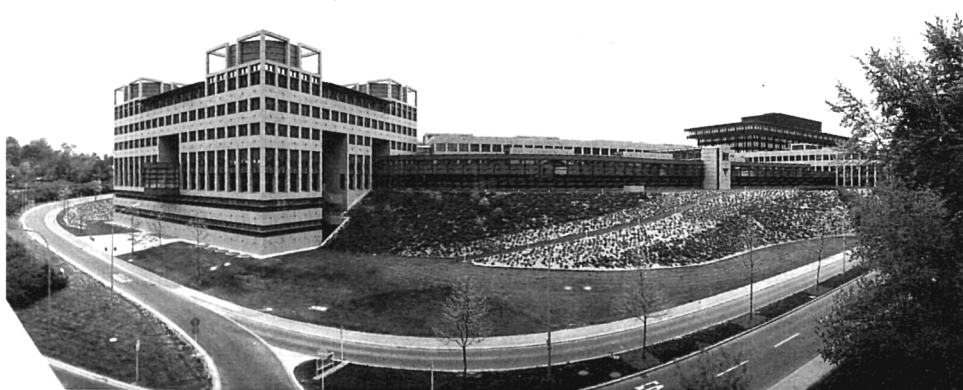
III – ÄNDRINGAR I DOMSTOLENS SAMMANSÄTTNING UNDER ÅR 1996

Domstolens sammansättning ändrades under år 1996 enligt följande:

Med anledning av Fernand Schockweilers bortgång, den 1 juni 1996, tillträdde Romain Schintgen, domare vid förstainstansrätten, ämbetet som domare vid domstolen den 12 juli 1996.

För närmare upplysningar se "Högtidliga sammanträden", s. 91.

Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

A – Förstainstansrättens verksamhet år 1996

av ordföranden Antonio Saggio

Förstainstansrättens verksamhet

1. Under år 1996 har 215 nya mål anhängiggjorts vid förstainstansrätten. Denna siffra ligger mycket nära siffran för år 1995 (212 mål), om man för de båda verksamhetsåren undantar mål angående mjölkkvoter, där måltillströmningen fortsätter att minska (5 mål under år 1996 jämfört med 32 mål under år 1995).

Fördelningen av dessa 215 mål över olika ämnesområden skiljer sig dock i hög grad från den som kunde konstateras för år 1995.

Det kan anmärkas att antalet konkurrensrättsliga mål har genomgått en till synes betydande minskning (25 mål under år 1996 jämfört med 65 mål under år 1995), vilket dock har sin förklaring i det faktum att det under år 1995 (och år 1994) i en rad fall väcktes talan mot kommissionsbeslut som berörde ett stort antal företag inom en viss sektor. Med undantag för detta har antalet domar på konkurrensområdet i viss mån ökat jämfört med år 1995 (23).

Denna minskning av nya mål på konkurrensområdet uppvägs helt av den ökade tillströmningen av sådana tvister som, huvudsakligen, rör personalfrågor (98 mål under år 1996 jämfört med 79 mål under år 1995), jordbruk (25 mål under år 1996 jämfört med 16 mål under år 1995) och statligt stöd (18 mål under år 1996 jämfört med 12 mål under år 1995).

Det har under år 1996 fortfarande inte anhängiggjorts något mål på området för immateriella rättigheter (varumärken, mönster och växtsorter). Det kan i detta hänseende noteras att överklagningsnämnderna vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden, vars processordning trädde i kraft i februari 1996 (förordning [EG] nr 216/96 av den 5 februari 1996) inte fattade något beslut under denna period.

Förstainstansrätten har, med sina nytillträdde ledamöter (vilka tillträdde i samband med det ordinarie förnyandet strax före verksamhetsårets början, utom en av de nya ledamöterna, som tillträdde under detta verksamhetsår), fortsatt sina ansträngningar för att höja produktiviteten.

Det antal domar som förstainstansrätten har avkunnat under år 1996 (107 uttryckt i netto, det vill säga efter föreningen av mål, och 118 uttryckt i brutto) är således jämförbart med antalet domar under år 1995 (vars siffror uppgick till 98 respektive 128). Det kan erinras om att antalet domar steg kraftigt under sistnämnda år, jämfört med året innan (se Årsrapport 1995).

Om antalet avgjorda mål har minskat i jämförelse med året innan (186 mål jämfört med 265 mål, och 174 mål jämfört med 198 mål, uttryckt i netto), är detta till stor del en följd av att de mål som avgörs genom beslut kraftigt har minskat (från 137 mål under år 1995 till 68 mål under år 1996; uttryckt i netto motsvarar dessa siffror 100 respektive 67 mål). Särskilt antalet avskrivningar sjönk (på nytt), från 94 mål under år 1995 till 42 mål under år 1996 (63 respektive 41 mål, uttryckt i netto).

Mot denna bakgrund var antalet anhängiga mål vid årets slut (659 uttryckt i brutto och 476 uttryckt i netto) större än siffran för året innan (616 respektive 427 mål). Så var fallet till och med på området för personalmål (140 mål i slutet av år 1996 jämfört med 121 mål i slutet av år 1995. [133 jämfört med 118 mål, uttryckt i netto]), där förstainstansrätten kraftigt har ökat sin arbetstakt (66 mål under år 1996 jämfört med 34 mål under år 1995, vilket motsvarar 68 respektive 36 mål, uttryckt i netto).

Antalet beslut angående interimistiska åtgärder har ökat från 19 under år 1995 till 23 under år 1996, och denna ökning bekräftar den trend som har kunnat anas sedan förstainstansrätten bildades.

Antalet överklaganden var betydligt färre under år 1996 än under föregående år (27 jämfört med 47 mål). Cirka 22 procent av de avgöranden för vilka klagofristen gick ut under verksamhetsåret har överklagats. Under år 1995 rörde det sig om över 30 procent (se Årsrapport 1995).

2. På det organisatoriska planet har förstainstansrätten, vid sitt sammanträde den 12 september 1996, beslutat att i princip begränsa de domföra avdelningarna till att omfatta fem domare i mål angående statligt stöd och handelspolitiska skyddsåtgärder. Den har vidare beslutat att talan angående kontroll av koncentrationer och konkurrensfrågor i fortsättningen normalt skall prövas av tre domare. Denna anpassning bör, särskilt på det sistnämnda området, möjliggöra ett än effektivare arbete när det gäller bedömningen av faktiska omständigheter och samtidigt garantera att särskild uppmärksamhet ägnas mål med komplicerade rättsfrågor.

Utveckling av rättspraxis

På området för *konkurrens* skall först och främst framhållas (i kronologisk ordning) de båda domar i vilka förstainstansrätten, i två olika sammansättningar, har tagit ställning till frågan om upptagande till sakprövning av talan som väcks av fysiska och juridiska personer mot kommissionsbeslut som inte är riktade till dem.

Förstainstansrätten prövade, i sin dom av den 11 juli 1996 i mål T-528/93, T-542/93, T-543/93 och T-546/93, *Métropole télévision* m.fl. mot kommissionen (REG 1996, s. II-649), ett beslut som fattats med stöd av artikel 85.3 i EG-fördraget och enligt vilket bestämmelserna i artikel 85.1 inte skulle tillämpas på vissa regler för Europeiska radiounionen (som under förfarandet omvandlades till Eurovisionssystemet/EBU), en branschsammanlutning av radio- och TV-företag. I dessa regler föreskrevs bland annat att de aktiva medlemmarna i EBU skulle åtnjuta ensamrätt till vidareutsändning av sportevenemang inom ramen för det så kallade Eurovisionssystemet (vilket gav dessa företag möjlighet till programutbyte), eftersom andra aktörers tillgång till dessa rättigheter genom avtal i princip var begränsad till en eventuell vidareutsändning av bandade program. Av de fyra sökande, som tillhandahöll TV-tjänster men som inte var medlemmar i EBU, hade endast två inkommit med synpunkter under det administrativa förfarandet vid kommissionen. En av sökandena (Antena 3) hade inte deltagit i detta förfarande, medan en annan (RTI) hade nöjt sig med att närvara vid förhöret. Mot denna bakgrund hade kommissionen yrkat att den talan som väckts av de båda sistnämnda sökandena skulle avvisas, av det skälet att det ifrågasatta beslutet inte berörde dem personligen. Förstainstansrätten förkastade dessa argument. Den underströk att dessa sökande var konkurrenter till EBU och dess medlemmar och framhöll särskilt att det bland dessa medlemmar fanns direkta konkurrenter till sökandena som var de enda aktiva medlemmarna i EBU som var verksamma på deras respektive hemmamarknader. Enligt förstainstansrätten gav det ifrågasatta beslutet möjlighet att genom de undantagna stadagebestämmelserna utesluta sökandena från möjligheten att åtnjuta de konkurrensfördelar som var förbundna med ett medlemskap i denna sammanslutning. Härigenom påverkades sökandenas konkurrensställning, varför dessa borde likställas med berörd tredje man med rätt att delta i det administrativa förfarandet enligt förordning nr 17. De skulle följaktligen anses vara personligen berörda av det beslut som hade fattats vid utgången av detta förfarande. Att i ett sådant fall göra talerätten beroende av ett faktiskt deltagande i det administrativa förfarandet skulle, enligt förstainstansrätten, vara detsamma som att uppställa ytterligare ett villkor för att talan skulle kunna upptas till sakprövning i form

av ett obligatoriskt administrativt förfarande, som inte hade förutsetts i artikel 173 i fördraget. Arena 3 hade således talerätt, vilket enligt förstainstansrätten bekräftades av det faktum att företaget hade ansökt om inträde i EBU och fått avslag på sin ansökan innan det ifrågasatta beslutet antogs, varvid avslaget grundades på de inträdesregler som senare undantogs genom beslutet. Beträffande RTI tillade förstainstansrätten att talerätten för detta företag inte påverkades av den omständigheten att sökanden hade nöjt sig med att bevaka utvecklingen av det förhör som organiserades av kommissionen, utan att inta någon särskild ståndpunkt. Enligt förstainstansrätten är den processuella rättighet som föreskrivs i artikel 19.3 i förordning nr 17 inte underkastad något villkor i fråga om det sätt på vilket den utövas. Saken avgjordes genom att förstainstansrätten ogillade det ifrågasatta beslutet. Rätten förkastade för det första kommissionens bedömning av de villkor som uppställts i EBU:s stadgar för inträde i denna sammanslutning och som avsåg befolkningens mediaförsörjning, programutbudet och produktionen av de program som sändes. Enligt förstainstansrätten hade kommissionen inte – som den borde ha gjort för att kunna göra en korrekt bedömning av huruvida de konkurrensbegränsningar som följde av dessa inträdesregler var nödvändiga – först undersökt om reglerna hade en sådan objektiv och tillräckligt bestämd beskaffenhet att de på ett enhetligt och icke-diskriminerande sätt kunde tillämpas på alla potentiella aktiva medlemmar. För övrigt konstaterade rätten att de omtvistade tillträdesvillkoren inte uppfyllde dessa krav, eftersom de i huvudsak byggde på kvantitativa kriterier som inte hade angivits i siffror. Förstainstansrätten fann för det andra att kommissionen inte utan annan förklaring kunde anse det motiverat att ge EBU en särställning med avseende på konkurrensreglerna på grund av de bördor som var förenade men den särskilda uppgift av allmänintresse som tilldelats sammanslutningens aktiva medlemmar. För att kunna motivera beviljandet av ett undantag med hänsyn till allmänintresset, borde kommissionen ha visat – på grundval av konkreta ekonomiska data och, mer generellt, alla relevanta omständigheter i ärendet (såsom den eventuella förekomsten av ett system för finansiell kompensation för de berörda bördor och skyldigheter) – att sådana hänsyn nödvändiggjorde en ensamrätt att vidareutsända sportevenemang och att denna ensamrätt var nödvändig för att EBU:s medlemmar skulle kunna erhålla en skäligen avkastning på sina investeringar. Denna dom har överklagats till domstolen.

I en dom av den 12 december 1996 i mål T-87/92, Kruidvat mot kommissionen (REG 1996, s. II-1931), avvisade förstainstansrätten (andra avdelningen i utökad sammansättning) den talan som ett företag som sålde lyxkosmetiska produkter (däribland parfymprodukter) hade väckt mot ett beslut i vilket kommissionen förklarade att bestämmelserna i artikel 85.1 i

EG-fördraget inte var tillämpliga på de standardavtal om selektiv distribution som en tillverkare av lyxösa parfymprodukter hade ingått med sina ensamåterförsäljare. Förstainstansrätten konstaterade att sökanden inte var personligen berörd av det ifrågasatta beslutet. Den framhöll att varken sökanden själv eller dennes moderbolag, och inte heller den koncern i vilken företaget ingick, hade inkommit med klagomål till kommissionen i enlighet med förordning nr 17. Inget av dessa företag hade vare sig deltagit i det administrativa förfarande som föreskrivs i denna förordning eller ansökt hos tillverkaren om tillträde till dennes selektiva distributionsnät. Enligt förstainstansrätten fanns det inte något tillräckligt samband mellan å ena sidan den omständigheten att en sammanslutning, i vilken ett av sökandens dotterbolag var medlem, hade deltagit i det administrativa förfarandet (utan att nämnda bolag hade begärt detta deltagande, något som för övrigt skulle ha inneburit att sökanden kunde ha presenterat sig i en annan ställning vid förstainstansrätten) och å andra sidan sökandens individuella ställning. Det faktum att sökanden konkurrerade med den berörde tillverkarens auktoriserade försäljare eller den möjligheten att sökanden inte kunde införskaffa produkter inom distributionsnätet i fråga (för det fall att sökanden inte uppfyllde de urvalskriterier som uppställts i standardavtalet) räckte, enligt förstainstansrätten, inte för att särskilja sökanden på det sätt som avses i fördraget. Rätten konstaterade att det ifrågasatta beslutets räckvidd inte var sådan att den hindrade sökanden från att, som hittills, lagligen införskaffa produkter utanför detta distributionsnät. Rätten erinrade dessutom om det tvistemål som var anhängigt vid nationell domstol. I detta mål hade en ensam representant för den berörde tillverkaren yrkat att sökanden skulle förpliktas att upphöra med all försäljning av sina produkter inom ett visst territorium, i enlighet med en nationell lag om illojal konkurrens, och parterna var oeniga om huruvida det omtvistade distributionsnätet var lagenligt. Enligt förstainstansrätten var det enda faktum att det ifrågasatta beslutet kunde ha betydelse för avgörandet av denna tvist inte tillräckligt för att särskilja sökanden från andra, eftersom alla parfymåterförsäljare kunde ha intresse av att i en sådan tvist ta upp frågan huruvida detta distributionsnät var lagenligt. Med hänsyn till sökandens intresse av ett tillräckligt rättsskydd erinrade förstainstansrätten i vilket fall som helst om att den nationella domstolen, om den ansåg det nödvändigt, kunde vända sig till EG-domstolen med en fråga om det ifrågasatta beslutets giltighet eller tolkning. Denna dom har överklagats till domstolen.

Samma dag meddelade förstainstansrätten, i samma sammansättning, ytterligare två domar angående selektiv distribution av lyxkosmetiska produkter (Leclerc mot kommissionen, målen T-19/92, REG 1996, s. II-1851, och T-88/92,

REG 1996, s. II-1961; det var i det sistnämnda målet fråga om samma tillverkare och samma beslut som i det ovan sammanfattade målet T-87/92). Sökanden var i båda målen en inköpssammanslutning som levererade till ett nät av detaljhandlare som i huvudsak bestod av stormarknader. Vid kommissionen hade denna sammanslutning gjort gällande att användningen av standardavtalen i fråga ledde till att vissa av nämnda försäljningsställen utestängdes från distributionen av lyxkosmetiska produkter, trots att de var avpassade för sådan distribution. Talan mot kommissionens beslut, enligt vilket bestämmelserna i artikel 85.1 i EG-fördraget inte var tillämpliga på dessa avtal (eftersom de urvalskriterier som uppställts i avtalen inte föll under denna bestämmelse, medan övriga skyldigheter och villkor kunde omfattas av undantag enligt punkt 3 i denna artikel), upptogs till prövning av förstainstansrätten, som i detta fall ansåg att besluten berörde sökanden personligen. Förstainstansrätten ansåg för det första att sökanden borde likställas med en näringsidkare som hade fått avslag på sin ansökan om tillträde till ett distributionsnät såsom auktoriserad återförsäljare, och som hade framfört synpunkter i enlighet med artikel 19.3 i förordning nr 17. I egenskap av kooperativ sammanslutning av detaljhandlare, och med uppgift att tillhandahålla sina medlemmar tjänster med anknytning till deras verksamhet, hade sökanden, utan framgång, begärt att tillverkarna i fråga skulle ge åtminstone vissa av sammanslutningens medlemmar tillträde till näten såsom auktoriserade återförsäljare. Flera av dess hade själva uttryckt sin önskan att få distribuera dessa tillverkares produkter. Slutligen hade sökanden deltagit i det administrativa förfarandet vid kommissionen genom att framföra ingående synpunkter (se nedan). Förstainstansrätten hänvisade för det andra till sökandens egna intressen i egenskap av förhandlare om leveransavtal och till det faktum att sammanslutningens stadgar gav sökanden behörighet inte bara att göra gällande sin egen ståndpunkt under det administrativa förfarandet utan även att företräda de medlemmar som önskade ansluta sig till de omtvistade distributionsnäten. Vid sakprövningen undersökte förstainstansrätten de urvalskriterier som, enligt kommissionen, inte föll under artikel 85.1 och som avsåg personalens yrkeskunnande, försäljningsställets läge och lokaler samt detaljhandlarens butiksnamn. Förstainstansrätten grundade sin undersökning på följande principer. När det som i detta fall handlar om produkter som dels har en inneboende hög kvalitet, dels är lyxprodukter till själva sin natur, skall nödvändigheten av ett selektivt distributionssystem, med hänsyn till dessa produkters "egenskaper", bedömas inte bara efter produkternas materiella egenskaper utan även efter den särskilda uppfattning som konsumenterna har om dem, vilket särskilt omfattar deras "aura av lyx". Detta gör det möjligt att skilja dem från andra liknande produkter, vilka saknar sådana särskilda egenskaper. Under sådana omständigheter kan man naturligtvis inte, utan att

undersöka de uppställda urvalskriterierna, anse att den selektiva distributionen – vars tillåtlighet enligt förstainstansrätten skall bedömas med hänsyn till konsumentintresset – är motiverad av det enda skälet att tillverkaren i fråga kanske har gjort stora försäljningsfrämjande satsningar. Förstainstansrätten framhöll dock att de kvalitativa urvalskriterier som inte gick utöver vad som var nödvändigt för att säkerställa att produkterna såldes under goda presentationsförhållanden i princip inte omfattades av artikel 85.1, förutsatt att dessa kriterier var objektiva, fastställda på ett enhetligt sätt i förhållande till alla potentiella återförsäljare och tillämpades på ett icke-diskriminerande sätt. Förstainstansrättens prövning med hänsyn till dessa principer gjordes endast med avseende på kommissionens konstateranden (och rörde i detta sammanhang frågan om det förelåg ett uppenbart sakfel eller en felaktig rättstillämpning, en uppenbart oriktig bedömning eller maktmissbruk). Urvalskriteriernas tillämpning i konkreta fall – till exempel genom vägran att ge tillträde till nätet – kan, mot bakgrund av att artikel 85.1 har direkt effekt, prövas av behöriga nationella domstolar, vilka särskilt skall kontrollera om dessa kriterier har tillämpats på ett diskriminerande eller oproportionerligt sätt. Förstainstansrätten påpekade dock att det även var möjligt att framställa ett klagomål till kommissionen, särskilt om tillträdesvillkor systematiskt används på ett sätt som är oförenligt med gemenskapsrätten. På grundval av detta resonemang fastslog förstainstansrätten att ovannämnda urvalskriterier var tillåtna, med undantag – i bägge målen – för det kriterium som lade vikt vid att annan verksamhet utövades på försäljningsstället. Detta kriterium var utformat på ett sådant sätt att det bidrog till att utestänga vissa sökande, till exempel butiker med många olika produkter, vars parfymförsäljning motsvarade mindre än 60 procent (eller mindre än 50 procent i mål T-88/92) av deras verksamhet, och det även om de förfogade över en specialiserad avdelning för försäljningen av produkterna i fråga. Förstainstansrätten fann att detta kriterium var oproportionerligt och diskriminerande till själva sin natur, eftersom det saknade samband med det berättigade kravet på att bevara de berörda produkternas lyxösa framtoning och tillämpades även till nackdel för butiker som hade gjort vad som var nödvändigt för att uppfylla lämpliga kvalitativa villkor för försäljning av lyxkosmetiska produkter. De ifrågasatta besluten angav inte något berättigat skäl till detta, och förstainstansrätten ogiltigförklarade dem därför, i den del de innehöll det omtvistade kriteriet, på grund av bristande motivering. Sökanden hade däremot inte styrkt att det förelåg hinder för stormarknader att börja med distribution av lyxkosmetiska produkter trots att deras försäljningsställen var inredda på ett sätt som var lämpligt för försäljning av sådana produkter, och förstainstansrätten förkastade därför sökandens argument att de kumulativa urvalskriterierna innebar att dess medlemmar på förhand var utestängda från nätet. Sökandens andra argument,

att det på grund av förekomsten av nät som liknade de båda berörda tillverkarnas nät inte fanns någon effektiv konkurrens på den relevanta marknaden, förkastades också av rätten, av samma skäl (se ovan) och med beaktande av de ändringar i standardavtalen som kommissionen hade krävt innan den fattade det ifrågasatta beslutet (enligt ändringarna skulle tillverkaren avlägsna alla rent kvantitativa urvalskriterier och klausuler som innebar en begränsning av friheten för återförsäljarna att sälja produkterna vidare till andra medlemmar av det selektiva nätet, samt uttryckligen erkänna återförsäljarens frihet att självständigt fastställa sina priser). Slutligen förkastade förstainstansrätten de argument som sökanden hade anfört för att visa att villkoren i artikel 85.3 i fördraget inte var uppfyllda i fråga om de aspekter av standardavtalen som kommissionen ansåg omfattades av punkt 1 i denna artikel (vad avsåg bland annat förfarandet för tillträde till nätet, lagret, minimimängden årliga inköp, lanseringen av nya produkter samt reklam och försäljningsfrämjande samarbete, liksom, i mål T-88/92, förekomsten av konkurrerande märken på försäljningsstället).

Domen av den 8 oktober 1996 i de förenade målen T-24/93, T-25/93, T-26/93 och T-28/93, *Compagnie maritime belge transports m.fl. mot kommissionen* (REG 1996, s. II-1201), rörde i synnerhet ett antal förfaranden som föranlett kommissionen att ålägga företag som var medlemmar av en linjekonferens påföljder för missbruk av dominerande ställning. Ett av dessa förfaranden var knutet till ett avtal som ingåtts mellan linjekonferensen och ett sjöfraktsorgan i ett tredje land. Genom detta avtal tillerkändes företagen i konferensen ensamrätt på konferensens verksamhetsområde, men det föreskrevs också att undantag kunde beviljas med båda berörda parter uttryckliga godkännande. Då organet gav sitt godkännande till ett oberoende rederi, begärde företagen upprepade gånger att avtalet skulle följas strikt. Kommissionen betecknade detta uppträdande som missbruk av dominerande ställning. Förstainstansrätten fastslog att konferensens medlemmar kollektivt innehade en dominerande ställning på den relevanta marknaden och konstaterade att de framstötar som gjorts hos ifrågavarande organ stred mot artikel 86 i EG-fördraget, eftersom de ingick i en strategi som syftade till att konkurrera ut det oberoende rederiet. Ett företag som innehar en sådan ställning, och som åtnjuter en ensamrätt kombinerad med en möjlighet att medge undantag från avtalet, är nämligen skyldigt att använda den vetorätt som företaget tillerkänns i avtalet när det gäller tredje mans tillträde till marknaden på ett rimligt sätt. Förstainstansrätten bekräftade dessutom kommissionens övriga slutsatser, i synnerhet den att användningen av det förfarande som kallades *fighting ships* (och som bestod i att ändra gällande fraktsatser i syfte att hålla samma eller lägre tariff än den som den främste oberoende konkurrenten erbjöd för fartyg som skulle avgå

strax före eller efter denna dag) stred mot artikel 86. Förstainstansrätten fann dock att kommissionen saknade grund för vissa delar av sin kritik, vad avsåg att förfarandena hade forisatt efter det att klagomål ingivits och att en av överträdelserna av artikel 86 hade haft en viss varaktighet. Rätten satte därför ned de påförda böterna. Denna dom har överklagats till domstolen.

Genom en dom av den 18 september 1996 i mål T-353/94, Postbank mot kommissionen (REG 1996, s. II-921), upphävde förstainstansrätten det beslut genom vilket kommissionen hade godkänt att ett tredje företag använde de uppgifter som fanns i meddelandet om anmärkningar. I detta fall rörde meddelandet en överenskommelse om hanteringen av vissa transaktioner i banksektorn, i vilken sökanden ingick. En kopia av denna handling hade sänts till berörda företag för att ge dem tillfälle att förbereda sig för förhöret. Kommissionen hade därvid särskilt angivit att upplysningarna i meddelandet inte fick användas inom ramen för ett domstolsförfarande. På en senare begäran från berörda tredje företag tillkännagav kommissionen, genom det ifrågasatta beslutet, att denna inskränkning framstod som ogrundad och följaktligen var ogiltig. Endast några dagar senare fick sökanden kännedom om detta beslut. Förstainstansrätten fann att beslutet rörde användningen av sagda upplysningar i alla domstolsförfaranden (och inte bara i det under tiden avslutade målet mellan sökanden och de berörda företagen). Beträffande principfrågan ansåg förstainstansrätten att gemenskapsbestämmelserna om tystnadsplikt (artikel 214 i EG-fördraget och artikel 20.2 i förordning nr 17) medför skyldighet för kommissionen att, när tredje företag framställer en sådan begäran som i det aktuella fallet, vidta alla de försiktighetsåtgärder som är nödvändiga för att hindra att de berörda företagens rätt till skydd för konfidentiella upplysningar och affärshemligheter kränks. Det ankommer sedan på den nationella domstolen att säkerställa denna rätt. Förstainstansrätten fann i detta fall att kommissionen hade åsidosatt denna skyldighet genom att inte ge sökanden möjlighet att lämna sin synpunkt på att förevarande handlingar företeddes för en nationell domstol och genom att underlåta att vidta åtgärder för att skydda vad som i dessa upplysningar var konfidentiellt eller affärshemligheter och som sökanden, före och under det muntliga sammanträdet, hade begärt skulle skyddas. Kommissionen var i än högre grad skyldig att vidta dessa åtgärder, eftersom den hade åsidosatt sin plikt att låta sökanden uttala sig innan meddelandet om anmärkningar översändes till de tredje företagen, att fatta ett välmotiverat beslut och att delge sökanden detta beslut. Förstainstansrätten förkastade dock sökandens argument, att den omständigheten att man tillåter att upplysningarna i ett meddelande om anmärkningar företes i ett nationellt rättsligt förfarande strider mot artikel 20.1 i förordning nr 17 (en bestämmelse som förbjuder kommissionen och de

myndigheter som lagligen besitter dessa upplysningar att använda dem för ett annat ändamål än det för vilket de har inhämtats). Att överlämna upplysningar av detta slag till parterna i ett nationellt förfarande, för användning i detta förfarande, utgör ett exempel på det lojala samarbete som enligt artikel 5 i fördraget skall råda mellan kommissionen och de nationella domstolarna och faller således utanför tillämpningsområdet för förordning nr 17. En vägran att lämna upplysningar skulle kränka de rättigheter för enskilda som följer av att artiklarna 85.1 och 86 i fördraget har direkt effekt. Detta resonemang ändras inte av det faktum att det är nödvändigt att skydda de berörda företagens affärshemligheter eller deras rätt till försvar i nationella förfaranden, eftersom det ankommer på den nationella domstolen att säkerställa detta skydd (se ovan). Rätten till försvar i det administrativa förfarandet påverkas inte av att upplysningar överlämnas för att företes vid nationell domstol.

I målet Koelman mot kommissionen (dom av den 9 januari 1996 i mål T-575/93, REG 1996, s. II-1) prövade förstainstansrätten en talan väckt av en enskild, som i egenskap av kompositör hade anmält olika upphovsrättsliga avtal till kommissionen. Kommissionen hade avslagit klagomålet med den motiveringen att dessa avtal uppfyllde villkoren för undantag i artikel 85.3 i EG-fördraget. Enligt det argument som sökanden anfört till stöd för sin talan om ogiltigförklaring hade kommissionen inte rätt att hänvisa till denna bestämmelse annat än då den hade använt bestämmelsen som underlag för ett beslut om undantag. Förstainstansrätten förkastade detta argument. Enligt en hädanefter fast rättspraxis har den som inger ett klagomål inte rätt att avkräva kommissionen ett beslut, i den mening som avses i artikel 189 i EG-fördraget, beträffande huruvida det föreligger en överträdelse av artikel 85 i fördraget eller inte. Kommissionens förpliktelser inskränker sig till att, mot bakgrund av artikel 85 i fördraget, noggrant pröva de faktiska och rättsliga omständigheter som kommit till dess kännedom. När den anger skälen till att denna noggranna prövning inte har föranlett ett förfarande för fastställelse av en överträdelse, kan den åberopa samtliga bestämmelser i denna artikel, inklusive dem i punkt 3, utan att behöva fatta något beslut i detta hänseende eller ens slutgiltigt yttra sig om huruvida dessa avtal eller förfaranden är förenliga med artikel 85.1. Förstainstansrätten preciserade att även om ett sådant beslut om avslag på ett klagomål utgör en rättsakt som kan överklagas, kan bedömningen i ett sådant beslut – vilken har samma juridiska värde som bedömningen i ett besked om att undersökningen läggs ned (*lettre de confort*) – inte hindra den nationella domstolen från att i förekommande fall ogiltigförklara angivna avtal och förfaranden, i enlighet med artikel 85.2 i fördraget och med beaktande av tillgängliga uppgifter. Den nationella domstolen kan dock ta hänsyn till kommissionens bedömning såsom faktiska omständigheter. Efter att

förstainstansrätten hade prövat sökandens övriga grunder, som särskilt avsåg en oriktig tillämpning av artikel 85.3, ogillade den såväl yrkandet om ogiltigförklaring som skadeståndsyckrandet. Denna dom har överklagats till domstolen.

I ett beslut om interimistiska åtgärder av den 3 juni 1996 i mål T-41/96 R, Bayer mot kommissionen (REG 1996, s. II-381), tog förstainstansrätten ställning till en ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut som kommissionen hade fattat mot bakgrund av den parallellimport som följde av att de läkemedelspriser som fastställts av myndigheterna i två medlemsstater var väsentligt lägre än de priser för samma läkemedel som gällde i en tredje medlemsstat. Kommissionen drog slutsatsen att det förelåg ett avtal om exportförbud mellan dotterbolagen till sökanden, som var läkemedelstillverkare, och grossisterna i de båda första medlemsstaterna, och förelade därför sökanden att klargöra för sina grossister att export var tillåten inom gemenskapen och att införa ett motsvarande klarläggande i de allmänna försäljningsvillkoren. Efter att ha bedömt förhållandena i det aktuella fallet (det vill säga det sätt på vilket grossisterna hade uppfattat sökandenas dotterbolags uppträdande, eventuella indicier på att de tyst hade samtyckt till det påstådda exportförbudet samt ökningen av parallellimporten under perioden i fråga), fastslog förstainstansrättens ordförande att sökandens argument, att det påstådda avtalet inte existerade, inte vid första anblicken framstod som uppenbart grundlöst. Han fann dessutom att villkoret angående skyndsamhet var uppfyllt. Dels påverkade det ifrågasatta beslutet sökandens frihet att definiera sin handelspolitik eller skapade i varje fall osäkerhet beträffande sökandens spelrum i detta hänseende, och detta i en situation där sökanden, på grund av myndigheternas intervention, saknade kontroll över priserna i exportländerna. Dels kunde den omständigheten att sökandens dotterbolag i importlandet var tvunget att sänka sina priser i detta land, för att undvika en väsentlig ökning av parallellimporten, leda till betydande vinstbortfall som inte gick att återhämta samt beröva bolagets läkemedelsgren dess ekonomiska grund och förorsaka uppsägning av många anställda. Den skada som kunde ha förorsakats genom en omedelbar tillämpning av bestämmelsen i fråga skulle ha varit oproportionerlig i förhållande till andra förekommande intressen. Detta gällde även grossisternas intresse av att öka sin export, eftersom de marknader på vilka de var verksamma inte var helt avskärmade, vilket framgick av nivån på deras parallellimport i den tredje medlemsstaten i fråga. Beträffande intressena hos myndigheter samt konsumenter och skattebetalare i sistnämnda medlemsstat, erinrade förstainstansrättens ordförande om att det framgick av det ifrågasatta beslutet att de priser som sökandens dotterbolag tillämpade var

underkastade en indirekt kontroll av nämnda myndigheter. Han biföll således ansökan om interimistiska åtgärder.

I fråga om konkurrensrättsliga mål kan man slutligen uppmärksamma beslutet av den 19 juni 1996 i de förenade målen T-134/94, T-136/94, T-137/94, T-138/94, T-141/94, T-145/94, T-147/94, T-148/94, T-151/94, T-156/94 och T-157/94, NMH m.fl. mot kommissionen (REG 1996, s. II-537), angående tillämpningen av artikel 23 i protokollet om EKSG-stadgan för domstolen. I denna artikel föreskrivs att, när talan väcks mot ett beslut som fattats av en av gemenskapsinstitutionerna, denna institution skall översända alla handlingar som rör ärendet till domstolen. I detta fall gällde det att, i samband med en talan mot ett beslut som kommissionen hade grundat på konkurrensreglerna i EKSG-fördraget, besluta om sökandenas tillgång till handlingar i den akt som kommissionen ingivit till förstainstansrättens kansli i enlighet med ovannämnda artikel 23. Härvid förkastade förstainstansrätten det av vissa sökande anförda argumentet att denna artikel, tillsammans med principen om domstolsförhandlingars kontradiktoriska karaktär, skulle innebära en ovillkorlig och obegränsad rätt för samtliga parter att få tillgång till en sådan akt. Förstainstansrätten skilde i det avseendet mellan de olika kategorierna av berörda argument. Beträffande de handlingar som kommissionen hade klassificerat som konfidentiella i ett av de sökande företagens eller ett tredje företags intresse, underströk rätten det nödvändiga i att göra en avvägning mellan kravet i ovannämnda artikel 23 och det krav på skydd för affärshemligheter som, i dessa företags intresse, har uppställts i artikel 47 i EKSG-fördraget. Förstainstansrätten drog härav slutsatsen att kommissionen inte kan invända mot att sådana handlingar tillkännages, när de parter som handlingarna härrör från anser att de inte bör motsätta sig detta (vilket här var fallet med huvuddelen av de berörda handlingarna), om inte detta tillkännagivande i sig utgör en överträdelse av konkurrensreglerna i EKSG-fördraget. En sådan överträdelse kunde inte slås fast i det aktuella fallet. Beträffande de övriga handlingar som ingick i de båda ovannämnda kategorierna företog förstainstansrätten en individuell prövning och kontrollerade särskilt om handlingarna (fortfarande) hade kommersiell betydelse med tanke på att deras innehåll var gammalt och känt. Vad slutligen gällde de handlingar som kommissionen hade klassificerat som konfidentiella, eftersom de var interna, fastslog förstainstansrätten att enligt ovannämnda artikel 23, som inte har någon motsvarighet i parallelltexterna för EG och Euratom (protokoll om stadgan för domstolen), är uppfyllandet av skyldigheten att översända akten – en regel som är specifikt tillämplig på förfarandet vid gemenskapsdomstolen, när talan har väckts mot ett beslut som har fattats av en EKSG-institution – inte beroende av att rätten vidtar någon

bevisupptagningsåtgärd. Denna regel omfattar i allmänhet samtliga handlingar som rör målet, utan att det i detta skede är nödvändigt att föreskriva ett principiellt undantag för interna handlingar. Principen om domstolsprövning av administrationens rättsakter utgör nämligen hinder för tillämpningen av en allmän regel om administrativ sekretess gentemot domstolen. Förstainstansrätten konstaterade vidare att för att undvika att en grundläggande rättsprincip åsidosätts genom att ett domstolsavgörande grundas på faktiska omständigheter och handlingar som parterna inte har haft möjlighet att ta ställning till, måste de handlingar som har översänts till gemenskapsdomstolen i enlighet med denna regel hållas tillgängliga för samtliga parter i målet. Svaranden kunde således inte åberopa enbart sin administrativa praxis eller domstolens rättspraxis med avseende på EG-fördraget som grund för sin invändning mot att dess interna handlingar tillkännagavs för sökandena. Förstainstansrätten medgav dock att tillgången till kommissionens interna handlingar, enligt ovannämnda artikel 23, kan begränsas, till exempel när de handlingar som redan har företetts är tillräckliga för att domstolen skall få klarhet eller när ett oöverlagt tillkännagivande av vissa handlingar, som genom sin art eller sitt innehåll särskilt förtjänar att skyddas, skulle skada institutionernas verksamhet och därmed äventyra förverkligandet av EKSG-fördragets mål. Vid tillämpningen av dessa kriterier måste rätten lösa konflikten mellan å ena sidan principen om den administrativa verksamhetens effektivitet och å andra sidan principen om domstolsprövning av administrationens rättsakter (under iakttagande av rätten till försvar och förfarandets kontradiktoriska karaktär). Förstainstansrätten kunde dock lösa denna konflikt på grundval av de handlingar som den då hade tillgängliga. Kommissionen hade nämligen ännu inte angivit skälen till varför den skulle befrias från sina skyldigheter enligt ovannämnda artikel 23. Förstainstansrätten uppmanade således kommissionen att närmare ange vilka handlingar som till sin natur eller sitt särskilda innehåll inte ansågs kunna delges sökandena, samt att, för var och en av dessa handlingar, ange de skäl som ansågs motivera denna undantagsbehandling och i förekommande fall inge en icke-konfidentiell version av dessa dokument.

På området för *statligt stöd* avkunnades flera domar angående frågan om upptagande till sakprövning av dels sådan talan som enskilda hade väckt mot gemenskapsinstitutionernas åtgärder, dels de grunder som åberopades till stöd för sådan talan.

Kommissionens vägran att lämna förslag till lämpliga åtgärder beträffande ett allmänt stödprogram, i enlighet med artikel 93.1 i EG-fördraget, ansågs inte vara en rättsakt mot vilken talan kunde väckas, eftersom den åtgärd som hade

begärts av sökanden endast utgjorde ett förslag, vilket inte kunde få några tvingande rättsverkningar och därmed inte kunde bli föremål för talan enligt artikel 173 i EG-fördraget. Förstainstansrätten underströk dock att de företag som var verksamma på den ifrågavarande marknaden hade möjlighet att vid nationell domstol bestrida en nationell myndighets beslut att bevilja statligt stöd till ett konkurrerande företag. Om stödet omfattas av ett allmänt stödprogram kan företagen, inom ramen för ett sådant nationellt förfarande, ifrågasätta om det kommissionsbeslut genom vilket programmet i fråga har godkänts, är giltigt. Om den nationella domstolen ställs inför en fråga avseende detta besluts giltighet kan eller, i förekommande fall, skall den begära ett förhandsavgörande enligt artikel 177 i fördraget (se dom av den 22 oktober 1996 i mål T-330/94, Salt Union mot kommissionen, REG 1996, s. II-1475; se även den dom som samma dag avkunnades i mål T-154/94, Comité des salines de France och Compagnie des salins du Midi et des salines de l'Est mot kommissionen, REG 1996, s. II-1379).

I sin dom av den 5 juni 1996 i mål T-398/94 (Kahn Scheepvaart BV mot kommissionen, REG 1996, s. II-477) avvisade förstainstansrätten den talan som hade väckts av ett företag med fartygsverksamhet som yrkade ogiltigförklaring av ett beslut riktat till en medlemsstat. Genom detta beslut hade kommissionen förlängt godkännandet av det skatterättsliga program som antagits till stöd för byggande av fartyg (motsvarande eller annorlunda än de fartyg som sökanden använde), utan begränsning till redan förutbestämda fartyg och utan att först besluta om huruvida enskilda stöd var förenliga med den gemensamma marknaden. Enligt förstainstansrätten innebar denna förlängning ett godkännande av tillämpningen av bestämmelser med en allmän räckvidd och var således i sig av allmän räckvidd med avseende på potentiella stödmottagare. Än mindre kunde sökanden anses vara personligen berörd av det ifrågasatta beslutet, eftersom företaget endast påverkades i sin objektiva egenskap av transportföretag (på samma sätt som varje annan ekonomisk aktör som faktiskt eller potentiellt befann sig i samma situation) och dessutom endast påverkades indirekt och potentiellt så länge det omtvistade programmet inte tillämpades genom ett konkret beviljande av enskilda stöd. Den enda omständigheten att det ifrågasatta beslutet, som hade antagits till följd av att en annan gemenskapsrättslig handling ändrades, hade föregåtts av ett klagomål från klaganden ansågs inte vara av sådant slag att det särpräglade sökanden i förhållande till varje annan person och därmed gav honom rätt att föra talan mot ett allmänt stödprogram. Beträffande det faktum att det kontradiktoriska förfarande som föreskrivs i artikel 93.2 i EG-fördraget inte kom att inledas på grund av det ifrågasatta beslutet, fann förstainstansrätten att den rättspraxis i vilken domstolen fastslagit att "koncurrerande företag" är personligen berörda

av sådana beslut inte ägde tillämpning i detta fall. Vid godkännandet av allmänt stödprogram kan det inte, innan de enskilda stöden beviljats, finnas företag som motsvarar denna beskrivning. Om en talan som väckts av ett företag som endast indirekt och potentiellt påverkas av detta program, och som därför endast är marginellt berörd av kommissionens beslut med allmän räckvidd, upptogs till sakprövning, skulle det få till följd att ett nästan obegränsat antal företag fick rätt att föra talan mot ett sådant beslut. Härigenom skulle begreppet "personligen berörd" berövas all rättslig betydelse, och förstainstansrätten skulle överskrida gränserna för sin behörighet enligt artikel 173 fjärde stycket i fördraget. En sådan lösning kan inte tillåtas, ens om det skulle saknas rättsmedel i den nationella rätten (se, beträffande villkoren för en talan mot kommissionens beslut att godkänna ett enskilt stöd utan att inleda förfarandet enligt artikel 93.2 i fördraget, förstainstansrättens dom av den 22 oktober 1996 i mål T-266/94, Skibsværftsforeningen m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-1399).

Vad angår de grunder som kan åberopas till stöd för en talan mot ett beslut genom vilket kommissionen har godkänt en nationell stödåtgärd, har förstainstansrätten preciserat att den omständigheten att en sökande under det administrativa förfarandet vid kommissionen har avstått från att yttra sig rörande en viss fråga, som framhölls vid inledningen av detta förfarande, inte kan hindra sökanden att ta upp frågan i sin talan. På området för statligt stöd finns det ingen bestämmelse om en sådan begränsning (dom av den 12 december 1996 i mål T-380/94, AIUFFASS och AKT mot kommissionen, REG 1996, s. II-2169; denna dom har överklagats till domstolen).

I en dom av den 22 maj 1996 i mål T-227/94, AITEC mot kommissionen (REG 1996, s. II-351) hade förstainstansrätten att uttala sig om en talan väckt med stöd av artikel 175 i fördraget, i vilken sökanden — en företagssammanslutning som hade ingivit klagomål till kommissionen för att få denna att ingripa och säkerställa respekten för sitt beslut angående stöd till ett företag i den berörda sektorn — hade anklagat svaranden för passivitet, på grund av att denna varken hade hänskjutit ärendet till domstolen (se artikel 93.2 andra stycket i EG-fördraget) eller riktat ett beslut till sökanden som svar på klagomålet. Efter att i enlighet med fast rättspraxis ha avvisat den del av talan som avsåg underlåtenhet att hänskjuta ärendet till domstolen, hade förstainstansrätten att avgöra huruvida artikel 175 medförde skyldighet för kommissionen att fatta ett beslut med avseende på sökande. Förstainstansrätten besvarade denna fråga nekande. I avsaknad av sådana tillämpningsförfordningar som nämns i artikel 94 i EG-fördraget finns det ingen gemenskapsrättslig bestämmelse som föreskriver att ett sådant beslut skall fattas. För övrigt kunde

de principer som fastslagits i rättspraxis, angående den enskildes rätt att erhålla ett beslut med anledning av ett klagomål som anförts med stöd av artikel 85 eller 86, inte överförs på det aktuella fallet. I artikel 93.2 andra stycket föreskrivs det nämligen inte något deltagande av enskilda (i motsats till första stycket i samma bestämmelse, angående kontrollen av stödprogram), och kommissionen behöver ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller formerna för verkställighet av ett beslut i vilket en stödåtgärd förklaras vara rättsstridig, då dessa kan ge upphov till invecklade frågor som sammanhänger med återbetalningen av det olagliga stödet. Denna lösning utesluter inte att kommissionen, med hänsyn till intresset av god förvaltning och insyn, i vissa fall kan vara tvungen att informera klaganden om följderna av dess beslut. I detta fall hade kommissionen dock utväxlat tillräckliga upplysningar med sökanden. Följaktligen avvisades talan.

Beträffande de regler i sak som är tillämpliga på statligt stöd, kan man notera domen av den 12 december 1996 (i mål T-358/94, *Air France* mot kommissionen, REG 1996, s. II-2109) angående ett kommissionsbeslut inom luftfartssektorn. Ett bolag, som till 100 procent ägdes av ett organ som enligt kommissionen kontrollerades av myndigheterna i den berörda medlemsstaten, hade tecknat värdepapper som emitterats av ett företag i denna sektor. Förstainstansrätten bekräftade kommissionens konstaterande att denna handling utgjorde ett stöd som var oförenligt med den gemensamma marknaden. Den fann särskilt att den omtvistade investeringen var resultatet av ett handlande som kunde tillskrivas medlemsstaten i fråga. Det faktum att ovannämnda organ (som tog initiativet till den omtvistade investeringen och som tillhandahöll nödvändiga medel) tillhörde den offentliga sektorn kunde utläsas av dess uppgift, det sätt på vilket dess styrelse utsågs och dess anknytning till den lagstiftande makten. Den lagstiftande makten utgör en del av statens konstitutionella makt, vilket medför att dess handlande måste tillskrivas staten (se domstolens rättspraxis angående dels konstitutionellt självständiga organs handlande som utgör fördragsbrott och som skall tillskrivas staten, dels det faktum att talan som väcks med stöd av artikel 93.2 andra stycket i EG-fördraget bara är en variant på talan om fördragsbrott. Enligt förstainstansrätten kunde detta organs offentlighetsrättsliga karaktär inte påverkas av de faktorer som rörde dess inre organisation eller säkerställde dess självständighet i förhållande till andra myndigheter. Förstainstansrätten konstaterade vidare att de medel som hade möjliggjort den omtvistade investeringen var statliga medel, även om de medel som förvaltades av organet i fråga hade satts in av privatsparare och kunde tas ut igen av dem. Organet fortsatte nämligen att definitivt förfoga över det konstanta saldo som insättningar och uttag av medel genererade, och den omtvistade investeringen,

vilken finansierades med hjälp av detta saldo, ansågs kunna snedvrida marknaden på samma sätt som om den hade finansierats med hjälp av medel från obligatoriska skatter eller avgifter. Mot denna bakgrund kunde det faktum att investeringen inte hade godkänts av den berörda medlemsstatens regering inte ändra att den betecknades som stöd. Förstainstansrätten bekräftade dessutom kommissionens slutsats att denna investering inte skulle ha varit godtagbar för en privat investerare som verkade under normala marknadsekonomiska villkor, och att den därmed utgjorde statligt stöd. Slutligen förkastade förstainstansrätten sökandens påstående om bristande motivering, enligt vilket kommissionen borde ha visat att det belopp som skulle återkrävas (efter avdrag för ränta) motsvarade stöddelen. Eftersom det rörde sig om mycket komplicerade värdepapper som redan var tecknade och vars karakteristika inte längre kunde ändras, ansåg förstainstansrätten att kommissionen kunde besluta att kapitaltillskotten skulle återbetalas och, för att motivera sitt val, allmänt konstatera att de risker och fördelar som var förenade med investeringen inte stod i proportion till varandra. Kommissionen var inte tvungen att i siffror fastställa den ekonomiska fördel som det berörda företaget hade åtnjutit i förhållande till marknadsvillkoren, genom att konstruera en annan emission av värdepapper som en upplyst privat investerare skulle ha kunnat godta.

På området för *antidumpning* kan man omnämna målet NMB France m.fl. mot kommissionen (dom av den 5 juni 1996 i mål T-162/94, REG 1996, s. II-427), i vilket ett antal företag, som var europeiska dotterbolag till en i tredje land etablerad koncern, yrkade ogiltigförklaring av de beslut genom vilka kommissionen (delvis) hade avslagit deras ansökningar om återbetalning av antidumpningstullar som hade uttagits på deras import. I det ifrågasatta beslutet hade nämligen dessa tullar likställts med en kostnad och, då exportpriset konstruerades, dragits av från det pris till vilket varan importerades och såldes vidare till förste oberoende köpare. Denna beräkningsmetod får till följd att, för att en importör i ekonomisk intressegemenskap skall kunna göra anspråk på fullständig återbetalning av erlagda antidumpningstullar, det inte bara krävs att den dumpning som ursprungligen föranledde åläggandet av tullen har upphört ("single jump") utan även att beloppet av dessa tullar har överförs (regeln "double jump" eller "tull som kan likställas med en kostnad", enligt den tillämpliga grundförordningen [förordning (EEG) nr 2423/88]). Förstainstansrätten konstaterade först att rättskraften av en dom från domstolen – i ett mål där talan rörde tidigare beslut om återbetalning och var grundad på påståenden som delvis skilde sig från dem som anförts i det aktuella målet – inte hindrade att den aktuella talan upptogs till sakprövning. Beträffande saken fann förstainstansrätten att prövningen av de rena rättsfrågor som

anhängiggjorts av sökandena inte hade visat att regeln ”tull som kan likställas med en kostnad” stred mot proportionalitetsprincipen, med hänsyn till det stora utrymme för skönsmässig bedömning som gemenskapslagstiftaren har på den gemensamma handelspolitikens område. Eftersom denna regel var grundad på rimliga motiv, kunde den inte anses vara uppenbart olämplig för att säkerställa att industrin inom gemenskapen fick ett skäligt skydd. Om varken koncernen eller importören i ekonomisk intressegemenskap förefaller ha ändrat sitt förfarande efter att ha ålagts tullarna, utökas dumpningsmarginalen på grund av att tullarna har kompenserats av sagda koncern. Att en importör företar ett ”single jump” (och inte ett ”double jump” som under alla omständigheter får dumpningen att upphöra) innebär visserligen att en sådan utökning kan undvikas, men gör det inte möjligt att dra slutsatsen att importören definitivt har ändrat sitt beteende på marknaden på ett sätt som nödvändiggör en full återbetalning av erlagda tullar. Av denna anledning var lagstiftaren inte heller tvungen att, i stället för att anta den omtvistade regeln, utnyttja de andra alternativ som hädanefter följer av de nya, för sökandena förmånligare, bestämmelser som antogs såväl i samband med GATT (antidumpningskodexen från 1994) och på gemenskapsnivå (grundförordning (EG) nr 3283/94), under det att förfarandet vid förstainstansrätten pågick. Antidumpningskodexen från 1979 reglerade inte detta specifika problem – som var känt av de avtalsslutande parterna – men kännetecknades på denna punkt av stor flexibilitet och utgjorde därmed inget hinder för att gemenskapen, vid verkställandet av kodexen, införde regeln ”tull som kan likställas med en kostnad”. Enligt förstainstansrätten kan tillämpningen av denna kodex inte i någon högre grad påverkas av en tolkning som gjorts mot bakgrund av förslaget till en senare kodex eller ens mot bakgrund av 1994 års kodex. Denna kodex förutsätter, enligt förstainstansrätten, att det finns en sådan regel med avseende på hur exportpriset skall konstrueras (och föreskriver endast att regeln skall tillämpas mindre strikt i fråga om återbetalning). Därtill är 1994 års kodex, till skillnad från sin föregångare, resultatet av handelsförhandlingar som återspeglar den ekonomiska utvecklingen i världen och styrkeförhållandena mellan de avtalsslutande parterna under den berörda tidsperioden. Icke-diskrimineringsprincipen, som åberopats av sökandena med avseende på att oberoende importörer skulle ha behandlats annorlunda, hade inte heller åsidosatts. Till skillnad från importörer i ekonomisk intressegemenskap deltog de oberoende importörerna inte i någon dumpning, och importörerna i ekonomisk intressegemenskap hade i alla händelser möjlighet att få kännedom om alla de faktorer som dumpningen grundades på. För den oberoende importören utgjorde dessutom antidumpningstullarna en ytterligare kostnad som måste klaras av, och den omtvistade regeln medförde därför endast att det skapades jämvikt mellan dessa två grupper av importörer.

Förstainstansrätten erinrade slutligen om den skillnad i behandling som 1979 och 1994 års antidumpningskodex medförde för dessa båda kategorier i fråga om beräkningen av exportpriset.

I domen av den 28 mars 1996 i mål T-60/92, Noonan mot kommissionen (REG 1996, s. II-215), fick förstainstansrätten tillfälle att uttala sig om de principer som styr tillträdet till anställning när det gäller *personal vid Europeiska gemenskaperna*. Sökandens ansökan till ett allmänt uttagningsprov, som anordnats för att upprätta en lista över godkända sökande för anställning av kontorsassistenter, hade avslagits med den motiveringen att hon hade en universitetsexamen och därmed uppfyllde ett av de kriterier som medförde uteslutning från provet. Enligt förstainstansrätten var detta kriterium, och följaktligen även det ifrågasatta beslutet, rättsstridigt, eftersom det var oförenligt med likabehandlingsprincipen, jämförd med artikel 27 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna (tjänsteföreskrifterna). Enligt denna bestämmelse skall rekrytering syfta till att förse institutionen med tjänstemän som besitter de bästa egenskaper i fråga om kompetens, prestationsförmåga och redbarhet. Förstainstansrätten fann att innehavet av en universitetsexamen tekniskt inte hindrade berörda sökande från att utföra de arbetsuppgifter som var förbundna med de tjänster som skulle tillsättas, eller att en sådan examen skulle inverka negativt på kvaliteten av deras arbete eller deras prestationsförmåga. Argumentet att det fanns risk för att övriga sökande gavs tillträde i betydligt mindre omfattning, eller till och med helt trängdes undan, kunde inte heller godtas, eftersom det inte alls innebar ett ifrågasättande av att sökande med en universitetsexamen skulle kunna utföra de framtida arbetsuppgifterna för sökande som hade godkänts i uttagningsprovet på samma sätt som övriga sökande kunde. Förstainstansrätten förkastade dessutom kommissionens argument att personer med en universitetsexamen, när de väl hade rekryterats, skulle ha en fördel vid framtida befordringar eller interna uttagningsprov. Enligt förstainstansrätten hade kommissionen inte visat att tjänstens intresse, som är avgörande vid fastställandet av urvalskriterier, kräver att det väljs ett kriterium som grundar sig på innehav av universitetsexamen. Slutligen hade kommissionen, till stöd för sitt argument att personer med universitetsexamen efter rekryteringen skulle kunna känna sig frustrerade av arbetsuppgifternas art, vilket skulle kunna få negativa följder för deras egen verksamhet samt för omgivningens arbetsvillkor, inte kunnat påvisa någon faktisk erfarenhet från vare sig den egna verksamheten eller verksamheten vid andra institutioner. Den förfogade inte heller över tillräckliga uppgifter för att kunna göra några förutsägelser i det hänseendet.

I två domar av den 12 december 1996 i mål T-177/94 och T-377/94, Altmann mot kommissionen (REG 1996, s. II-2041), och i mål T-99/95, Stott mot kommissionen (REG 1996, s. II-2227) rörde stadgarna för vissa anställda vid ett samarbetsprojekt inom ramen för Europeiska atomenergigemenskapen (se artikel 45 och följande artiklar i EKSG-fördraget), Joint European Torus (JET), med säte i Förenade kungariket vid United Kingdom Atomic Energy Authority (vårdorganisation). Sökandena, som var brittiska medborgare, ingick i vårdorganisationens personal och var placerade i JET. I denna egenskap förblev de i vårdorganisationens tjänst på dennas anställningsvillkor, i enlighet med stadgarna för JET. Enligt dessa stadgar skulle två andra kategorier av personal vid JET däremot rekryteras av kommissionen till tillfälliga tjänster i enlighet med villkoren för övriga anställda vid Europeiska gemenskaperna. Det rörde sig dels om sådan personal som ställts till förfogande av andra medlemmar i samarbetsprojektet än vårdorganisationen (det vill säga motsvarande organisationer i andra medlemsstater, Euratom som sådant och ett tredje land), dels om "annan personal". I bägge målen hade sökandena väckt talan mot avslaget på deras ansökningar om tillfällig anställning vid gemenskapen, inom ramen för någon av de sistnämnda personalkategorierna.

I målet *Altmann* hade sökandena önskat anställning som annan person, vilket kommissionen hade nekat dem med huvudsaklig hänvisning till bestämmelserna i JET:s stadgar angående anställning av personal som ställs till förfogande av vårdorganisationen. Förstainstansrätten biföll deras talan, eftersom den ansåg att dessa bestämmelser innebar att det utan objektiva skäl gjordes åtskillnad mellan två kategorier av anställda, beroende på vilken medlemsorganisation som ställde den anställda till förfogande för samarbetsprojektet. Trots att all personal som placerats vid JET befann sig i en jämförbar situation (de hade nämligen rekryterats genom samma uttagningsprov – utan att nödvändigtvis ha någon relation till den medlemsorganisation som ställt dem till förfogande – och befordrats enligt samma kriterier), behandlades de anställda som ställts till förfogande av vårdorganisationen på ett betydligt mindre förmånligt sätt än övriga anställda. Denna skillnad kom till uttryck i anställningsvillkor och anställningstrygghet och framför allt i utsikterna till anställning vid gemenskapsinstitutionerna. Stadgarna gav för övrigt ingen möjlighet att råda bot på denna situation, eftersom de hindrade de personer som ställts till förfogande av vårdorganisationen att rekryteras som "annan personal". Förstainstansrätten fann att alla de omständigheter som, enligt domstolen, ursprungligen hade kunnat utgöra skäl för att särbehandla dem i förhållande till resten av den personal som var placerad vid JET hade försvunnit (dom av den 15 januari 1987 i de förenade målen 271/83, 15/84, 36/84, 113/84, 158/84, 203/84 och 13/85, Ainsworth m.fl. mot kommissionen

och rådet, REG 1987, s. 167). Förstainstansrätten ansåg att rättskraften för denna dom inte utgjorde hinder för att väcka den aktuella talan, som riktades mot ett annorlunda beslut och stöddes av andra faktiska och rättsliga grunder, och fastslog därför att den omständigheten att domstolen vid en viss tidpunkt hade funnit att de relevanta bestämmelserna var lagenliga inte hindrade förstainstansrätten från att förklara att dessa bestämmelser framdeles inte skulle vara tillämpliga, med hänsyn till hur ovannämnda omständigheter hade utvecklats. I vilket fall som helst kunde förstainstansrätten utan att åsidosätta rättssäkerhetsprincipen förklara att rådets beslut, som hade fattats efter domstolens dom och som hade egna rättsverkningar, att behålla rekryteringssystemet efter utgången av den period som ursprungligen hade fastställts för JET:s verksamhet, inte skulle tillämpas.

I *målet Stott* önskade sökanden få anställning vid kommissionen, denna gång i egenskap av anställd som ställts till förfogande av en annan nationell organisation än värdorganisationen på grundval av en "returbiljett". I det avseendet anges i stadgarna för JET att alla medlemsorganisationer åtar sig att återanställa den personal som de har ställt till projektets förfogande och som kommissionen har rekryterat som tillfälligt anställda, så snart denna personal har avslutat sitt arbete i projektet. Till stöd för avslaget på sökandens ansökan åberopades budgetsårigheter och den möjligheten att JET kunde komma att "avslutas" den 31 december 1996. För att bifalla ansökan skulle det dessutom, enligt kommissionen, ha varit nödvändigt att tillgripa ett regelstridigt förfarande, nämligen att inrätta en ny motsvarande tjänst och, efter det att sökanden sagt upp sin aktuella tjänst, utse honom till den nya tjänsten och därvid bortse från alla andra sökande. Förstainstansrätten fann att detta resonemang betydde att ovannämnda bestämmelser i JET:s stadgar inte tillät att sökanden bytte arbetsgivare samtidigt som han behöll samma tjänst vid JET. Enligt förstainstansrätten var detta argument resultatet av att stadgarna givits en felaktig tolkning som stred mot den allmänna principen om likabehandling. Den fick nämligen till följd att rörligheten för de anställda som värdorganisationen ställt till förfogande för JET hindrades jämfört med andra europeiska forskare vid JET, utan att det fanns något som helst objektivt skäl för detta hinder vare sig med hänsyn till samarbetsprojektets natur och särdrag eller värdorganisationens särskilda ställning. Eftersom sökanden för övrigt kunde intyga både att en medlem av JET var beredd att stadgeenligt ställa honom till förfogande och att hans tjänst ingick i tjänsteförteckningen vid JET, hade svaranden inte längre något utrymme för skönsmässig bedömning som gjorde det möjligt att åberopa budgetsårigheter eller ett nära förestående avslutande av projektet. Förstainstansrätten biföll således talan.

I dom av den 9 januari 1996 i mål T-368/94, Blanchard mot kommissionen (REG 1996, s. II-41), uttalade sig förstainstansrätten angående de regler som styr tjänstemäns och deras fackföreningars och yrkessammanslutningars (nedan kallade fackföreningar) rätt att delta vid val av den personalkommitté som föreskrivs i artikel 9 i tjänsteföreskrifterna. De ifrågasatta besluten hindrade sökanden, som var medlem av en fackförening, från att upptas till kandidat på den vallista som denna förening ursprungligen hade presenterat som andralista och som godtagits av valberedningen. Genom det första beslutet, som fattades till följd av klagomål från kandidater på andra listor, begärde valberedningen att fackföreningen i fråga skulle dra tillbaka en av sina båda listor. Genom två påföljande beslut avböjde valberedningen å ena sidan de förslag enligt vilka fackföreningen endast skulle presentera sin ursprungliga lista, å andra sidan att kandidaterna på den lista där sökanden var upptagen skulle presentera en självständig lista, som varken bar fackföreningens akronym eller hänvisade till dess namn. Valberedningen godkände endast fackföreningens lista och vägrade att ta emot den lista där sökanden var upptagen. Förstainstansrätten förklarade att talan kunde upptas till sakprövning. Det faktum att förstainstansrättens ordförande hade fattat ett beslut om interimistiska åtgärder som gav sökanden rätt att ställa upp i det omtvistade valet — där han för övrigt hade framgång — ansågs inte påverka frågan om talan kunde upptas till sakprövning, eftersom sökanden med sin talan avsåg att försvara sina intressen som väljare, som önskar utöva sin rösträtt i enlighet med tillämpliga regler, och som medlem av en fackförening, som kunde ha fått andra resultat i valet om dessa regler hade iakttagits. Förstainstansrätten fann att det andra beslutet (anmodan att fackföreningen skulle dra tillbaka en av sina båda listor) kunde anses vara ett återtagande av ett rättsstridigt beslut och att det varken stod i särskild strid med förbudet för varje kandidat att dra tillbaka sin kandidatur eller med reglerna om klagomål i tjänsteföreskrifterna. Beträffande saken drog förstainstansrätten slutsatsen att beslutet var lagenligt, eftersom det framgick av bestämmelserna i valförordningen att varje fackförening endast hade rätt att inlämna en enda lista. En sådan regel kan inte i sig anses strida mot principen om frihet och demokrati eller mot likabehandlingsprincipen (också med hänsyn till varje tjänstemans möjlighet att kandidera och möjligheterna i fråga om benämningen på listor samt publicitet: se nedanstående anmärkningar angående de två övriga ifrågasatta besluten). Beslutet kan särskilt inte sägas åsidosätta en tjänstemans rätt att välja, att rösta på en kandidatlista eller att själv bli vald. Det kan inte heller anses inkräkta på en fackförenings rätt att presentera en kandidatlista eller på principen om likabehandling av listorna, och den skapar ingen diskriminering på grund av fackföreningstillhörighet. Förstainstansrätten förkastade även den grund som avsåg åsidosättande av principen om representativitet och principen om att personalen skall ha möjlighet att

framföra sina synpunkter. Slutligen underkände rätten den invändning om rättsstridighet som framställdes mot valförordningen och som avsåg åsidosättande av fackföreningsfriheten och principen att alla tjänstemän är valbara. I gengäld ogiltigförklarade förstainstansrätten besluten att avböja förslaget om upprättande av en fristående lista och att vägra ta emot denna lista (den ifrågasatte dock inte giltigheten av det valförfarande som använts). I fråga om tolkningen av valförordningen, som saknade uttryckliga bestämmelser i det avseendet, utvecklade förstainstansrätten följande principer. Rätten för varje tjänsteman att presentera sig som kandidat på en fristående lista omfattar även fackföreningsmedlemmar, oberoende av vad vederbörande kan ha för uppgifter i föreningen. Vad beträffar publicitet ansåg förstainstansrätten att kandidaten på en fristående lista offentligt kan uppge att han är medlem av en fackförening och vilka uppgifter han har i denna. Den fristående listan och kandidaterna på denna lista kan visa sin sympati eller manifestera att de delar och stödjer de idéer och program som en fackförening står för. Enligt förstainstansrätten bör det till och med vara möjligt att i beteckningen för en fristående lista hänvisa till namnet på en fackförening, under förutsättning att denna fackförening inte motsätter sig detta och att en sådan beteckning inte får inskränka sig till att helt enkelt återge det namn under vilket föreningen själv deltar i valet. Till beteckningen kan eventuellt läggas en siffra som gör det möjligt att skilja den fristående listan från fackföreningens "officiella lista". Under dessa förutsättningar kan en sådan hänvisning i beteckningen för en lista bidra till att göra valet tydligare och därmed minska risken för att väljaren misstar sig, och den påverkar varken likabehandlingen av de olika listorna eller konkurrensen mellan fackföreningarna eller innebär att regeln om ett maximalt antal kandidater per lista kringgås.

Det finns slutligen anledning att uppmärksamma ett beslut av den 14 maj 1996 i mål T-194/95 Intv. II, Area Cova m.fl. mot rådet (REG 1996, s. II-343), i vilket förstainstansrätten fastslog att det, för att iaktta den frist som fastställts för intervention (artikel 115.1 i förstainstansrättens rättegångsregler), inte är tillräckligt att inge en ansökan genom telefax. Enligt artikel 43.1 i rättegångsreglerna skall originalet av varje handling vara underskrivet av partens ombud eller advokat, vilket enligt förstainstansrätten innebär att detta original faktiskt har ingivits till kansliet. Förstainstansrätten hänvisade dessutom till bestämmelserna i instruktion för justitiesekreteraren som, i överensstämmelse med denna tolkning av rättegångsreglerna, föreskriver att en handling som inkommit till kansliet per telefax får behandlas som inkommen i rätt tid endast under förutsättning att det rör sig om en frist som kan förlängas enligt artikel 103 i rättegångsreglerna. Interventionsfristen ingår dock inte i denna kategori (och artikel 115 innehåller inte någon regel om

förlängning). Enligt artikel 10.3 i sagda instruktion får ansökan om intervention som inkommer med telefax således inte godtas.

B – Förstainstansrättens sammansättning

Första raden, från vänster till höger:

Domarna H. Kirschner, K. Lenaerts, B. Vesterdorf, ordföranden A. Saggio, domarna R. García-Valdecasas y Fernández, C.W. Bellamy och C.P. Briët.

Andra raden, från vänster till höger:

Domarna M. Jaeger, R. Moura Ramos, J. Azizi, P. Lindh, A. Kalogeropoulos, V. Tiili, A. Potocki, J.D. Cooke och justitiesekreteraren H. Jung.

I – RANGORDNING

från den 1 till den 10 januari 1996

A. SAGGIO, förstainstansrättens ordförande
D.P.M. BARRINGTON, ordförande på fjärde avdelningen och fjärde avdelningen i utökad sammansättning
H. KIRSCHNER, ordförande på andra avdelningen och andra avdelningen i utökad sammansättning
R. SCHINTGEN, ordförande på femte avdelningen och femte avdelningen i utökad sammansättning
C.P. BRIËT, ordförande på tredje avdelningen och tredje avdelningen i utökad sammansättning
B. VESTERDORF, domare
R. GARCIA-VALDECASAS Y FERNANDEZ, domare
K. LENAERTS, domare
C.W. BELLAMY, domare
A. KALOGEROPOULOS, domare
V. TIILI, domare
P. LINDH, domare
J. AZIZI, domare
A. POTOCKI, domare
R. MOURA RAMOS, domare

H. JUNG, justitiesekreterare

från den 11 januari till den 11 juli 1996

A. SAGGIO, förstainstansrättens ordförande
H. KIRSCHNER, ordförande på andra avdelningen och andra avdelningen i
utökad sammansättning
R. SCHINTGEN, ordförande på femte avdelningen och femte avdelningen i
utökad sammansättning
C.P. BRIËT, ordförande på tredje avdelningen och tredje avdelningen i utökad
sammansättning
K. LENAERTS, ordförande på fjärde avdelningen och fjärde avdelningen i
utökad sammansättning
B. VESTERDORF, domare
R. GARCIA-VALDECASAS y FERNANDEZ, domare
C.W. BELLAMY, domare
A. KALOGEROPOULOS, domare
V. TIILI, domare
P. LINDH, domare
J. AZIZI, domare
A. POTOCKI, domare
R. MOURA RAMOS, domare
J.D. COOKE, domare

H. JUNG, justitiesekreterare

från den 12 juli till den 30 september 1996

A. SAGGIO, förstainstansrättens ordförande

H. KIRSCHNER, ordförande på andra avdelningen och andra avdelningen i utökad sammansättning

C.P. BRIËT, ordförande på tredje avdelningen och tredje avdelningen i utökad sammansättning

R. GARCIA-VALDECASAS y FERNANDEZ, ordförande på femte avdelningen och femte avdelningen i utökad sammansättning

K. LENAERTS, ordförande på fjärde avdelningen och fjärde avdelningen i utökad sammansättning

B. VESTERDORF, domare

C.W. BELLAMY, domare

A. KALOGEROPOULOS, domare

V. TIILI, domare

P. LINDH, domare

J. AZIZI, domare

A. POTOCKI, domare

R. MOURA RAMOS, domare

J.D. COOKE, domare

M. JAEGER, domare

H. JUNG, justitiesekreterare

från den 1 oktober till den 31 december 1996

A. SAGGIO, förstainstansrättens ordförande
B. VESTERDORF, ordförande på tredje avdelningen och tredje avdelningen
i utökad sammansättning
R. GARCIA-VALDECASAS y FERNANDEZ, ordförande på femte
avdelningen och femte avdelningen i utökad sammansättning
K. LENAERTS, ordförande på fjärde avdelningen och fjärde avdelningen i
utökad sammansättning
C.W. BELLAMY, ordförande på andra avdelningen och andra avdelningen i
utökad sammansättning
H. KIRSCHNER, domare
C.P. BRIÉT, domare
A. KALOGEROPOULOS, domare
V. TIILI, domare
P. LINDH, domare
J. AZIZI, domare
A. POTOCKI, domare
R. MOURA RAMOS, domare
J.D. COOKE, domare
M. JAEGER, domare

H. JUNG, justitiesekreterare

II – FÖRSTAINSTANSRÄTTENS LEDAMÖTER

(i rangordning efter ålder i ämbetet)

Donal Patrick Michael Barrington

Född 1928; barrister; Senior Counsel; expert i författningsrätt och i handelsrätt; domare vid High Court; ordförande för generalstyrelsen för Irlands advokatsamfund; ledamot av styrelsen för King's Inns; ordförande för utbildningskommittén inom styrelsen för King's Inns; domare vid förstainstansrätten från den 25 september 1989 till den 10 januari 1996.

Antonio Saggio

Född 1934; domare vid domstolen i Neapel; rådgivare vid appellationsdomstolen i Rom och därefter vid kassationsdomstolen; handläggare vid Ufficio Legislativo del Ministero di Grazia et Giustizia; ordförande för den allmänna kommittén vid den diplomatiska konferensen för utarbetande av Luganokonventionen; rättssekreterare hos den italienske generaladvokaten vid domstolen; professor vid Scuola Superiore della Pubblica amministrazione di Roma; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 september 1995.

Heinrich Kirschner

Född 1938; domare i delstaten Nordrhein-Westfalen; tjänsteman vid justitieministeriet (avdelningen för gemenskapsrätt och mänskliga rättigheter); medarbetare vid den danske kommissionsledamotens kabinet, därefter vid GD III (inre marknaden); chef för en avdelning med ansvar för straffrättsliga frågor vid federala justitieministeriet; chef för ministerns kabinet, slutlig post: direktör (Ministerialdirigent) för en underavdelning med ansvar för straffrättsliga frågor; kursföreläsare vid universitetet i Saarbrücken; domare vid förstainstansrätten sedan den 25 september 1989.

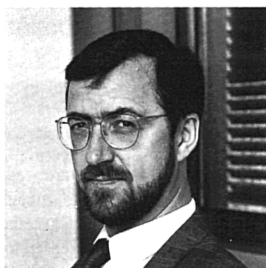
Romain Schintgen

Född 1939; advokat; expeditionschef vid arbetsministeriet; ordförande för Ekonomiska och sociala rådet; styrelseledamot bl.a. i Société nationale de crédit et d'investissement och i Société européenne des satellites; regeringsuppdrag som ledamot av Europeiska socialfondskommittén, Rådgivande kommittén för arbetstagares fria rörlighet och styrelsen för Europeiska stiftelsen för förbättring av levnads- och arbetsvillkor; domare vid förstainstansrätten från den 25 september 1989 till den 11 juli 1996; domare vid domstolen sedan den 12 juli 1996.

Cornelis Paulus Briët

Född 1944; styrelsesekreterare hos försäkringsmäklarna D. Hudig & Co. och därefter i företaget Granaria BV; domare vid distriktsdomstolen i Rotterdam; ledamot av domstolen för de Nederländska Antillerna; domare i kantonen Rotterdam; vice ordförande för distriktsdomstolen i Rotterdam; domare vid förstainstansrätten sedan den 25 september 1989.

Bo Vesterdorf

Född 1945; juristlingvist vid domstolen; handläggare vid justitieministeriet; biträdande domare, rättsattaché vid Danmarks ständiga representation vid Europeiska ekonomiska gemenskapen; t.f. domare vid Østre Landsret; chef för justitieministeriets avdelning för författnings- och förvaltningsrätt; expeditionschef vid justitieministeriet; universitetslektor; ledamot av Europarådets styrelse för de mänskliga rättigheterna (CDDH), därefter ledamot av CDDH:s byrå; domare vid förstainstansrätten sedan den 25 september 1989.

Rafael García-Valdecasas y Fernández

Född 1946; Abogado del Estado (i Jaén och Grenada); justitiesekreterare vid den ekonomiska-administrativa domstolen i Jaén och därefter i Cordoba; ledamot av advokatsamfundet (Jaén, Grenada); chef för avdelningen för gemenskapsrättsliga tvister vid utrikesministeriet; chef för Spaniens delegation i rådets arbetsgrupp för skapandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt; domare vid förstainstansrätten sedan den 25 september 1989.

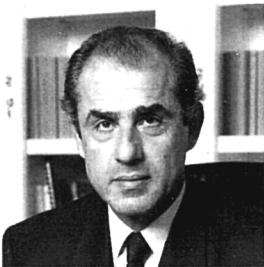
Koenraad Lenaerts

Född 1954; professor vid katolska universitetet i Leuven (KUL); gästprofessor vid universiteten i Burundi, Strasbourg och Harvard; professor vid Collège d'Europe i Brügge; rättssekreterare vid domstolen; advokat i Bryssel; ledamot av rådet för internationella förbindelser vid KUL; domare vid förstainstansrätten sedan den 25 september 1989.

Christopher William Bellamy

Född 1946; barrister, Middle Temple; Queens Counsel, specialisering i handelsrätt, Europarätt och offentlig rätt; medförfattare till de tre första utgåvorna av "Bellamy & Child, Common Market Law of Competition"; domare vid förstainstansrätten sedan den 10 mars 1992.

Andreas Kalogeropoulos

Född 1944; advokat (Aten); rättssekreterare hos domarna Chloros och Kakouris vid domstolen; professor i offentlig rätt och gemenskapsrätt (Aten); juridisk rådgivare; försteattaché vid revisionsrätten; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 september 1992.

Virpi Tiili

Född 1942; juris doktor vid universitetet i Helsingfors; assistent i civilrätt och handelsrätt vid universitetet i Helsingfors; direktör med ansvar för rättsliga frågor och handelspolitik vid Finlands centrala handelskammare; generaldirektör för det finska konsumentverket; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 januari 1995.

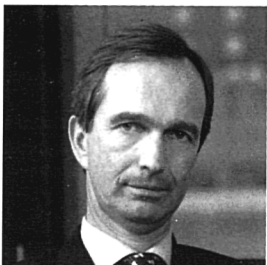
Pernilla Lindh

Född 1945; jur. kand. vid universitetet i Lund; assessor vid Svea hovrätt; jurist och rättschef vid rättssekreterariatet vid Utrikesdepartementets handelsavdelning; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 januari 1995.

Josef Azizi

Född 1948; juris doktor samt fil. kand. i samhällsvetenskap och ekonomi vid universitetet i Wien; kursföreståndare och lärare vid universitetet för nationalekonomi i Wien och vid juridiska fakulteten vid universitetet i Wien; Ministerialrat och avdelningschef vid federala justitieministeriet; domare vid förstainstansrätten sedan den 18 januari 1995.

André Potocki

Född 1950; domare vid Cour d'appel de Paris och professor vid Université de Paris-X-Nanterre (1994); chef för avdelningen för Europafrågor och internationella ärenden vid justitieministeriet (1991); vice ordförande vid Tribunal de grande instance de Paris (1990); förstesekreterare hos ordföranden för Cour de cassation (1988); domare vid förstainstansrätten sedan den 18 september 1995.

Rui Manuel Gens de Moura Ramos

Född 1950; professor vid juridiska fakulteten vid universitetet i Coimbra och vid juridiska fakulteten vid katolska universitet i Porto; innehavare av Jean Monnet-professuren; kursföreståndare vid juridiska akademien i Haag (1984); gästprofessor vid Université de droit de Paris-I (1995); delegat för Portugals regering vid Förenta nationernas kommission för internationell privaträtt (Cnudci); domare vid förstainstansrätten sedan den 18 september 1995.

John D. Cooke, SC

Född 1944; advokat i Irland; ombud i flera mål och ärenden vid Europeiska gemenskapernas domstol, Europadomstolen och Europakommissionen för mänskliga rättigheter; specialisering i gemenskapsrätt, internationell rätt, handelsrätt och upphovsrätt; ordförande i rådet för advokatsamfunden i Europeiska gemenskapen (CCBE) åren 1985 och 1986; domare vid förstainstansrätten sedan den 10 januari 1996.

Marc Jaeger

Född 1954; advokat; justitieattaché, förordnad vid riksåklagarämbetet; domare, vice ordförande för Tribunal d'arrondissement de Luxembourg; lärare vid Centre universitaire i Luxemburg; tjänstledig domare, rättssekreterare vid domstolen sedan år 1986; domare vid förstainstansrätten sedan den 11 juli 1996.

Hans Jung

Född 1944; assistent och senare biträdande professor vid juridiska fakulteten (Berlin); advokat (Frankfurt); juristlingvist vid domstolen; rättssekreterare först hos ordföranden Kutscher vid domstolen och därefter hos den tyske domaren vid domstolen; biträdande justitiesekreterare vid domstolen; justitiesekreterare vid förstainstansrätten sedan den 10 oktober 1989.

III – ÄNDRINGAR I FÖRSTAINSTANSRÄTTENS SAMMANSÄTTNING UNDER ÅR 1996

Förstainstansrättens sammansättning ändrades under år 1996 enligt följande:

Den 10 januari slutade D.P.M. Barrington, som utnämnts till medlem av Irlands högsta domstol, vid förstainstansrätten; han ersattes av domaren J.D. Cooke.

Den 11 juli 1996 tillträdde Marc Jaeger ämbetet som domare vid förstainstansrätten, för att ersätta domaren R. Schintgen, som utnämnts till domare vid domstolen.

För närmare upplysningar se "Högtidliga sammanträden", s. 91.

Möten och besök

A – Officiella besök och arrangemang vid domstolen och förstainstansrätten under år 1996

10 januari	Alexei Gloukhov, Rysslands ambassadör i Luxemburg
10 januari	Sir Nicholas Lyell, Attorney General (Förenade kungariket)
11 januari	Luigi Guidobono Cavalchini Garofoli, ambassadör, Republiken Italiens ständige representant vid Europeiska unionen
16 januari	Brasilianska domare
17 januari	Sveriges riksdags konstitutionsutskott
24 januari	Ordföranden och avdelningsordförandena för korkein hallinto-oikeus/högsta förvaltningsdomstolen i Finland
29 januari	Bernhard Friedmann, ordförande för Europeiska revisionsrätten
31 januari	Giorgio Zagari, Avvocato generale dello Stato (Italien)
8 februari	Michael E. Parmly, ambassadråd vid Förenta staternas ambassad i Luxemburg
13 februari	Clay Constantinou, Förenta staternas ambassadör i Luxemburg, och Robert Faucher, andre ambassadsekreterare
14 februari	Mircea Cosea, minister i Rumäniens regering, och Tudorel Postolache, Rumäniens ambassadör i Luxemburg
15 februari	Jovan Tegovski, F.d. jugoslaviska republiken Makedoniens ambassadör i Belgien

29 februari	Ordföranden Bjørn Haug, domarna Thor Vilhjálmsson och Carl Baudenbacher samt justitiesekreteraren Per Christiansen vid EFTA-domstolen
7 mars	Tudorel Postolache, Rumäniens ambassadör i Luxemburg
12 mars	Ausschuss für Bundes- und Europaangelegenheiten des Niedersächsischen Landtages (Utskottet för federala frågor och Europafrågor vid delstatsparlamentet i Niedersachsen)
13 mars	S u o m e n e d u s k u n n a n perustuslakivaliokunta/Finlands riksdags grundlagsutskott
21 mars	Yves D. Yehouessi, ordförande för domstolen i Västafrikanska ekonomiska och monetära unionen (UEMOA) (Burkina Faso)
25 mars	Jorma S. Aalto, Suomen oikeuskansleri/Finlands justitiekansler
19 april	Officiellt besök av ordföranden Rodríguez Iglesias i Turin, varvid han tilldelades titeln hedersdoktor vid Università di Torino
23 april	Ordföranden Riitta Uosukainen och vice ordföranden Matti Louekoski vid Finlands riksdag
25 april	Axel Lautenberg, Schweiziska edsförbundets ambassadör vid Europeiska unionen
29 april	Select Committee on European Legislation - House of Commons (Förenade kungariket)
30 april	Sir Daryl Dawson, domare vid High Court of Australia

13 maj	Carlos Ferrer Salat, ordförande för Europeiska gemenskapernas ekonomiska och sociala kommitté
14 maj	Lord Mackay of Drumadoon, Lord Advocate, och Paul Cullen QC, Solicitor General for Scotland
14 maj	Clay Constantinou, Förenta staternas ambassadör i Luxemburg, och Robert Faucher, andre ambassadsekreterare
17 maj	Rundabordskonferens, anordnad i samarbete med Förenta staternas ambassad i Luxemburg med anledning av lanseringen av "Dean Acheson Legal Stage Program"
20 maj	Josef Magerl, Republiken Österrikes ambassadör i Luxemburg
22 maj	Ausschuss für Bundes- und Europaangelegenheiten des Bayerischen Landtages (Utskottet för federala frågor och Europafrågor vid delstatsparlamentet i Bayern)
27–31 maj	Officiellt besök av ordföranden Rodríguez Iglesias i Rumänien, efter inbjudan av nationella kommittén för Rumäniens integration i Europeiska unionen, vid Rumänska akademien samt hos Rumäniens premiärminister
3 juni	Evangelos Venizelos, justitieminister i Republiken Grekland
10 och 11 juni	Möte mellan domare från medlemsstaterna
13 juni	Baudouin de la Kethulle de Ryhove, Konungariket Belgiens ambassadör i Luxemburg
20 juni	Masahiko Iwasaki, Japans ambassadör i Luxemburg

21 juni	Ständiger Beirat des Bundesrates (Förbundsrådets ständiga rådgivande kommitté)
27 juni	Giovanni Maria Flick, justitieminister i Republiken Italien
1 juli	Föreläsning hållen av ordföranden Rodríguez Iglesias med temat: "Europeiska gemenskapernas dömande makt i unionens aktuella utvecklingsstadium", i samband med den sjätte sessionen vid Akademien för Europarätt vid Europeiska högskoleinstitutet i Florens
2 juli	Hannes Swoboda, amtsförender Stadtrat der Stadt Wien für internationale Angelegenheiten (ledamot av stadsfullmäktige i Wien, med ansvar för internationella frågor), och Josef Magerl, Republiken Österrikes ambassadör i Luxemburg
4 juli	Thomas Wernly, Schweiziska edsförbundets ambassadör i Luxemburg
8 juli	Delegation från Supremo Tribunal Federal do Brasil (Brasiliens högsta förbundsdomstol)
11 juli	Pasqual Maragall, ordförande för Europeiska unionens regionkommitté
11 juli	Charles D. Gonthier, domare vid Kanadas högsta domstol/Supreme Court of Canada
24 september	Rådet för advokatsamfunden i Europeiska gemenskapen (CCBE)
27 september	Ivana Janú, vice ordförande för Tjeckiska republikens författningsdomstol
1 oktober	Föreläsning hållen av ordföranden Rodríguez Iglesias i Wien på dagen för upprättandet av Verfassungsgesichtshof: "Verfassungsperspektiven der europäischen Gerichtsbarkeit"

8 och 9 oktober	Hans Gammeltoft-Hansen, Folketingets Ombudsmand (ombudsman vid folkettinget i Danmark)
14 och 15 oktober	Möte mellan domare från medlemsstaterna
21 och 22 oktober	Niels Pontoppidan, ordförande för Højesteret (Danmarks högsta domstol), och ordförandena för de danska överrätterna
25 oktober	Danska ambassadörer och Ritt Bjerregaard, ledamot av Europeiska gemenskapernas kommission
29 oktober	W. Cimoszewicz, premiärminister i Republiken Polen
11 november	Liviu-Petru Zapîrtan, Rumäniens ambassadör i Luxemburg
20 november	Delegation från Bundesfinanzhof och från flera Finanzgerichte (Förbundsrepubliken Tyskland)
21 november	Ordföranden Bjørn Haug, domarna Thor Vilhjámsson och Carl Baudenbacher samt justitiesekreteraren Per Christiansen vid EFTA-domstolen
21 november	Eliane Liekendael, riksåklagare vid Cour de cassation (kassationsdomstolen) i Belgien, åtföljd av en delegation från Cour de cassation (kassationsdomstolen) i Belgien
27 november	Margarita Mariscal de Gante y Míron, justitieminister i Konungariket Spanien
29 november	Albert Rohan, generalsekreterare vid utrikesministeriet i Republiken Österrike, och Josef Magerl, Republiken Österrikes ambassadör i Luxemburg

- 9 december A. Vernon Weaver, Förenta staternas ambassadör
vid Europeiska unionen
- 11 december Nora Owen, justitieminister i Irland
- 11 december Nicoloz Tcherkezichvili och Lamara
Tchorgolachvili, domare vid författningsdomstolen
i Georgien
- 12 december Juan José Uranga, Republiken Argentinas
ambassadör vid Europeiska unionen

B – Studiebesök vid domstolen och förstainstansrätten under år 1996

(Antal besökare)

	Nationella domare ¹	Advokater, juridiska rådgivare, praktikanter	Professorer i EG-rätt, lärare ²	Diplomater, parlamentsledamöter, politiska grupper, nationella tjänstemän	Studenter, praktikanter, EG-EP	Medlemmar av branschorganisationer	Övriga	TOTALT
B	10	90	2	-	376	-	160	638
DK	8	2	-	-	191	-	70	271
D	388	393	63	174	946	70	433	2 467
EL	9	80	1	-	2	-	-	92
E	25	78	-	44	320	-	-	467
F	62	162	-	290	426	30	81	1 051
IRL	8	18	4	25	88	-	-	143
I	45	103	-	15	234	-	15	412
L	4	-	-	46	40	-	-	90
NL	68	12	-	-	344	-	-	424
A	42	214	4	141	169	-	75	645
P	13	6	-	20	128	-	-	167
FIN	13	132	-	42	31	-	95	313
S	101	92	-	58	55	-	194	500
UK	71	81	-	100	1 404	-	32	1 688
Tredje land	85	99	26	83	371	-	445	1 109
Blandade grupper	30	45	-	20	470	-	-	565
TOTALT	982	1 607	100	1 058	5 595	100	1 600	11 042

¹ Under denna rubrik anges det antal domare från varje medlemsstat som har deltagit i de möten och kurser som anordnats av domstolen. År 1996 deltog från: Belgien: 10, Danmark: 8, Tyskland: 24, Grekland: 8, Spanien: 24, Frankrike: 24, Irland: 8, Italien: 24, Luxemburg: 4, Nederländerna: 8, Österrike: 8, Portugal: 8, Finland: 8, Sverige: 8, Förenade kungariket: 24.

² Andra än lärare som medföljer grupper av studenter.

Studiebesök vid domstolen och förstainstansrätten under år 1996 (Antal grupper)

	Nationella domare ¹	Advokater, juridiska rådgivare, praktikanter	Professorer i EG-rätt, lärare ²	Diplomater, parlamentsledamöter, politiska grupper, nationella tjänstemän	Studenter, praktikanter, EG-EP	Medlemmar av bransch-organisationer	Övriga	TOTALT
B	1	2	1	-	11	-	4	19
DK	1	1	-	-	6	-	3	11
D	12	14	2	6	30	2	15	81
EL	2	4	1	-	1	-	-	8
E	2	7	-	3	10	-	-	22
F	5	7	-	11	19	1	3	46
IRL	1	1	1	1	3	-	-	7
I	3	6	-	3	11	-	1	24
L	1	-	-	2	-	-	-	3
NL	3	1	-	-	11	-	-	15
A	2	7	3	10	6	-	5	33
P	2	1	-	2	4	-	-	9
FIN	3	9	-	3	2	-	5	22
S	7	6	-	7	2	-	11	33
UK	7	5	-	4	39	-	5	60
Tredje land	5	4	2	4	14	-	22	51
Blandade grupper	1	2	-	1	12	-	-	16
TOTALT	58	77	10	57	181	3	74	462

¹ Denna rubrik omfattar bl.a. möten och kurser för domare.

² Andra än lärare som medföljer grupper av studenter.

Högtidliga sammanträden

Domstolen höll under år 1996 fyra högtidliga sammanträden:

10 januari	Högtidligt sammanträde med anledning av att Donal P.M. Barrington lämnade sitt ämbete och att John D. Cooke tillträdde sitt ämbete som domare vid förstainstansrätten
31 januari	Högtidligt sammanträde med anledning av att K. Nikolaou, F. Colling, M.B. Engwirda och J.F. Bernicot tillträdde sina ämbeten vid revisionsrätten
12 juni	Högtidligt sammanträde till minne av Fernand Schockweiler
11 juli	Högtidligt sammanträde med anledning av att Romain Schintgen tillträdde sitt ämbete som domare vid domstolen och att Marc Jaeger tillträdde sitt ämbete vid förstainstansrätten

De tal som hölls vid dessa sammanträden återges nedan.

Domstolens högtidliga sammanträde den 10 januari 1996

med anledning av att Donal P.M. Barrington frånträdde sitt ämbete och att John D. Cooke tillträdde sitt ämbete som domare vid förstainstansrätten

- Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias s. 97
- Tal av förstainstansrättens ordförande A. Saggio s. 99
- Tal av Donal P.M. Barrington s. 101

Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias

Ers excellenser,
Mina damer och herrar,

När vi i dag är församlade för att välkomna John Cooke är vi också församlade för att visa Donal Barrington vår uppskattning då han lämnar sitt ämbete.

Ordföranden A. Saggio är bättre lämpad än jag att hedra de yrkesmässiga och mänskliga egenskaper som Donal Barrington har. Låt mig dock, innan jag ger honom ordet, kortfattat ansluta mig till det och säga Er, käre Donal, hur mycket vi alla har uppskattat Er personlighet, hjärtlighet och kompetens. När Ni nu lämnar oss för att utöva det högsta domarämbetet i Ert land, vill jag, i domstolens och i mitt eget namn, framföra våra varmaste lyckönskningar till Er på det yrkesmässiga planet och på det personliga planet.

* * *

Jag vänder mig nu till Er, John Cooke, för att önska Er varmt välkommen till vår institution, som ni kan berika med Er rika erfarenhet.

Er yrkesmässiga bana är nära förenad med den juridiska miljön i dess vidaste mening. Ni har sedan Ert inträde i det irländska advokatförbundet år 1966 aldrig upphört med att utveckla och bredda Er verksamhet som praktiskt utövande jurist, som för talan med samma framgång vid såväl nationella som internationella domstolar.

För domstolen har det varit ett privilegium att bevittna Er verksamhet.

Ni har nämligen en utomordentligt stor kunskap och erfarenhet av gemenskapsrätten, som Ni grep Er an redan när Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland anslöt sig till gemenskapen år 1973. Ni har i olika egenskaper bidragit till flera betydelsefulla mål som domstolen efter den dagen har tagit upp till prövning.

Därtill kommer Er stora erfarenhet på området för nationell och internationell skiljedom, såsom advokat eller domare. Ni har dessutom haft ett stort ansvar inom olika advokatsammanslutningar. Jag skall inskränka mig till att erinra om att Ni har varit ordförande för CCBE.

Slutligen har Ni även utvecklat en betydande akademisk verksamhet. Jag skall i detta hänseende endast erinra om att Ni är rektor för det ansedda Irish Centre for European Law vid Trinity College i Dublin.

Jag är övertygad om att denna mångfald av erfarenheter och det komplement som alla dessa erfarenheter utgör kommer att göra det möjligt för Er att på ett lysande sätt bidra till verksamheten vid förstainstansrätten.

Samtidigt som jag önskar Er, John Cooke, all framgång i Er nya tjänst, ber jag Er nu att avlägga ed och underteckna den högtidliga försäkran, i enlighet med stadgan.

Tal av förstainstansrättens ordförande A. Saggio

Herr ordförande,
Mina damer och herrar ledamöter av domstolen och förstainstansrätten,
Ers excellenser,
Mina damer och herrar,

Förstainstansrätten har redan påbörjat sitt sjunde verksamhetsår. Vårt första sammanträde i plenum går tillbaka till september månad 1989. Av alla de ledamöter som då var närvarande är det endast åtta som fortsätter att utöva samma ämbete. Därefter har sju kolleger förenats med oss, vissa av dem mer nyligen än andra. En sådan utveckling – jag skulle till och med ha sagt ”en sådan revolution”, om detta ord inte stod i diametral motsats till domarämbetet – är inte bara en följd av tre nya medlemsstaters inträde i gemenskapen, vilket har gjort det möjligt för oss att dra nytta av två kvinnliga kollegers bildning och känslighet, ett privilegium vi är mycket stolta över, utan också av att vissa har gått vidare i karriären för att tjänstgöra vid domstolen eller för att utöva viktiga nationella ämbeten, som berikas av den erfarenhet som de har förvärvat som domare vid gemenskapsdomstolarna.

I dag minskar det antal ledamöter vid förstainstansrätten som utgörs av ”grundare” ännu en gång: avdelningsordföranden Donal Barrington lämnar oss för att åta sig det höga ämbetet som domare vid Irlands högsta domstol. De ledamöter vid förstainstansrätten som är grundare blir därför en minoritet.

Vi går miste om en framstående kollega. Jag skulle i några ord, och vid ett högtidligt tillfälle som detta, vilja vittna om mångfalden av skälen till varför Donal Barrington förtjänar allas vår djupa högaktning. Det rör sig här inte om några överord.

Jag upprepar, käre Donal, Du är en kollega av stort värde. Du blev snabbt uppskattad vid förstainstansrätten för dina anmärkningsvärda egenskaper, såväl yrkesmässiga som mänskliga.

På det yrkesmässiga planet har Du låtit oss ta del av Din värdefulla erfarenhet. Vi har alltid beundrat din förmåga att förenkla de svåraste tekniska frågor och att direkt ta itu med det som är väsentligt. Vi har beundrat den uppmärksamhet som Du ständigt ägnar de särskilda kraven i varje enskilt fall samt Din omfattande och fördjupade kännedom om rätten betraktad som en homogen enhet av regler som

förenar olika rättsliga och kulturella traditioner. Det är denna enhet i mångfalden som vi domare vid gemenskapsdomstolarna upptäcker varje dag; den gör vårt arbete fascinerande och inger hopp om framtidens Europa.

Käre Donal, vi har dragit nytta av så mycket, och inte endast av Dina juridiska färdigheter, Din djupa insikt i juridiska frågor och Ditt pragmatiska betraktelsesätt, utan även av Dina framträdande personliga egenskaper. Du har under våra diskussioner, som ofta har varit extremt livliga, i såväl juridiska som administrativa frågor, alltid visat sinneslugn, vishet och god humor. Vi står alla i mycket stor tacksamhetsskuld till Dig. Det är vid detta högtidliga tillfälle mitt privilegium att bringa Dig min hyllning för det exemplariska sätt som Du har utövat Ditt ämbete på.

Dessa yttranden får emellertid inte dölja det faktum att Du under dessa sex år inte bara har varit en framstående kollega utan också en vän, alltid hjälpsam och hjärtlig. Du har också haft den stora lyckan att ha Din charmiga hustru Eileen vid din sida.

Eileen, vi kommer alltid att minnas Din stora godhet, Din livfullhet, Din humor och Din smittande livsglädje.

Käre Donal och kära Eileen, för oss återstår endast att gratulera Er och att lyckönska Er, givetvis med en aning sorg i hjärtat.

Denna sorg får emellertid inte hindra oss från att mycket varmt ta emot vår nye kollega John Cooke, som vi önskar välkommen.

Tal av domaren D.P.M. Barrington¹

Inledningsvis skulle jag vilja säga att jag har uppskattat mycket att arbeta här i Luxemburg under de gångna sex och ett halvt åren och jag skulle vilja tacka alla er som har gjort mitt arbete här till ett sådant nöje. Jag är hedrad över att ha varit en av de första domarna vid förstainstansrätten och över att ha spelat en liten roll i ett stort äventyr. Min fru och jag lämnar Luxemburg med de mest förtjusande minnen och med djup tacksamhet gentemot alla som gjort vår vistelse här så angenäm.

Jag kommer från ett land med common law [rätt som skapas och utvecklas genom rättspraxis] som rättstradition, men som, när det blev självständigt för mer än sjuttio år sedan, antog en skriven författning innehållande en deklaration om rättigheter och om rättslig överprövning av lagstiftningen. Före år 1973, då Irland inträdde i EG, var Amerikas förenta staters konstitution den främsta utländska inspirationskällan för författningsjurister i Irland. Till följd härav var vi vana att lösa komplexa faktiska frågeställningar i ljuset av komplexa principer. Att möta systemet med skrivna lagar var alltså en chock men kanske inte en så stor chock som det skulle ha varit för en common law-jurist skolad i en tradition där parlamentet har suveränitet.

Gemenskapssystemet tillåter endast domstolen och förstainstansrätten att meddela en dom. I en ung gemenskap är det antagligen riktigt att högsta instans meddelar en enhällig dom, då detta tenderar att öka dess auktoritet. Den amerikanska federala högsta domstolen antog samma system som en försiktighetsåtgärd i inledningsskedet efter det att den amerikanska konstitutionen hade antagits. Senare ansåg sig emellertid den domstolen fri att meddela domar med skiljaktiga meningar.

I Irland tillämpas i allmänhet common law-regeln om att varje domare får uttrycka en individuell åsikt som antingen överensstämmer med eller är skiljaktig från majoritetens. Det finns emellertid ett mycket viktigt undantag från denna regel. När vår högsta domstol har att bedöma författningenslighet av ett parlamentsbeslut från efter år 1937, meddelar domstolen endast en dom utan att ge uttryck för de eventuellt avvikande meningar som kan omfattas av minoriteten. På grund av komplexa processuella skäl tillämpas inte denna regel på

¹ Originalspråk: engelska.

parlamentsbeslut för tiden före år 1937. De två systemen tillämpas således parallellt i samma domstol. Jag tror att de flesta instämmer i att det andra systemet leder till skarpare analyser och fullständigare diskussioner av de frågor som behandlats i målet.

Auktoritetsargumentet är förmodligen fortfarande tillämpligt beträffande EG-domstolen men man kan fråga sig om det över huvud taget är tillämpligt beträffande förstainstansrätten. Ett argument är att gemenskapslagstiftningen delvis är en utveckling av de olika medlemsstaternas gemensamma rättstraditioner och att detta kräver att dom meddelas kollegialt snarare än individuellt. Är det inte möjligtvis så, att medborgarna skulle få en klarare bild av utvecklingsprocessen om domarna vore fria att uttrycka individuella åsikter?

Ett av skälen till att förstainstansrätten bildades var att ge enskilda en större rättssäkerhet genom att de tillförsäkrades en första prövning och en möjlighet att överklaga. Förvånansvärt nog införde inte medlemsstaterna när de tillförsäkrade medborgarna denna utökade rättssäkerhet någon motsvarande åtgärd för att skydda sig själva. Nu hörs emellertid klagomål över att medlemsstaterna inte har någon rätt att överklaga domstolens beslut. Att införa en sådan rättighet vore att snedvrida rättssystemets normala ordning. Däremot är det möjligt att, utan någon ändring i fördraget, ge förstainstansrätten behörighet att handlägga och besluta i ärenden som anhängiggjorts av medlemsstater och i vilka medlemsstaterna har rätt att överklaga förstainstansrättens avgörande till domstolen. Skulle inte detta vara ett enklare sätt att möta kritiken?

Slutligen vill jag nämna att det redan nu står klart att arbetsbelastningen vid förstainstansrätten kommer att öka kraftigt under kommande år och att det är tveksamt om förstainstansrätten, såsom den för närvarande är organiserad, är i stånd att klara av denna ökade arbetsbelastning eller om dess rättegångsregler tillåter den nödvändiga flexibilitet som krävs för att tillgodose en sådan ny uppgift. Att öka antalet ledamöter i förstainstansrätten skulle inte innebära samma konstitutionella problem som att öka antalet ledamöter vid domstolen. Denna lösning kanske bör undersökas så småningom, men först skall vi undersöka om vi kan bli effektivare genom att förbättra våra arbetsrutiner. Men här stöter vi på ytterligare ett problem. Gemenskapsinstitutionerna har bara den behörighet som medlemsstaterna har kommit överens om att anförtro dem. I synnerhet domstolarna kan bara agera inom den jurisdiktion som givits dem. Det är också riktigt att de bara skall agera enligt de rättegångsregler som ministerrådet godkänt. Emellertid kan man fråga sig om vår stadga och våra rättegångsregler inte borde ge utrymme för en större flexibilitet när det gäller vårt arbetssätt. Är det verkligen nödvändigt att personalmål avgörs av tre domare? Skall alla

varumärkesmål behandlas på samma sätt? Bör inte domstolen, i någon utsträckning, vara fri att pröva sig fram för att nå bästa tillvägagångssätt för att bemöta sina problem?

Detta är några av de frågor som jag skulle vilja väcka. Jag överlämnar med glädje uppgiften att besvara dem till er.

Domstolens högtidliga sammanträde den 31 januari 1996

med anledning av att K. Nikolaou, F. Colling, M.B. Engwirda och J.-F. Bernicot tillträdde sina ämbeten som ledamöter av revisionsrätten

- Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias s. 107
- Tal av revisionsrättens ordförande B. Friedmann s. 109

Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias

Herrar ordförande,
Ers excellenser,
Mina damer och herrar,

Vi har samlats i dag med anledning av att de nya medlemmarna av Europeiska revisionsrätten skall avlägga ed.

De tillträder sina ämbeten vid denna institution vid en tidpunkt då värnandet om Europeiska gemenskapernas finansiella intressen är föremål för särskilt stor uppmärksamhet. Denna visar sig bland annat genom att medlen förstärks för att bekämpa bedrägerier riktade mot gemenskapsbudgeten och för att beivra den korruption som kan uppkomma i samband med sådana bedrägerier. Under rådande ekonomiska svårigheter fordras ett strikt förhållningssätt vid utnyttjandet av offentliga medel. Detta är oundgängligt för att legitimera gemenskapsinstitutionernas verksamhet i allmänhetens ögon under en period då en majoritet av medlemsstaterna får vidkännas budgetnedskärningar.

Revisionsrätten spelar självfallet en avgörande roll i detta sammanhang, eftersom det ankommer på den att säkerställa en detaljerad kontroll av gemenskapens samtliga intäkter och utgifter.

I detta syfte har revisionsrätten i fördragen tillerkännts specifika och nödvändiga befogenheter för att på ett tillfredsställande sätt kunna utföra dessa uppgifter. Betydelsen av revisionsrättens uppgift visar sig bland annat i det intresse som dess yttranden väcker såväl inom en begränsad krets av specialister som hos allmänheten i hela gemenskapen.

Men dessa befogenheter skulle vara verkningslösa utan de män – och kvinnor – som utövar dem.

Revisionsrätten kan av detta skäl känna tillfredsställelse över de utmärkta kvalifikationer som Ni kan göra gällande.

Dessa kvalifikationer har förvärvats antingen vid revisionsmyndigheten i Ert hemland eller genom en lysande karriär inom den privata eller akademiska sektorn. Dessa olika erfarenheter kommer att berika revisionsrätten och särskilt

medverka till att stärka banden med motsvarande nationella organ i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 188c i fördraget.

Inom ramen för Ert ämbete ges Ni i fördraget direkt befogenheter med vilka Ni i gemenskapens allmänna intresse skall fullgöra Era skyldigheter i full oavhängighet. Ni åläggs även förpliktelser i fördraget, såväl under som efter Er mandattid. Ni ombeds därför att högtidligen försäkra att Ni skall iaktta dessa förpliktelser. Detta är syftet med den ed jag strax får be Er avlägga inför domstolen.

Tal av revisionsrättens ordförande B. Friedmann

Herr ordförande,
Herrar medlemmar av domstolen,
Ers excellenser,
Mina damer och herrar,
Kära kolleger,

Domstolen har just genom sin ordförande uttalat vissa åsikter som revisionsrätten uppskattar varmt. Jag tackar ordföranden så mycket. Jag vill även tacka för de gratulationer som domstolen framförde med anledning av att jag valdes till ordförande för revisionsrätten. Jag är övertygad om att de utmärkta relationerna mellan våra två institutioner även kommer att bestå framöver. Den dialog som nyligen har förekommit oss emellan är bevis på detta.

Revisionsrätten har just fått fyra nya ledamöter till vilka jag på kollegiets vägnar återigen vill framföra mina varma gratulationer.

En historisk dag som denna för vår institution vill jag framföra en särskild hyllning till minnet av Daniel Strasser, vår franske ledamot, som avled den 16 december förra året. Han var en stor europé och hans insatser inom området för gemenskapens offentliga finanser har väckt uppmärksamhet även utanför gemenskapsinstitutionerna. Daniel Strassers insatser i kollegiets arbete var viktiga, och hans åtgärder, ofta av avgörande betydelse, visar på hans stora engagemang för att försvara gemenskapens finansiella och budgetära intressen.

Nu till ett mera glädjande ämne. På revisionsrättens vägnar skulle jag även vilja tacka min företrädare herr Middelhoek och revisionsrättens avgående ledamöter herrarna Androutsopoulos och Thoss för det betydelsefulla arbete som de har utfört för revisionsrätten. På kollegiets vägnar önskar jag var och en av dem lycka till i framtiden.

En dag som denna kan det vara lämpligt att tänka över det sätt på vilket revisionsrättens roll uppfattas av unionens medborgare. En första slutsats kan dras: för unionens medborgare är Europa ofta samma sak som den gemensamma marknaden. Även om Europa som koncept inte alltid uppfattas alldeles tydligt, är det i första hand fråga om att föra en ekonomisk och finansiell politik. Härav följer att uppmärksamheten i allt större omfattning är inriktad på ekonomiska

återverkningar och gemenskapsbudgetens omfördelande funktion. Det är uppenbart att revisionsrätten har en roll i ett sådant sammanhang.

Denna roll är viktig ur flera aspekter.

Genom att informera allmänheten om hur gemenskapens medel används och genom att göra en bedömning av denna användning med hänsyn till de kriterier som föreskrivs i fördraget, ger revisionsrätten unionens medborgare flera referensuppgifter som bland annat gör det möjligt att bedöma förtroendet för gemenskapen.

Det skall vidare konstateras att under årens lopp har gemenskapens finanser ökat i stor omfattning till följd av förändringen och utvecklingen av gemenskapens funktion. Om revisionsrätten på bästa sätt utför de uppgifter den har enligt fördraget, kan misstag i form av alltför överdriven reglering undvikas. Detta innebär slutligen att revisionsrätten utgör en av garanterna för enskildas rättigheter.

Budgeten har i alla tider utgjort ett grundläggande politiskt instrument. På samma sätt är medborgarnas representanters roll i varje demokratiskt system inte bara att skapa medel genom vilka åtgärder kan vidtas för att garantera statens funktion, utan även att regelbundet kontrollera hur dessa medel används. För att fullt ut kunna utföra denna demokratiska kontroll skall parlamenten, inför vilka den verkställande makten skall stå till svars, ha tillgång till sådana uppgifter som är nödvändiga för att den skall kunna uttala en objektiv och välgrundad åsikt.

Den oberoende revisionsrättens huvudsakliga uppgift är särskilt att i kortfattad form göra värdefull information tillgänglig för den myndighet som är ansvarig för den politiska kontrollen. Det sätt på vilket revisionsrätten uppfyller denna uppgift medför att den utgör en viktig del av demokratin. För egen del är jag övertygad om att vi tillsammans med våra nya kolleger kommer att fortsätta att arbeta hårt i unionens intresse och att vi inte kommer att göra unionens medborgare besvikna.

Herr ordförande, jag tackar domstolen för att ha fått ordet vid detta sammanträde.

Domstolens högtidliga sammanträde den 12 juni 1996

Domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias tal till minne av Fernand Schockweiler

Ers excellenser,
Mina damer och herrar,

Det är med stor sorg som vi i dag hedrar minnet av vår kollega och vän Fernand Schockweiler. Vår sorg är desto större som hans oväntade bortgång så brutalt avbröt vänskaps- och arbetsförhållanden som vi trodde oss få njuta av under lång tid ännu.

Fernand Schockweiler avled plötsligt den första juni i år, några dagar innan han skulle ha fyllt sextioett år. Han lämnar domstolen med ett tomrum efter en av dess mest erfarna och uppskattade medlemmar.

Fernand Schockweilers barndom präglades på ett grymt sätt av kriget, som föranledde att han deporterades vid endast sju års ålder. Denna smärtsamma upplevelse var utan tvekan av avgörande betydelse för hans engagemang i rättsstaten, rättssystemet och den europeiska konstruktionen.

Om jag skall ge en kortfattad beskrivning av Fernand Schockweilers yrkesliv, kan det sägas att han helt och hållet har arbetat i det offentliga tjänsten, och särskilt i rättsväsendets tjänst, där han alltid utmärkte sig.

Efter briljanta studier i Luxemburg och vid juridiska fakulteten i Paris, vilka kulminerar då han erhåller sin doktorsgrad i juridik, blir han anställd vid justitieministeriet i Storhertigdömet år 1961. Där stiger han snabbt i graderna, och han utses till regeringsrådgivare år 1974, därefter till förste regeringsrådgivare år 1982.

Hans arbete vid justitieministeriet hade en viktig dimension utåt. Han företrädde Luxemburg i åtskilliga internationella sammanslutningar och särskilt i olika kommittéer inom Europarådet.

I oktober 1985 utnämndes Fernand Schockweiler till domare vid domstolen. Här gjorde hans briljanta begåvning parad med ett noggrant arbete underverk under mer än tio och ett halvt år och han fick en avgörande betydelse för vår institutions utveckling.

Den omständigheten att överläggningarna är hemliga hindrar att jag med exempel visar vilket avgörande inflytande Fernand Schockweiler hade på vår rättspraxis. Jag kan emellertid säga att jag, då jag kom till domstolen i januari 1986, på grund av hans omfattande anteckningar inför överläggning och den respekt som visades hans åsikter, fick intrycket att han varit mycket länge vid institutionen, men han hade just anlänt, endast tre månader före mig.

Dag efter dag ägnade han sig helhjärtat åt sin uppgift och hans kolleger kunde inte annat än respektera hans snabba och säkra förslag. Han hade fullständig respekt för den kollegialitet som präglar vårt arbete och var nogsam och trogen den linje som antagits av domstolen, även då den skilde sig markant från hans egen inställning. Eftersom han älskade sanningen, beskrev han alltid sakförhållanden fullständigt objektivt.

Fernand Schockweiler lät således alltid sitt arbete genomsyras av att han var lojal med domstolens främsta uppgift. Han sysslade först och främst med kvaliteten och enhetligheten i rättspraxis. Han visade även ett stort intresse för att institutionen administrativt skulle fungera väl. Han fanns dessutom alltid tillgänglig om han skulle behöva nås under rättsferierna.

Trots detta fann han tid för att hålla betydelsefulla föredrag och för att publicera åtskilliga rättsliga studier, bland annat inom området för förvaltningsprocessrätt och internationell privaträtt, vilka var hans främsta specialområden.

Fernand Schockweiler visade domstolen extraordinär lojalitet ända fram till sina sista dagar. Den 24 maj deltog han, under prekära omständigheter till följd av att han just genomgått ett kirurgiskt ingrepp, ännu i överläggningar. Det sista förslag till domskäl som han lämnade in var daterat den 28 maj.

Fernand Schockweiler var inte bara en stor jurist med stor arbetskapacitet utan även en utmärkt vän. Jag fick själv tillfälle att beundra särskilt hans personliga egenskaper, då han under vår kollega René Joliets dödliga sjukdom gav honom sitt stöd och visade prov på stor medmänsklighet.

Vi kommer att sakna hans yrkeskompetens mycket, men den värme han lät vänskapen med andra präglas av kommer att vara en oändlig förlust för oss.

Jag vill på nytt uttrycka vår sympati och framföra våra kondoleanser till hans familj, och tillåt mig föreslå att vi tillsammans iakttar en tyst minut till hans minne.

Domstolens högtidliga sammanträde den 11 juli 1996

med anledning av att Romain Schintgen tillträdde sitt ämbete vid domstolen och att Marc Jaeger tillträdde sitt ämbete vid förstainstansrätten

- Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias s. 117
- Tal av förstainstansrättens ordförande A. Saggio s. 119

Tal av domstolens ordförande G.C. Rodríguez Iglesias

Ers excellenser,
Mina damer och herrar,

Medan vi är samlade för att åhöra den ed som skall avläggas av de nya medlemmarna vid domstolen och förstainstansrätten, vill jag än en gång erinra om vår kollega och vän Fernand Schockweilers hastiga bortgång. Det levande och smärtsamma minne som han har lämnat kommer att leva kvar i våra sinnen.

Herr Schintgen, jag vill önska Er hjärtligt välkommen till domstolen.

Det är onödigt att i detta sammanhang erinra om att Ni som domare vid förstainstansrätten hör till dem som har varit med från början, det vill säga från år 1989, och att Ni sedan dess utövar Er verksamhet där med framgång.

Er tidigare yrkeserfarenhet gör Er fullständigt förberedd för att utöva domarämbetet.

Efter briljanta studier i Luxemburg och Frankrike, som ledde till att Ni erhöll doktorsgrad år 1964, arbetade Ni först som advokat och sedan som allmänpraktiserande advokat och jurist i Luxemburg.

Mycket snart övergick Ni i statlig tjänst i Luxemburg, vid ministeriet för arbetsmarknad, sysselsättning och social trygghet. Ni avancerade i hierarkin och utnämndes år 1984 till förste regeringsrådgivare och slutligen till expeditionschef år 1987.

Låt mig också påtala den omfattande internationella erfarenhet som Ni har erhållit under årens gång och som Ni utan tvekan kan stödja Er på för domstolens väl.

Ni har bland annat haft viktiga uppdrag vid flera institutioner och organ inom gemenskapen. Som sakkunnig i social- och arbetsrätt har Ni tillämpat dessa kunskaper vid rådets enhet för sociala frågor, Europeiska socialfonden, Rådgivande kommittén för fri rörlighet för arbetstagare samt vid Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor.

Ni har även representerat Ert land vid OECD, i kommittén för arbetskraft och sociala frågor, samt vid Internationella arbetsorganisationen.

Dessa talrika aktiviteter har inte hindrat Er från att, i synnerhet genom Era publikationer, skaffa Er ett rykte som en framstående expert på arbetsrätt, som är ett område där Ni har undersökt alla aspekter såväl i luxemburgsk som i europeisk rätt.

Ni är aktiv i akademiska kretsar och har i år tillträtt som ordförande för Institut Universitaire International Luxembourg.

Jag är övertygad om att denna omfattande erfarenhet, tillsammans med djupa kunskaper i hur vår institution fungerar, på ett påtagligt sätt kommer att berika vårt arbete, i likhet med det rykte om klokhet och öppenhet för dialog som Ni har.

Samtidigt som jag tillönskar Er framgång i Er nya tjänst ber jag Er att avlägga eden och underteckna det högtidliga åtagandet i enlighet med artikel 2 i stadgan.

Herr Jaeger,

Det är framför allt förstainstansrättens ordförande som skall få äran att hälsa Er välkommen till Ert nya ämbete.

Låt mig endast erinra om att Ni har djupa kunskaper om institutionen tack vare Er långa erfarenhet som rättssekreterare. Ni har även varit advokat i Luxemburg innan Ni blev domare och vice ordförande för Tribunal d'arrondissement de Luxembourg.

Denna erfarenhet, tillsammans med Er undervisningsverksamhet, gör det möjligt för oss att vara säkra på att Ni kommer att lämna ett värdefullt bidrag till förstainstansrättens arbete.

Tal av förstainstansrättens ordförande A. Saggio

Det antal ledamöter vid förstainstansrätten som har varit med från september 1989, när förstainstansrätten inrättades, minskar ytterligare: av "grundarna" – om Ni tillåter att jag än en gång använder detta uttryck – kvarstår hädanefter endast sex.

Ni kan dock vara säkra på att jag inte säger detta vemodigt. Jag gör endast ett konstaterande som ger mig tillfälle till en mer allmän reflexion: de kvinnor och män som anmodas att tjänstgöra som domare byts ut, men institutionen fortsätter att fylla sin roll med samma engagemang och vetskap om sitt ansvar. Bidraget från nya ledamöter berikar dessutom domstolens verksamhet. En alltför snabb omsättning av ledamöter skulle förvisso kunna skada domstolens effektivitet. Domaren Romain Schintgen har emellertid varit närvarande vid förstainstansrätten tillräckligt länge för att han skall kunna bidra med en särskilt nyttig och värdefull insats i domstolens verksamhet.

Romain Schintgen lämnar oss i dag för att åta sig det viktiga ämbetet som domare vid domstolen. Det är inte fråga om ett riktigt avsked utan snarare om en övergång till nya uppdrag inom vår institution.

När han utövar sitt nya ämbete kommer han att bidra med sin erfarenhet från sin långa medverkan vid förstainstansrätten. Denna erfarenhet kännetecknas av fördjupade kunskaper och eftertanke i fråga om talrika rättsområden och av ett ständigt intresse i hur gemenskapens rättsordning utvecklas.

I och med att Romain Schintgen avgår, går förstainstansrätten miste om en värdefull ledamot. Jag vill framföra ett öppet vittnesmål om skälen till varför var och en av oss uppskattar Romain Schintgen så högt.

Käre Romain, Du är en utomordentlig kollega. När Du blev domare vid förstainstansrätten hade Du mycket omfattande och högklassiga kunskaper, särskilt på arbetsrättens område, som Du hade skaffat Dig inom den luxemburgska förvaltningen och fördjupat genom en bred internationell verksamhet. Denna erfarenhet har, tillsammans med Din intelligens och allmänbildning, gjort det möjligt för Dig att vara en "domare" i ordets högsta bemärkelse.

Vi har från början uppskattat både Dina mänskliga egenskaper och Dina professionella egenskaper: Din sinnesjämvikt och fridfullhet i diskussioner, Din

uppmärksamhet på parternas argument, Din alltid välanpassade stil, Din finkänslighet, Din reserverade hållning parat med en stark utstrålning, Din förmåga till klara ställningstaganden samt Din ansvarskänsla, som i synnerhet framgår av hur ingående Du studerar akterna.

Vi har dock samlats i dag, inte enbart för att hylla vår värdefulle kollega, som på ett anmärkningsvärt sätt har bidragit till förstainstansrättens arbete, utan också för att hylla en vän. Sju år av samarbete har skapat verkliga band av vänskap som – så tror jag – inte kommer att försvagas, eftersom vi även i fortsättningen kommer att mötas inom en och samma institution.

Våra vänskapskänslor omfattar också Din charmanta maka Lucie, vars älskvärdhet och gästvänlighet vi har lärt oss att uppskatta. Genom Er ”privilegerade” ställning, om jag får uttrycka mig så, som medborgare i värdlandet har Ni hjälpt oss att upptäcka de många tilldragande aspekterna i Ert land, Luxemburg, som erbjuder oss en särskilt behaglig livs- och arbetsmiljö och där vi snabbt har känt oss integrerade, eftersom vi har blivit så väl mottagna, för vilket vi är tacksamma.

Jag skall nu vända mig till vår nye kollega Marc Jaeger, som jag har nöjet att önska välkommen.

Marc Jaeger, Ni är – låt mig uttrycka mig så – ”l’uomo giusto al posto giusto”. Ni har faktiskt alla de egenskaper som kan förväntas av en person som skall verka som domare vid vår domstol.

Er karriär har – tack vare mångsidiga och varandra kompletterande tillvägagångssätt – gjort det möjligt för Er att erhålla fördjupade kunskaper i hur domstolar fungerar. Efter en lovande tid vid advokatsamfundet i Luxemburg har Ni förvärvat en anmärkningsvärd yrkeserfarenhet både som nationell domare och som rättssekreterare vid domstolen, där Ni har verkat sedan tio år.

Ni har även utövat en anseelig akademisk verksamhet. Ni har i synnerhet specialiserat Er inom ett nytt och specifikt rättsområde, nämligen datarätt. Ni undervisar i just det ämnet vid Centre Universitaire de Luxembourg.

På detta område har Ni dessutom innehaft ansvarsfulla internationella uppdrag såsom ledamot av Europarådets expertkommitté rörande databrottslighet.

Ni har avslutningsvis utgivit ett antal vetenskapliga publikationer om datalära, straffrätt och särskilt gemenskapsrätt.

Jag är övertygad om att förstainstansrätten kommer att berikas av Era kunskaper, Er erfarenhet och Er lyhördhet.

Käre Marc, Ni är inte enbart en erfaren jurist, Ni är även en person som har stor finess i sina mänskliga relationer. Jag är särskilt mån om att betona denna egenskap, som Ni delar med Er maka, som jag även har glädjen att önska välkommen.

Bilaga I

A — Domstolens dömande verksamhet

I — Systematisk översikt över domar meddelade av domstolen år 1996

Innehållsförteckning

sidan

Bolagsrätt	127
EKSG	128
Fri rörlighet för personer	128
Fri rörlighet för varor	131
Gemenskapsrättsliga principer	134
Handelspolitik	135
Immunitet och privilegier	135
Institutionell rätt	136
Jordbruk	136
Konkurrens	139
Konventionen om domstols behörighet	140
Miljö och konsumentskydd	140
Personalmål	142
Skatter	143
Socialpolitik	145
Statligt stöd	147
Tillnärmning av lagstiftning	148
Transport	149
Yttre förbindelser	149

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

BOLAGSRÄTT

C-441/93	12 mars 1996	Panagis Pafitis m.fl. mot Trapeza Kentrikis Ellados AE m.fl.	Associationsrätt – Direktiv 77/91/EEG – Ändring av ett bankaktiebolags kapital – Direkt effekt av artiklarna 25.1 och 29.3 i direktivet – Missbruk av rättighet
C-392/93	26 mars 1996	The Queen mot H.M. Treasury, ex parte: British Telecommunications plc	Begäran om förhandsavgörande – Tolkning av direktiv 90/531/EEG – Telekomunikationer – Införlivande i nationell rätt – Skadeståndsskyldighet fall av oriktigt införlivande
C-318/94	28 mars 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	Talan om fördragsbrott – Offentliga bygg- och anläggningsarbeten – Underlåtenhet att publicera ett meddelande om upphandling
C-87/94	25 april 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	Offentlig upphandling – Transportsektorn – Direktiv 90/531/EEG
C-234/95	2 maj 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike	Fördragsbrott – Direktiv 92/50/EEG
C-253/95	2 maj 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	Fördragsbrott – Direktiv 92/50/EEG
C-311/95	2 maj 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Fördragsbrott – Direktiv 92/50/EEG
C-234/94	27 juni 1996	Waltraud Tomberger mot Gebrüder von der Wettern GmbH	Direktiv 78/660/EEG – Årsbokslut – Balansräkning – Datum för konstaterande av en intäkt
C-236/95	19 september 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 89/665/EEG inom föreskriven tid – Prövningsförfaranden för offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten

Mål	Datum	Parter	Saken
C-42/95	19 november 1996	Siemens AG mot Henry Nold	Bolagsrätt – Ökning av aktiekapital – Apportegendom – Aktieägares företrädesrätt – Upphävande

EKSG

C-18/94	2 maj 1996	Barbara Hopkins m.fl. mot National Power plc m.fl	EKSG-fördraget – Diskriminering av producenter – Tillämpning av artikel 4 och artikel 63 i fördraget – Direkt effekt – EG-fördraget – Missbruk av dominerande ställning – Artikel 86 i fördraget – Skadestånd på grund av överträdelse av dessa bestämmelser – Kommissionens respektive nationell domstols behörighet
---------	------------	---	---

FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

C-164/94	1 februari 1996	Georgios Aranitis mot Land Berlin	Generell ordning för erkännande av examensbevis avseende högre utbildning – Indirekt underordnad nationella regler – Reglerat yrke
C-308/94	1 februari 1996	Office national de l'emploi mot Heidemarie Naruschawicus	Social trygghet för migrerande arbetstagare – Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 – Arbetstagare som är bosatt i en annan medlemsstat än den behöriga staten – Arbetslöshetsförmåner
C-53/95	15 februari 1996	Inasti (Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants) mot Hans Kemmler	Etableringsfrihet – Social trygghet för egenföretagare som verkar inom två medlemsstater
C-193/94	29 februari 1996	Sofia Skanavi och Konstantin Chryssanthakopoulos	Fri rörlighet för personer – Körkort – Skyldighet att företa utbyte – Påföljder
C-307/94	29 februari 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Medlemsstats fördragsbrott – Direktiv 85/432/EEG

Mål	Datum	Parter	Saken
C-334/94	7 mars 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike	Medlemsstats fördragsbrott – Registrering av fartyg – Rätt att föra fransk flagg – Villkor avseende ägarens och besättningens nationalitet – Underlåtenhet att verkställa dom 167/73
C-315/94	14 mars 1996	Peter de Vos mot Stadt Bielefeld	Fri rörlighet för personer – Militärtjänst – Social förmån
C-238/94	26 mars 1996	José García m.fl. mot Mutuelle de prévoyance sociale d'Aquitaine m.fl.	Annan direkt försäkring än livförsäkring – Rådets direktiv 92/49/EEG – Tillämpningsområde
C-243/94	28 mars 1996	Alejandro Rincón Moreno mot Bundesanstalt für Arbeit	Social trygghet för migrerande arbetare – Familjeförmåner – Artikel 74 i förordning (EEG) nr 1408/71
C-272/94	28 mars 1996	Michel Guiot och Climatec SA	Arbetsgivaravgifter – "Timbres-fidélité" – "Timbres-intempéries" – Frihet att tillhandahålla tjänster
C-308/93	30 april 1996	Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank mot J.M. Cabanis-Issarte	Social trygghet för migrerande arbetstagare – Frivillig ålderspensionsförsäkring – Efterlevande make till en arbetstagare – Likabehandling
C-214/94	30 april 1996	Ingrid Boukhalfa mot Bundesrepublik Deutschland	Medlemsstats medborgare verksam i tredje land – Arbetstagare som är lokalt anställd vid en annan medlemsstats ambassad i detta tredje land – Särbehandling jämfört med lokalt anställda som är medborgare i den medlemsstat till vilken utlandsrepresentationen hör – Gemenskapsrättens tillämplighet – Icke-diskriminering på grund av nationalitet
C-206/94	2 maj 1996	Brennet AG mot Vittorio Paletta	Social trygghet – Godkännande av arbetsförmåga
C-237/94	23 maj 1996	John O'Flynn mot Adjudication Officer	Sociala förmåner för arbetstagare – Begravningsärsättning
C-101/94	6 juni 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Värdepappersrörelse
C-170/95	13 juni 1996	Office national de l'emploi (ONEM) mot Calogero Spataro	Social trygghet – Arbetslöshetsförmåner – Artikel 69.4 i förordning nr 1408/71

Mål	Datum	Parter	Saken
C-107/94	27 juni 1996	P.H.Asscher mot Staatssecretaris van Financiën	Artikel 52 i EG-fördraget – Skyldighet att likabehandla – Beskattning av inkomst förvärvat av utomlands bosatta personer
C-473/93	2 juli 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	Medlemsstats fördragsbrott – Fri rörlighet för personer – Anställning i offentlig tjänst
C-173/94	2 juli 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	Medlemsstats fördragsbrott – Fri rörlighet för personer – Anställning i offentlig tjänst
C-290/94	2 juli 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Medlemsstats fördragsbrott – Fri rörlighet för personer – Anställning i offentlig tjänst
C-25/95	11 juli 1996	Siegried Otte mot Förbundsrepubliken Tyskland	Social trygghet för migrerande a r b e t s t a g a r e – Gemenskapslagstiftning – Tillämpningsområde i sak – Förmån som utbetalas till äldre arbetstagare inom stenkolsgruvindustrin vilka har sagts upp på grund av nedläggning eller rationaliseringsåtgärder (omstruktureringsbidrag) – Förmån som utbetalas som stöd – Beräkningssätt för förmånerna – Beaktande av en pension som har utbetalats i enlighet med en annan medlemsstats lagstiftning – Villkor och gränser
C-222/94	10 september 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	Fördragsbrott – Direktiv 89/552/EEG – Telekommunikation – TV- sändning – Jurisdiktion över programföretag
C-11/95	10 september 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	Direktiv 89/552/EEG – Kabel-TV
C-251/94	12 september 1996	Eduardo Lafuente Nieto mot Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) och Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	Social trygghet – Invaliditet – Artiklarna 46 och 47 i förordning (EEG) nr 1408/71 – Beräkning av förmåner

Mål	Datum	Parter	Saken
C-278/94	12 september 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	Fördragsbrott – Indirekt diskriminering på grund av nationalitet – Barn till migrerande arbetstagare – Sociala förmåner – Unga arbetstagare som söker sitt första arbete – Tillträde till de särskilda arbetsmarknadsprogrammen
C-245/94 och C-312/94	10 oktober 1996	Ingrid Hoefer och Iris Zachow mot Land Nordrhein-Westfalen	Social trygghet – Familjeförmåner – Artikel 73 i förordning (EEG) nr 1408/71 – Artikel 4.1 i direktiv 79/7/EEG – Artikel 7.2 i förordning (EEG) nr 1612/68
C-335/95	24 oktober 1996	Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) mot Michel Picard	Social trygghet för migrerande arbetstagare – Pensioner vid ålderdom och dödsfall – Förmåner – Samtidig utbetalning av pensioner enligt lagstiftningen i två medlemsstater – Automatisk utbetalning från det att ansökan lämnats in till den behöriga institutionen i en medlemsstat – Skyldighet att lämna in en ansökan till myndigheten i bopsettningsstaten för att pensionerna skall utbetalas samtidigt
C-3/95	12 december 1996	Reisebüro Broede mot Gerd Sandker	Frihet att tillhandahålla tjänster – Verkställighet genom domstol – Tillstånd – Artikel 59 i EG-fördraget
C-320/94, C-328/94, C-329/94, C-337/94, C-338/94 och C-339/94	12 december 1996	Reti Televisive Italiane SpA (RTI) m.fl. mot Ministero delle Poste e Telecomunicazioni	Tolkning – Direktiv 89/552/EEG – TV-sändning

FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR

C-446/93	18 januari 1996	SEIM – Sociedade de Exportação e Importação de Materiais L. ^{da} mot Subdirector-Geral das Alfândegas	Uppbörd i efterhand eller avskrivning av importtullar
----------	-----------------	--	---

Mål	Datum	Parter	Saken
C-166/94	8 februari 1996	Pezullo Molini Pastifici Mangimifici SpA mot Ministero delle Finanze	System för aktiv förädling – Nationell lagstiftning enligt vilken jordbruksavgift och mervärdesskatt påförs dröjsmålsränta för tiden mellan den temporära och den slutgiltiga importen
C-143/93	13 februari 1996	Gebroeders van Es Douane Agenten BV mot Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen	Verkan av upphävandet av en av rådets förordningar på en av kommissionens tulltaxeförordningar grundad på ovannämnda förordning – Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning vid utfärdandet av en tulltaxeförordning
C-300/94	29 februari 1996	Tirma SA mot Administración General del Estado	Protokoll nr 2 till Spaniens och Portugals anslutningsakt – Kanarieöarna – Gemenskapens tullområde – Bearbetade jordbruksprodukter – Undantag från tullar – Artikel 5 i förordning (EEG) nr 3033/80 – Variabel eller rörlig del
C-194/94	30 april 1996	CIA Security International SA mot Signalson SA och Securitel SPRL	Tolkning av artikel 30 i EG-fördraget och av direktiv 83/189/EEG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter – Nationell lagstiftning om marknadsföring av alarmsystem och alarmutrustningar – Administrativt förhandstillstånd
C-153/94 och C-204/94	14 maj 1996	The Queen mot Commissioners of Customs & Excise, ex parte: Faroe Seafood Co. Ltd, Føroya Fiskasøla L/F (C-153/94) The Queen mot Commissioners of Customs & Excise, ex parte: John Smith och Celia Smith verksamma under företagsnamnet Arthur Smith (C-204/94)	Tullförfarande avseende vissa produkter med ursprung i Färöarna – Begreppet ursprungsvara – Uppbörd i efterhand av tull
C-5/94	23 maj 1996	The Queen mot Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: Hedley Lomas (Ireland) Ltd	Fri rörlighet för varor – Djurskydd – Direktiv om harmonisering – Artikel 36 i EG-fördraget – En medlemsstats utomobligatoriska skadeståndsansvar för överträdelse av gemenskapsrätten

Mål	Datum	Parter	Saken
C-418/93, C-419/93, C-420/93, C-421/93, C-460/93, C-461/93, C-462/93, C-463/93, C-464/93, C-9/94, C-10/94, C-11/94, C-14/94, C-15/94, C-23/94, C-24/94 och C-332/94	20 juni 1996	Semerano Casa Uno Srl m.fl. mot Sindaco del Comune di Erbusco m.fl.	Tolkning av artiklarna 30, 36 och 52 i EG-fördraget och direktiven 64/223/EEG och 83/189/EEG – Förbud att utöva viss affärsverksamhet på sön- och helgdagar
C-121/95	20 juni 1996	VOBIS Microcomputer AG mot Oberfinanzdirektion München	Gemensamma tulltaxan – Tulltaxenummer – Basmodul avsedd att kompletteras som ett led i tillverkningen av en datamaskin – Klassificering enligt Kombinerade nomenklaturen
C-293/94	27 juni 1996	Jacqueline Brandsma	Fri rörlighet för varor – Undantag – Skydd för folkhälsan – Medlemsstaternas behörighet – Biocider
C-240/95	27 juni 1996	Rémy Schmit	Fri rörlighet för varor – Motorfordon – Nationellt system för årsbeteckning – Diskriminering av parallellimport
C-427/93, C-429/93 och C-436/93	11 juli 1996	Bristol-Myers Squibb m.fl. mot Paranova A/S	Direktiv 89/104/EEG om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar – Artikel 36 i EG-fördraget – Ompaketering av märkesvaror
C-71/94, C-72/94 och C-73/94	11 juli 1996	Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH mot Beiersdorf AG m.fl.	Ompaketering av märkesvaror – Artikel 36 i EG-fördraget
C-232/94	11 juli 1996	MPA Pharma GmbH mot Rhône-Poulenc Pharma GmbH	Ompaketering av märkesvaror – Artikel 36 i EG-fördraget

Mål	Datum	Parter	Saken
C-246/94 – C-249/94	17 september 1996	Cooperativa Agricola Zootechnica S. Antonio m.fl. mot Amministrazione delle Finanze dello Stato	Kommissionens förordningar (EEG) nr 612/77 och 1384/77 – Särskild importordning för vissa ungtjurar som är avsedda för gödning – Rådets direktiv 79/623/EEG
C-341/94	26 september 1996	André Allain mot Ministère public	Tulldeklaration – Ursprungsland – Tysklands enande – Påföljder
C-126/94	7 november 1996	Société Cadi Surgelés m.fl. mot Ministre des Finances m.fl.	Fri rörlighet för varor – Gemensamma tulltaxan – Gemensamma handelspolitiken – Franska utomeuropeiska departementens skattesystem – Varor från tredje land
C-201/94	12 november 1996	The Queen mot The Medicines Control Agency, ex parte: Smith & Nephew Pharmaceuticals Ltd och Primecrown Ltd mot The Medicines Control Agency	Farmaceutiska specialiteter – Parallellimport – Direkt effekt av direktiv 65/65/EEG – Tillstånd att saluföra
C-313/94	26 november 1996	F.ili Graffione SNC mot Ditta Fransa	Förbud mot att använda ett varumärke i en medlemsstat – Förbud mot att importera en produkt med samma varumärke från en annan medlemsstat – Artikel 30 i EG-fördraget och varumärkesdirektivet
C-267/95 och C-268/95	5 december 1996	Merck & Co. Inc. m.fl. mot Primecrown Ltd m.fl. Beecham Group plc mot Europharm of Worthing Ltd	Spaniens och Portugals anslutningsakt – Tolkning av artiklarna 47 och 209 – Övergångsperiodens utgång – Artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget – Parallellimport av icke patenterbara farmaceutiska produkter
C-38/95	12 december 1996	Ministero delle Finanze mot Foods Import Srl	Gemensamma tulltaxan – Tulltaxenummer – Fisk av arten "Molva molva"

GEMENSKAPSRÄTTSLIGA PRINCIPER

C-177/94	1 februari 1996	Gianfranco Perfili	Etableringsfrihet – Frihet att tillhandahålla tjänster – Domstolsförfarande – Diskriminering
----------	-----------------	--------------------	--

Mål	Datum	Parter	Saken
C-46/93 och C-48/93	5 mars 1996	Brasserie du pêcheur SA mot Föbundsrepubliken Tyskland The Queen mot Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Ltd m.fl.	Principen om en medlemsstats ansvar för skada som har vållats enskilda genom sådana överträdelser av gemenskapsrätten som kan tillskrivas denna medlemsstat – Överträdelser som kan tillskrivas den nationella lagstiftaren – Förutsättningar för statens ansvar – Skadeståndets omfattning
C-43/95	26 september 1996	Data Delecta Aktiebolag och Ronny Forsberg mot MSL Dynamics Ltd	Likabehandling – Diskriminering på grund av nationalitet – Säkerhet för rättegångskostnader (Cautio iudicatum solvi)
C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 och C-190/94	8 oktober 1996	Erich Dillenkofer m.fl. mot Föbundsrepubliken Tyskland	Direktiv 90/314/EEG om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang – Underlåtenhet att införliva – Medlemsstats ansvar och skadeståndsskyldighet

HANDELSPOLITIK

C-99/94	28 mars 1996	Robert Birkenbeul GmbH & Co. KG mot Hauptzollamt Koblenz	Antidumpningstull på import av elektriska motorer
C-241/95	12 december 1996	The Queen mot Intervention Board for Agricultural Produce, Ex parte: Accrington Beef Co. Ltd m.fl.	Frysst nötkött – Gemensam importordning – Gemensam tullkvot – Nya aktörer

IMMUNITET OCH PRIVILEGIER

C-191/94	28 mars 1996	AGF Belgium SA mot Europeiska ekonomiska gemenskapen m.fl.	Protokoll om Europeiska gemenskapernas immunitet och privilegier – Tilläggspremier för motorfordonsförsäkringar
----------	--------------	--	--

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

INSTITUTIONELL RÄTT

C-130/91 REV II	16 januari 1996	ISAE mot VP (Instituto Social de Apoio ao Emprego e à Valorização Profissional) m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Ansökan om resning – Avvisning
C-271/94	26 mars 1996	Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd	Rådets beslut 94/445/EG – Edicom – Informationsnät – Rättslig grund
C-58/94	30 april 1996	Konungariket Nederländerna mot Europeiska unionens råd	Talan om ogiltigförklaring – Reglering av allmänhetens tillgång till rådets handlingar
C-144/95	13 juni 1996	Brottmål mot Jean-Louis Maurin och Metro SA	Begäran om förhandsavgörande – Tolkning av principerna angående skydd för rätten till försvar och ett kontradiktoriskt förfarande – Nationell lagstiftning avseende bekämpning av bedrägerier – Livsmedel – Bristande behörighet
C-76/95	24 oktober 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien SA m.fl.	Tjänstemän – Försäkring för olycksfall och yrkessjukdomar

JORDBRUK

C-276/94	18 januari 1996	Finn Ohrt	Begreppet fartyg som deltar i fiskeinspektion – Skyldigheter för befälhavaren på det fartyg som skall inspekteras
C-212/94	8 februari 1996	FMC plc m.fl. mot Intervention Board for Agricultural Produce m.fl.	Den gemensamma marknaden för får- och getkött – Clawback – Beräkningsmetod – Giltighet – Bevis – Återbetalning av felaktigt uppburna belopp
C-63/93	15 februari 1996	Fintan Duff m.fl. mot Minister for Agriculture and Food m.fl.	Tilläggsavgift på mjölk – Särskilda referenskvantiteter på grund av en utvecklingsplan – Skyldighet eller möjlighet

Mål	Datum	Parter	Saken
C-296/93 och C-307/93	29 februari 1996	Republiken Frankrike och Irland mot Europeiska gemenskapernas kommission	Gemensam organisation av marknaden för nötkött – Villkor för att tillåta intervention
C-299/94	28 mars 1996	Anglo Irish Beef Processors International m.fl. mot Minister for Agriculture, Food and Forestry	Rörliga exportbidrag – Force majeure – Ökning – Frisläppande av säkerhet – Resolution av Förenta nationernas säkerhetsråd
C-127/94	6 juni 1996	The Queen mot Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: H. & R. Ecroyd Holdings Ltd och John Rupert Ecroyd	Systemet med kvoter för mjölkproduktion – Beviljande av särskilda referenskvantiteter – Medlemsstaternas befogenheter och/eller skyldigheter
C-198/94	6 juni 1996	Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission	Avslut av EUGFJ:s räkenskaper – Räkenskapsåret 1991
C-205/94	13 juni 1996	Firma Binder GmbH & Co. International mot Hauptzollamt Stuttgart-West	Frysta jordgubbar – Skyddsåtgärder
C-303/94	18 juni 1996	Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd	Direktiv om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden – Parlamentets befogenheter
C-50/94	4 juli 1996	Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission	Avslut av räkenskaper gällande EUGFJ – Räkenskapsåret 1990
C-295/94	4 juli 1996	Hüpeden & Co. KG mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas	Konserverad odlad svamp – Åtgärder för styrning av marknaden
C-296/94	4 juli 1996	Bernhard Pietsch mot Hauptzollamt Hamburg- Waltershof	Konserverad svamp – Skyddsåtgärder
C-304/95	11 juli 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Fördragsbrott – Direktiv 92/5/EEG – Underlåtenhet att införliva inom föreskriven frist
C-254/94, C-255/94 och C-269/94	12 september 1996	Fattoria autonoma tabacchi m.fl. mot Ministero dell'Agricoltura e delle Foreste m.fl.	Den gemensamma organisationen av marknaden – Rådobak – Rådets förordning (EEG) nr 2075/92 – Kommissionens förordning (EEG) nr 3477/92
C-117/95	26 september 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Fördragsbrott – Direktiv 92/35/EEG – Direktiv 92/40/EEG – Underlåtenhet att införliva inom föreskrivna frister

Mål	Datum	Parter	Saken
C-41/94	3 oktober 1996	Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission	Avslut av räkenskaper inom EUGFJ – Särskilt bidrag till nötköttsproducenter – Uteblivet godkännande av utgifter
C-64/95	17 oktober 1996	Konservenfabrik Lubella Friedrich Büker GmbH & Co. KG mot Hauptzollamt Cottbus	Gemensam organisation av marknaden för frukt och grönsaker – Skyddsåtgärder – Surkörsbär
C-86/94	24 oktober 1996	H.J.A.M. van Iersel (curator in het faillissement van Pluimvee- en wildverwerkende industrie De Venhorst BV) mot Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	Hygienundersökningar och kontroller – Förutsättningar under vilka ett företag är skyldigt att betala avgifter i samband med styckning
C-172/95	24 oktober 1996	Société sucrière agricole de Maizy m.fl. mot Directeur régional des impôts	Den gemensamma organisationen av marknaden för socker – Den utlösande faktorn för lagringsavgiften, produktionsavgiften och elimineringsavgiften – Den period då elimineringsavgiften kan utkrävas
C-325/95	24 oktober 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	Fördragsbrott – Direktiven 91/67/EEG, 91/492/EEG, 91/493/EEG och 92/48/EEG – Underlåtenhet att införliva inom föreskriven frist
C-315/95	7 november 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Fördragsbrott – Uteblivet införlivande av direktiven 93/48/EEG, 93/49/EEG, 93/52/EEG, 93/61/EEG och 93/85/EEG
C-68/95	26 november 1996	T. Port GmbH & Co. KG mot Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung	Bananer – Gemensam organisation av marknaden – Importreglering – Fall där det föreligger svårigheter av känslig natur – Bedömning av giltigheten – Interimistiska åtgärder
C-69/95	5 december 1996	Republiken Italien mot Europeiska gemenskapernas kommission	EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåret 1991 – Mjölk och mjölkprodukter
C-91/96	5 december 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Obesträtt fördragsbrott – Direktiven 92/118/EEG och 93/52/EEG – Underlåtenhet att införliva inom föreskrivna frister

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

KONKURRENS

C-480/93 P	11 januari 1996	Zunis Holding SA m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Överklagande – Konkurrens – Kontroll av företagskoncentrationer – Fråga om huruvida en talan om ogiltigförklaring av ett beslut att inte återuppta förfarandet kan upptas till prövning
C-226/94	15 februari 1996	Grand garage albigeois SA m.fl. mot Garage Massol SARL	Konkurrens – Återförsäljning av motorfordon – Förordning (EEG) nr 123/85 – Verkan mot tredje man – Obunden återförsäljare
C-309/94	15 februari 1996	Nissan France SA m.fl. mot Jean-Luc Dupasquier du Garage Sport Auto m.fl.	Konkurrens – Återförsäljning av motorfordon – Förordning (EEG) nr 123/85 – Verkan mot tredje man – Parallellimport – Kumulation av verksamhet som mellanhand och obunden återförsäljare
C-73/95 P	24 oktober 1996	VIHO Europe BV mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Koncerner – Artikel 85.1 i fördraget
C-91/95 P	24 oktober 1996	Roger Tremblay m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Överklagande – Konkurrens – Avslag på ett klagomål – Gemenskapsintresse saknas
C-333/94 P	14 november 1996	Tetra Pak International SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	Överklagande – Konkurrens – Dominerande ställning – Definition av produktmarknader – Tillämpning av artikel 86 i fördraget på ett dominerande företags uppträdande på en annan marknad än den som företaget dominerar – Kopplingsförsäljning – Underpriser – Böter

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

KONVENTIONEN OM DOMSTOLS BEHÖRIGHET

C-275/94	14 mars 1996	Roger van der Linden mot Berufsgenossenschaft der Feinmechanik und Elektrotechnik	Brysselkonventionen – Tolkning av artikel 47.1 – Handlingar som skall inges av den part som ansöker om verkställighet – Skyldighet att förete bevis om delgivning av en meddelad dom – Möjlighet att förete bevis om delgivning efter det att ansökan om ändring har gjorts
C-78/95	10 oktober 1996	Bernardus Hendrikman och Maria Feyen mot Magenta Druck & Verlag GmbH	Brysselkonventionen – Tolkning av artikel 27.2 – Erkännande av en dom – Begreppet utebliven svarande

MILJÖ OCH KONSUMENTSKYDD

C-149/94	8 februari 1996	Didier Vergy	Rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar – Förbud mot försäljning – Exemplar som avlats och uppfötts i fångenskap
C-202/94	8 februari 1996	Godefridus van der Feesten	Rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar – Tillämpningsområde – Skyddad art – Tillämpning av direktivet på en ras som inte förekommer naturligt i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium
C-209/94 P	15 februari 1996	Buralux SA, Satrod SA och Ourry SA mot Europeiska unionens råd	Överklagande – Avfallstransporter
C-118/94	7 mars 1996	Associazione Italiana per il World Wildlife Fund m.fl. mot Regione Veneto	Rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar – Jakt – Villkoren för medlemsstaternas behörighet att medge undantag
C-192/94	7 mars 1996	El Corte Inglés SA mot Cristina Blázquez Rivero	Direkt effekt av icke införlivade direktiv – Rådets direktiv 87/102/EEG om konsumentkrediter
C-160/95	28 mars 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Medlemsstats fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 91/156/EEG – Avfall

Mål	Datum	Parter	Saken
C-161/95	28 mars 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Medlemsstats fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 91/271/EEG – Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse
C-274/93	25 april 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	Medlemsstats fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva rådets direktiv 86/609/EEG – Skydd av djur som används för djurförsök eller andra vetenskapliga ändamål
C-133/94	2 maj 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	Bedömning av vissa projekts inverkan på miljön – Rådets direktiv 85/337/EEG
C-237/95	20 juni 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 89/369/EEG och direktiv 89/429/EEG
C-44/95	11 juli 1996	Regina mot Secretary of State for the Environment, ex parte: Royal Society for the Protection of Birds	Direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar – Direktiv 92/43/EEG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter – Avgrensning av särskilda skyddsområden – Medlemsstaternas utrymme för skönsmässig bedömning – Ekonomiska och sociala hänsyn – Lappel Bank
C-58/95, C-75/95, C-112/95, C-119/95, C-123/95, C-135/95, C-140/95, C-141/95, C-154/95 och C-157/95	12 september 1996	S. Gallotti m.fl.	Tillnärmning av lagstiftning – Avfall – Direktiv 91/156/EEG
C-168/95	26 september 1996	Luciano Arcaro	Kadmiumutsläpp – Tolkning av rådets direktiv 76/464/EEG och 83/513/EEG – Direkt effekt – Möjligheten att åberopa ett direktiv gentemot en enskild
C-312/95	17 oktober 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	Fördragsbrott – Direktiv 90/219/EEG och 90/220/EEG – Genetiskt modifierade mikroorganismer

Mål	Datum	Parter	Saken
C-72/95	24 oktober 1996	Aannemersbedrijf P.K. Kraaijeveld BV m.fl. mot Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland	Miljö – Direktiv 85/337/EEG – Bedömning av vissa offentliga och privata projekts inverkan på miljön
C-262/95	7 november 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiven 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG om utsläpp av vissa farliga ämnen i vattenmiljön
C-142/95 P	12 december 1996	Associazione agricoltori della provincia di Rovigo m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Överklagande – Fysiska eller juridiska personer – Rättsakt som berör dem direkt och personligen
C-297/95	12 december 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	Fördragsbrott – Direktiv 91/271/EEG – Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse
C-298/95	12 december 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	Fördragsbrott – Underlåtenhet att inom föreskriven frist införliva direktiven 78/659/EEG och 79/923/EEG – Kvaliteten på sådant sötvatten som behöver skyddas eller förbättras för att upprätthålla fiskbestånden – Kvalitetskrav för skaldjursvatten
C-302/95	12 december 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Fördragsbrott – Direktiv 91/271/EEG – Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse
C-10/96	12 december 1996	Ligue royale belge pour la protection des oiseaux ASBL m.fl. mot Région wallonne	Rådets direktiv 79/409/EEG om bevarande av vilda fåglar – Fångstförbud – Undantag

PERSONALMÅL

C-254/95 P	4 juli 1996	Europaparlamentet mot Angelo Innamorati	Överklagande – Tjänstemän – Uttagningsprov – Avslag på ansökan – Motivering av ett beslut som fattats av uttagningskommittén vid ett allmänt uttagningsprov
------------	-------------	---	---

Mål	Datum	Parter	Saken
C-294/95 P	12 november 1996	Girish Ojha mot Europeiska gemenskapernas kommission	Överklagande – Tjänsteman – Tjänstgöring utanför gemenskapen – Förflyttning i tjänstens intresse – Talan om ogiltigförklaring – Ersättning för ideell skada

SKATTER

C-197/94 och C-252/94	13 februari 1996	Société Bautiaa m.fl. mot Directeur des services fiscaux des Landes m.fl.	Artikel 7.1 i direktiv 69/335/EEG – Indirekta skatter på kapitalanskaffning – Avgift på kapitaltillskott – Bolagsfusion – Undantag från avgiftsplikt
C-110/94	29 februari 1996	Intercommunale voor zeewaterontziltning (INZO) mot Belgische Staat	Mervärdesskatt – Begreppet ekonomisk verksamhet – Skattskyldig – Verksamhet som begränsats till studie avseende lönsamheten av visst projekt, varefter projektet lagts ned
C-215/94	29 februari 1996	Jürgen Mohr mot Finanzamt Bad Segeberg	Mervärdesskatt – Begreppet tillhandahållande av tjänster – Definitivt upphörande med mjölkproduktion – Ersättning erhållen i enlighet med förordning (EEG) nr 1336/86
C-468/93	28 mars 1996	Gemeente Emmen mot Belastingdienst Grote Ondernemingen	Sjätte mervärdesskattedirektivet – Artikel 13 B h och artikel 4.3 b – Tillhandahållande av mark för bebyggelse
C-231/94	2 maj 1996	Faaborg-Gelting Linien A/S mot Finanzamt Flensburg	Begäran om förhandsavgörande – Mervärdesskatt – Restaurangverksamhet ombord på fartyg – Platsen för skattepliktiga transaktioner
C-331/94	23 maj 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Mervärdesskatt – Skatt eller avgift på passagerarbefordran, kryssningsturer och organiserade resor
C-2/94	11 juni 1996	Fa. Denkavit Internationaal BV m.fl. mot Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Midden-Gelderland m.fl.	Direktiv 69/335/EEG – Handelsregisteravgifter

Mål	Datum	Parter	Saken
C-155/94	20 juni 1996	Wellcome Trust Ltd mot Commissioners of Customs & Excise	Sjätte mervärdesskattedirektivet – Begreppet ekonomisk verksamhet
C-306/94	11 juli 1996	Régie dauphinoise - Cabinet A. Forest SARL mot Ministre du Budget	Mervärdesskatt – Tolkning av artikel 19.2 i sjätte direktivet 77/388/EEG – Avdrag för ingående skatt – Kringtjänster i samband med finansiella transaktioner – Beräkning av den avdragsgilla andelen
C-302/93	26 september 1996	E. Debouche mot Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen	Mervärdesskatt – Tolkning av artikel 17.2 och 17.3 a i direktiv 77/388/EEG och av artiklarna 3 b och 5 första stycket i direktiv 79/1072/EEG – Återbetalning av mervärdesskatt till skattskyldiga som inte är etablerade inom landets territorium
C-230/94	26 september 1996	Renate Enkler mot Finanzamt Hamburg	Sjätte mervärdesskattedirektivet – Begreppet ekonomisk verksamhet – Beskattningsunderlag
C-287/94	26 september 1996	A/S Richard Frederiksen & Co. mot Skatteministeriet	Kapitalanskaffning – Skatt på kapitaltillskott – Räntefritt lån från ett moderbolag till dess dotterbolag – Inkomstbeskattning av bolag
C-327/94	26 september 1996	Jürgen Dudda mot Finanzamt Bergisch Gladbach	Sjätte mervärdesskattedirektivet – Tolkning av artikel 9.2 c – Ljudteknik för konstnärliga eller underhållningsmässiga evenemang – Platsen för tillhandahållande
C-283/94, C-291/94 och C-292/94	17 oktober 1996	Denkavit Internationaal BV m.fl. mot Bundesamt für Finanzen	Harmonisering av skattelagsutövningen – Skatt på bolags vinst – Moderbolag och dotterbolag
C-217/94	24 oktober 1996	Eismann Alto Adige Srl mot Ufficio IVA di Bolzano	Mervärdesskatt – Tolkningen av artikel 22.8 i sjätte direktivet 77/388/EEG i dess lydelse enligt direktiv 91/680/EEG – Likabehandling av inhemska transaktioner och transaktioner som genomförs mellan medlemsstater av skattskyldiga personer
C-288/94	24 oktober 1996	Argos Distributors Ltd mot Commissioners of Customs & Excise	Mervärdesskatt – Sjätte direktivet – Beskattningsunderlag

Mål	Datum	Parter	Saken
C-317/94	24 oktober 1996	Elida Gibbs Ltd mot Commissioners of Customs and Excise	Mervärdesskatt – Sjätte direktivet – Kuponger som ger rätt till återbetalning och rabattkuponger – Beskattningsunderlag
C-85/95	5 december 1996	John Reisdorf mot Finanzamt Köln-West	Mervärdesskatt – Tolkning av artikel 18.1 a i sjätte direktivet 77/388/EEG – Avdrag för ingående skatt – Den skattskyldiges förpliktelse – Innehav av faktura
C-47/95, C-48/95, C-49/95, C-50/95, C-60/95, C-81/95, C-92/95 och C-148/95	12 december 1996	Olasagasti & C. Srl m.fl. mot Amministrazione delle Finanze dello Stato	Rådets förordning (EEG) nr 3835/90 – Rådets förordning (EEG) nr 3587/91 – Kommissionensförordning (EEG) nr 3416/91 – Spaniens och Portugals anslutningsakt – Artiklarna 5.1 och 5.2. i rådets förordning (EEG) nr 1697/79 – Rådets förordning (EEG) nr 1715/90 – Rådets förordning (EEG) nr 2164/91 – Tullar – Avgiftsprefenser – Jordbruksprodukter – Uppbörd i efterhand – Upplysningar med bindande verkan – Tonfisk i olivolja

SOCIALPOLITIK

C-280/94	1 februari 1996	Y.M. Posthuma-van Damme m.fl. mot Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor Detailhandel, Ambachten en Huisvrouwen m.fl.	Likabehandling av kvinnor och män – Social trygghet – Direktiv 79/7/EEG – Tolkning av dom av den 24 februari 1994, Roks m.fl., C-343/92
C-457/93	6 februari 1996	Kuratorium für Dialyse und Nierentransplantation eV mot Johanna Lewark	Indirekt diskriminering av kvinnliga arbetstagare – Kompensation för deltagande i utbildning som innebär att ledamöter i företagsnämnder ges erforderliga kunskaper för utövandet av sina uppdrag
C-8/94	8 februari 1996	C.B. Laperre mot Bestuurscommissie beroepszaken in de provincie Zuid-Holland	Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet – Artikel 4.1 i direktiv 79/7/EEG – Lagstadgad socialförsäkring för långtidsarbetslösa som är äldre och/eller har nedsatt arbetsförmåga – Villkor som avser yrkesbakgrund och ålder

Mål	Datum	Parter	Saken
C-342/93	13 februari 1996	Joan Gillespie m.fl. mot Northern Health and Social Services Board m.fl.	Likabehandling av kvinnor och män – Ersättning under föräldraledighet för kvinnor
C-278/93	7 mars 1996	Edith Freers och Hannelore Speckmann mot Deutsche Bundespost	Indirekt diskriminering av kvinnliga arbetstagare – Ersättning för deltagande i utbildning som innebär att medlemmar i personalkommittéer ges erforderliga kunskaper för utövandet av sina uppdrag
C-171/94 och C-172/94	7 mars 1996	Albert Merckx och Patrick Neuhuys mot Ford Motors Company Belgium SA	Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter – Begreppet överlåtelse – Överlåtelse av ett återförsäljaravtal
C-13/94	30 april 1996	P mot S och Cornwall County Council	Likabehandling av kvinnor och män – Uppsägning av en transsexuell
C-228/94	11 juli 1996	Stanley Charles Atkins mot Wrekin District Council, Department of Transport	Jämlikhet mellan kvinnor och män – Nedsättning av avgifterna för allmänna färdmedel – Materiella tillämpningsområdet för direktiv 79/7 – Samband med pensionsålder
C-79/95	26 september 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva ett direktiv
C-298/94	15 oktober 1996	Annette Henke mot Gemeinde Schierke och Verwaltungsgemeinschaft "Brocken"	Skydd för arbetstagares rättigheter vid företagsöverlåtelse – Överlåtelse av vissa kommunalförvaltningsuppgifter till ett organ som för detta ändamål inrättats av flera kommuner
C-435/93	24 oktober 1996	Francina Johanna Maria Dietz mot Stichting Thuiszorg Rotterdam	Lika lön för kvinnliga och manliga arbetstagare – Rätten att vara ansluten till ett yrkesbaserat pensionssystem – Rätten att få en pension utbetald – Deltidsanställda
C-32/95 P	24 oktober 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Lisrestal – Organização Gestão de Restaurantes Colectivos L. ^{da} m.fl.	Europeiska socialfonden – Beslut att minska bistånd som tidigare beviljats – Åsidosättande av rätten till försvar – De berördas rätt att yttra sig
C-77/95	7 november 1996	Bruna-Alessandra Züchner mot Handelskrankenkasse (Ersatzkasse) Bremen	Likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet – Direktiv 79/7/EEG – Förfärvsarbetande befolkning

Mål	Datum	Parter	Saken
C-84/94	12 november 1996	Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska unionens råd	Rådets direktiv 93/104/EG om arbetstidens förläggning i vissa avseenden – Talan om ogiltigförklaring
C-305/94	14 november 1996	Claude Rotsart de Hertaing mot J. Benoidt SA, i likvidation m.fl.	Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter – Övergång till förvärvaren av ansvar för rättigheter och skyldigheter på grund av ett anställningsavtal – Tidpunkt för överlåtelse
C-74/95 och C-129/95	12 december 1996	X	Direktiv 90/270/EEG om minimikrav för säkerhet och hälsa i arbete vid bildskärm – Begreppet arbetstagare – Ögon- och synundersökning – Begreppet arbetsplats med avseende på artiklarna 4 och 5 – Omfattning av de skyldigheter som anges i artiklarna 4 och 5

STATLIGT STÖD

C-56/93	29 februari 1996	Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission	Statligt stöd – Förmånspris för leveranser av naturgas till nederländska producenter av kvävehaltiga gödningsmedel
C-122/94	29 februari 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd	Den gemensamma jordbrukspolitiken – Statligt stöd
C-39/94	11 juli 1996	Syndicat français de l'Express international (SFEI) m.fl. mot La Poste m.fl.	Statligt stöd – Nationella domstolars behörighet när frågan samtidigt prövas av kommissionen – Begreppet statligt stöd – Följderna av att artikel 93.3 sista meningen i EG-fördraget åsidosätts
C-241/94	26 september 1996	Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission	Begreppet statligt stöd i artikel 92.1 i fördraget – Statliga interventioner av social karaktär
C-311/94	15 oktober 1996	IJssel-Vliet Combinatie BV mot Minister van Economische Zaken	Statligt stöd till byggande av en trälare

Mål	Datum	Parter	Saken
C-329/93, C-62/95 och C-63/95	24 oktober 1996	Förbundsrepubliken Tyskland m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Statligt stöd – Borgen som ingåtts av statliga myndigheter indirekt till förmån för ett varv, för förvärv av ett företag inom en annan sektor – Diversifiering av det mottagande företagets verksamhet – Återbetalning

TILLNÄRMNING AV LAGSTIFTNING

C-273/94	11 januari 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna	Medlemsstats fördragsbrott – Skyldighet att förhandsanmäla enligt direktiv 83/189/EEG
C-239/94	29 februari 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	Fördragsbrott – Direktiv 91/263/EEG – Underlåtenhet att införliva
C-238/95	14 mars 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Fördragsbrott – Direktiv 93/67/EEG – Bedömning av riskerna för människor och miljön med farliga ämnen
C-239/95	14 mars 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	Fördragsbrott – Införlivande av direktiv 90/385/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om aktiva medicintekniska produkter för implantation
C-297/94	21 mars 1996	Dominique Bruyère m.fl. mot Belgiska staten	Veterinärmedicinska läkemedel – Direktiv 81/851/EEG och 90/676/EEG
C-129/94	28 mars 1996	Rafael Ruiz Bernáldez	Obligatorisk motorfordonsförsäkring – Undantag för förlust eller skada som orsakas av förare som är påverkade av alkohol
C-303/95	11 juli 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Fördragsbrott – Direktiv 91/157/EEG
C-289/94	17 september 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	Fördragsbrott – Krav på förhandsanmälan enligt direktiv 83/189/EEG
C-380/95	3 oktober 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Fördragsbrott – Direktiv 91/414/EEG – Underlåtenhet att införliva

Mål	Datum	Parter	Saken
C-221/94	7 november 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiv 91/263/EEG – Telekommunikation – Teleterminalutrustning – Ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse
C-302/94	12 december 1996	The Queen mot Secretary of State for Trade & Industry, Ex parte: British Telecommunications plc	Telejänster – Direktivet om öppna nät – Speciella eller exklusiva rättigheter – Direktivet om förhyrda förbindelser – Tillhandahållande av ett minimiutbud av förhyrda förbindelser
C-104/95	12 december 1996	Georgios Kontogeorgas mot Kartonpak AE	Tillnärmning av lagstiftning – Oberoende handelsagenter – Rätt till provision – Affärsuppgörelse som har träffats under agenturavtalstiden
C-218/96 – C-222/96	12 december 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien	Fördragsbrott – Underlåtenhet att införliva direktiven 92/32/EEG, 92/69/EEG, 93/67/EEG, 93/86/EEG och 93/105/EG

TRANSPORT

C-335/94	21 mars 1996	Hans Walter Mrozek och Bernhard Jäger	Social lagstiftning om vägtransporter – Undantag för fordon som används i samband med avfallshantering
C-39/95	21 mars 1996	Pierre Goupil	Social lagstiftning om vägtransporter – Undantag för fordon som används i samband med avfallshantering

YTTRE FÖRBINDELSER

C-360/93	7 mars 1996	Europaparlamentet mot Europeiska unionens råd	Gemensam handelspolitik – Tjänster – Offentlig upphandling
C-25/94	19 mars 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Europeiska unionens råd	FAO – Konvention om fiske – Rösträtt – Medlemsstater – Gemenskapen

Mål	Datum	Parter	Saken
C-326/94	23 maj 1996	A. Maas & Co. NV mot Belgische Dienst voor Bedrijfsleven en Landbouw, numera Belgisch Interventie- en Restitutiebureau	Livsmedelsbistånd — Säkerhet — Leverantörens skyldigheter — Riktpris
C-84/95	30 juli 1996	Bosphorus Hava Yollari Turizm ve Ticaret AS mot Minister for Transport, Energy and Communications m.fl.	Embargo mot Federala republiken Jugoslavien (Serbien och Montenegro) — Beslag av ett flygplan
C-61/94	10 september 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland	Fördragsbrott — Internationella mejerivaruvtalet
C-277/94	10 september 1996	Z. Taflan Met m.fl. mot Bestuur van de Sociale Verzekkeringsbank	Associeringsavtal EEG-Turkiet — Beslut av associeringsrådet — Social trygghet — Ikraftträdande — Direkt effekt
C-126/95	3 oktober 1996	A. Hallouzi-Choho mot Bestuur van de Sociale Verzekkeringsbank	Samarbetsavtal EEG-Marocko — Artikel 41.1 — Icke-diskrimineringsprincip i fråga om social trygghet — Direkt effekt — Maka till en marockansk migrerande arbetstagare — Särskilda regler för tillämpningen av den nederländska lagstiftningen om allmän åldersförsäkring
C-268/94	3 december 1996	Republiken Portugal mot Europeiska unionens råd	Samarbetsavtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Indien — Utvecklingssamarbete — Skydd för mänskliga rättigheter och demokratiska principer — Samarbete i fråga om energi, turism, kultur, narkotikabekämpning och skydd för immateriella rättigheter — Gemenskapens behörighet — Rättslig grund

II – Översikt över andra avgöranden från domstolen år 1996

Mål	Datum	Parter	Föremål
C-120/94	19 mars 1996	Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	Å v s k r i v n i n g – Fördragsbrott – Artiklarna 113 och 224 i EG-fördraget – Förbud mot handel med produkter som har sitt ursprung i, härrör från eller är avsedda för F.d. jugoslaviska republiken Makedonien, liksom import till Grekland av produkter som har sitt ursprung i eller härrör från denna republik
Yttrande 2/94	28 mars 1996	Yttrande enligt artikel 228.6 i EG-fördraget	Gemenskapens anslutning till konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna
C-137/95 P	25 mars 1996	Vereniging van Samenwerkende Prijsregelerende Organisaties in de Bouwnijverheid m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Ö v e r k l a g a n d e – Konkurrens – Beslut av företagssammanslutningar – Undantag – Bedömning av h u r a l l v a r l i g a överträdelserna är – Uppenbart ogrundat överklagande
C-270/95 P	28 mars 1996	Christina Kik mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission	Förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke – Språk – Talan om ogiltigförklaring – Fysiska och juridiska personer – Akter som berör dessa direkt och personligen – Uppenbart ogrundat överklagande
C-180/96 R	12 juli 1996	Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission	Interimistiska åtgärder – J o r d b r u k – Veterinärbesiktning – Nödåtgärder mot galna ksjukan

Mål	Datum	Parter	Föremål
C-239/96 R och C-240/96 R	24 september 1996	Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europeiska gemenskapernas kommission	Interimistiska åtgärder – Socialpolitik – Gemenskapsaktioner till förmån för de äldre – Gemenskapsaktioner för att bekämpa fattigdom och social utslagning

III – Verksamhetsstatistik*

Domstolens allmänna verksamhet

Tabell 1: Allmän verksamhet under år 1996

Avgjorda mål

Tabell 2:	Typ av förfarande
Tabell 3:	Domar, yttranden, beslut
Tabell 4:	Form av avgörande
Tabell 5:	Domstolens sammansättning
Tabell 6:	Grundval för talan
Tabell 7:	Föremål för talan

Ärendenas handläggningstid

Tabell 8:	Typ av förfarande
Diagram I:	Handläggningstid för förfaranden inom ramen för begäran om förhandsavgörande (domar och beslut)
Diagram II:	Handläggningstid för förfaranden inom ramen för direkt talan (domar och beslut)
Diagram III:	Handläggningstid för förfaranden inom ramen för överklagande (domar och beslut)

* Det nya datasystem för målhantering som infördes år 1996 har sedan förra året medfört ändringar i presentationen av den statistik som återges i denna årsrapport. Beträffande vissa tabeller och diagram innebär denna förnyelse att de statistiska uppgifterna inte kan jämföras med uppgifter från år 1995.

Nya mål

Tabell 9:	Typ av förfarande
Tabell 10:	Form av talan
Tabell 11:	Föremål för talan
Tabell 12:	Talan om fördragsbrott
Tabell 13:	Grundval för talan

Anhängiga mål den 31 december 1996

Tabell 14:	Typ av förfarande
Tabell 15:	Domstolens sammansättning

Den dömande verksamhetens allmänna utveckling under tiden fram till den 31 december 1996

Tabell 16:	Nya mål och domar
Tabell 17:	Begäran om förhandsavgörande som anhängiggjorts (per medlemsstat och år)
Tabell 18:	Begäran om förhandsavgörande som anhängiggjorts (per medlemsstat och domstol)

Domstolens allmänna verksamhet

Tabell 1: Allmän verksamhet under år 1996¹

Avgjorda mål	280	(349)
Nya mål	423	
Anhängiga mål	612	(694)

Avgjorda mål

Tabell 2: Typ av förfarande

Begäran om förhandsavgörande	146	(205)
Direkt talan	103	(113)
Överklaganden	26	(26)
Yttranden ²	1	(1)
Särskilda rättegångsformer ³	4	(4)
Totalt	280	(349)

¹ I denna tabell och i tabellerna på följande sidor visar de siffror som anges inom parentes (*bruttosiffror*) det totala antalet mål, *oberoende* av om målen handläggs i förening (ett målnummer = ett mål). *Nettosiffran* anger antalet mål *med beaktande* av om målen handläggs i förening (en serie förenade mål = ett mål).

² Det rör sig om domstolens yttrande av den 28 mars 1996 angående gemenskapens anslutning till konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

³ Följande förfaranden anses vara "särskilda rättegångsformer": fastställande av rättegångskostnader (artikel 74 i rättegångsreglerna); rättshjälp (artikel 76 i rättegångsreglerna); ansökan om återvinning (artikel 94 i rättegångsreglerna); talan av tredje man (artikel 97 i rättegångsreglerna); förklaring av dom (artikel 102 i rättegångsreglerna); resning (artikel 98 i rättegångsreglerna); rättelse av dom (artikel 67 i rättegångsreglerna); utmätning, kvarstad och andra säkerhetsåtgärder (protokollet om privilegier och immunitet); mål rörande immunitet (protokollet om privilegier och immunitet).

Tabell 3: Domar, yttranden, beslut¹

Typ av förfarande	Domar	Beslut av rättskipnings- karaktär ²	Beslut om interimistiska åtgärder	Andra beslut ³	Yttranden Avgöranden	Totalt
Begäran om förhands- avgörande	123	8	–	15	–	146
Direkt talan	59	–	3	44	–	106
Överklaganden	9	17	–	–	–	26
Sammanlagt	191	25	3	59	–	278
Yttranden/ Avgöranden	–	–	–	–	1	1
Särskilda rättegångsformer	2	1	–	1	–	4
Sammanlagt	2	1	–	1	1	5
TOTALT	193	26	3	60	1	283

¹ Nettosiffror.

² Beslut av rättskipningskaraktär som innebär att domstolen skiljer sig från målet (avvisning, avvisning av uppenbara skäl etc.).

³ Beslut som innebär att domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

Tabell 4: Form av avgörande

Form av avgörande	Direkt talan	Begäran om förhandsavgörande	Överklaganden	Särskilda rättegångsformer	Totalt
<i>Domar</i>					
Talan bifallen	44 (50)				44 (50)
Talan delvis bifallen	5 (5)				5 (5)
Talan ogillad	9 (10)		7 (7)		16 (17)
Talan avvisad	1 (1)			2 (2)	3 (3)
Upphävande utan återförvisning			1 (1)		1 (1)
Upphävande till en del utan återförvisning			1 (1)		1 (1)
Övrigt		123 (181)			123 (181)
Totala antalet domar	59 (66)	123 (181)	9 (9)	2 (2)	193 (258)
<i>Beslut</i>					
Talan delvis bifallen				1 (1)	1 (1)
Talan ogillad			2 (2)		2 (2)
Talan avvisad		2 (2)			2 (2)
Talan avvisad av uppenbara skäl		6 (6)			6 (6)
Överklagandet avvisat av uppenbara skäl			5 (5)		5 (5)
Överklagandet avvisat och ogillat av uppenbara skäl			3 (3)		3 (3)
Överklagandet ogillat av uppenbara skäl			7 (7)		7 (7)
Sammanlagt		8 (8)	17 (17)	1 (1)	26 (26)
Avskrivning	42 (45)	15 (16)		1 (1)	58 (62)
Anledning saknas att döma i målet	1 (1)				1 (1)
Återförvisning	1 (1)				1 (1)
Sammanlagt	44 (47)	15 (16)		1 (1)	60 (64)
Totala antalet beslut	44 (47)	23 (24)	17 (17)	2 (2)	86 (90)
<i>Yttranden</i>					1 (1)
TOTALT	103 (113)	146 (205)	26 (26)	4 (4)	280 (349)

Tabell 5: Domstolens sammansättning

Domstolens sammansättning	Domar		Beslut ¹		Totalt	
Domstolen i plenum	17	(22)	7	(7)	24	(29)
Litet plenum	34	(40)	—	—	34	(40)
Avdelningar (sammansättning: 5 domare)	109	(154)	2	(2)	111	(156)
Avdelningar (sammansättning: 3 domare)	33	(42)	15	(15)	48	(57)
Ordförande	—	—	2	(2)	2	(2)
Total	193 ²	(258)	26	(26)	219	(284)

Tabell 6: Grundval för talan

Grundval för talan	Domar/Yttranden		Beslut ³		Totalt	
Artikel 169 i EG-fördraget	42	(46)	—	—	42	(46)
Artikel 173 i EG-fördraget	16	(19)	—	—	16	(19)
Artikel 177 i EG-fördraget	120	(178)	8	(8)	128	(186)
Artikel 181 i EG-fördraget	1	(1)	—	—	1	(1)
Artikel 228 i EG-fördraget	1	(1)	—	—	1	(1)
Artikel 1 i protokollet av år 1971	2	(2)	—	—	2	(2)
Artikel 49 i EG-stadgan	8	(8)	14	(14)	22	(22)
Artikel 50 i EG-stadgan	—	—	1	(1)	1	(1)
EG-fördraget totalt	190	(255)	23	(23)	213	(278)
Artikel 41 i Euratomfördraget	1	(1)	—	—	1	(1)
Artikel 49 i Euratomfördraget	1	(1)	2	(2)	3	(3)
Euratomfördraget totalt	2	(2)	2	(2)	4	(4)
TOTALT	192	(257)	25	(25)	217	(282)
Artikel 74 i rättegångsreglerna	—	—	1	(1)	1	(1)
Artikel 98 i rättegångsreglerna	2	(2)	—	—	2	(2)
TOTALT	194	(259)	26	(26)	220	(285)

¹ Beslut av rättskipningskaraktär som innebär att domstolen skiljer sig från målet (annat än genom beslut om avskrivning, beslut om att anledning saknas att döma i målet eller beslut om återförvisning till förstainstansrätten).

² Bortsett från yttranden.

³ Beslut av rättskipningskaraktär som innebär att domstolen skiljer sig från målet (annat än genom beslut om avskrivning, beslut om att anledning saknas att döma i målet eller beslut om återförvisning till förstainstansrätten).

Tabell 7: Föremål för talan

Föremål för talan	Domar/Yttranden		Beslut ¹		Totalt	
Brysselkonventionen	2	(2)	—	—	2	(2)
Egna medel	2	(3)	—	—	2	(3)
Ekonomisk och monetär politik	—	—	1	(1)	1	(1)
Etablerings- och tjänstefrihet	3	(8)	—	—	3	(8)
Etableringsrätt	12	(16)	—	—	12	(16)
Europeiska socialfonden	2	(2)	—	—	2	(2)
Fiskepolitik	3	(3)	1	(1)	4	(4)
Fri rörlighet för arbetstagare	6	(6)	—	—	6	(6)
Fri rörlighet för kapital			—	—		
Fri rörlighet för tjänster	5	(5)	1	(1)	6	(6)
Fri rörlighet för varor	11	(32)	3	(3)	14	(35)
Gemensamma tulltaxan	4	(4)	—	—	4	(4)
Gemenskapsrättens principer	1	(1)	2	(2)	3	(3)
Handelspolitik	7	(7)	—	—	7	(7)
Immunitet och privilegier	1	(1)	—	—	1	(1)
Institutionella bestämmelser	2 ²	(2)	2	(2)	4	(4)
Jordbruk	22	(25)	—	—	22	(25)
Konkurrens	6	(6)	3	(3)	9	(9)
Mervärdesskatt	1	(1)	—	—	1	(1)
Miljö	19	(28)	1	(1)	20	(29)
Offentlig upphandling inom EG			—	—		
Skatter	17	(20)	1	(1)	18	(21)
Sociala bestämmelser	16	(18)	—	—	16	(18)
Social trygghet för migrerande arbetstagare	11	(12)	—	—	11	(12)
Statligt stöd	6	(8)	1	(1)	7	(9)
Tillnärmning av lagstiftning	21	(25)	—	—	21	(25)
Tjänsteföreskrifterna	4	(4)	8	(8)	12	(12)
Transeuropeiska nät	1	(1)	—	—	1	(1)
Transport	2	(2)	—	—	2	(2)
Tullunion	5	(15)	—	—	5	(15)
Yttre förbindelser	1	(1)	1	(1)	2	(2)
Totalt	193	(258)	25	(25)	218	(283)
Euratomfördraget	1	(1)	1	(1)	2	(2)
TOTALT	194	(259)	26	(26)	220	(285)

¹ Beslut av rättskipningskaraktär som innebär att domstolen skiljer sig från målet (annat än genom beslut om avskrivning, beslut om att anledning saknas att döma i målet eller beslut om återförvisning till förstainstansrätten).

² Varav ett yttrande.

Ärendenas handläggningstid¹

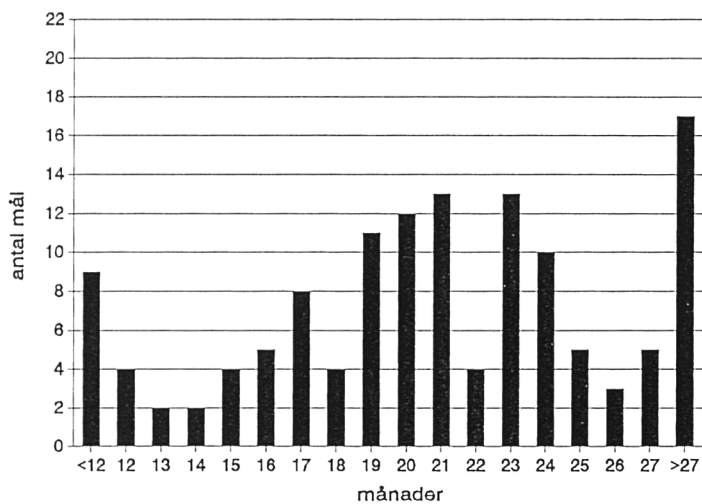
Tabell 8: Typ av förfarande
(domar och beslut av rättskipningskaraktär²)

Begäran om förhandsavgörande	20,8
Direkt talan	19,6
Överklaganden	14,0

¹ I denna tabell och i de diagram som följer uttrycks handläggningstiden i månader och tiondelar av en månad.

² I fråga om andra beslut än de varigenom domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

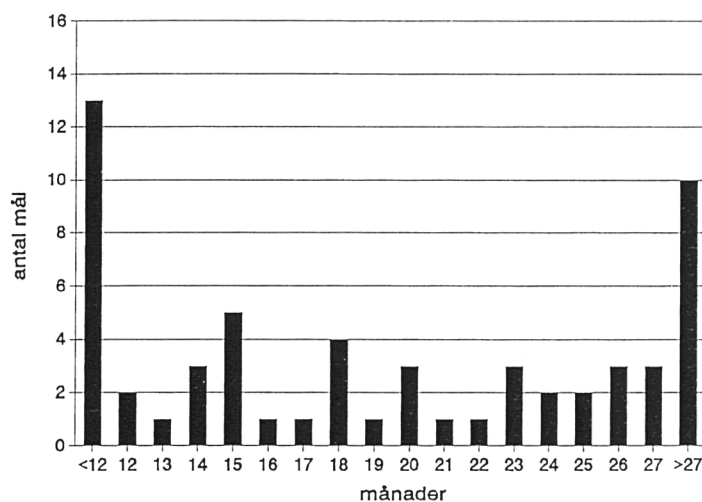
Diagram I: Handläggningstid för förfaranden inom ramen för begäran om förhandsavgörande (domar och beslut¹)

Mål/ Månader	< 12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	> 27
Begäran om förhands- avgörande	9	4	2	2	4	5	8	4	11	12	13	4	13	10	5	3	5	17

¹ I fråga om andra beslut än de varigenom domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

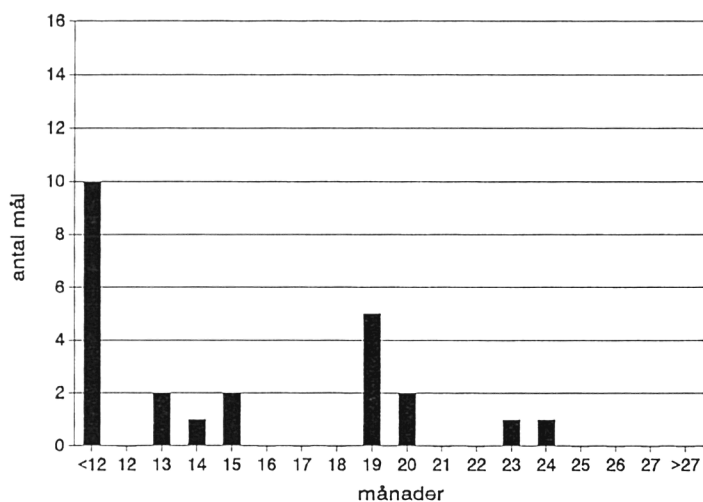
Diagram II: Handläggningstid för förfaranden inom ramen för direkt talan (domar och beslut¹)

Mål/ Månader	< 12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	> 27
Direkt talan	13	2	1	3	5	1	1	4	1	3	1	1	3	2	2	3	3	10

¹ I fråga om andra beslut än de varigenom domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

Diagram III: Handläggningstid för förfaranden inom ramen för överklagande (domar och beslut¹)

Mål/ Månader	< 12	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	> 27
Över- klaganden	10	0	2	1	2	0	0	0	5	2	0	0	1	1	0	0	0	0

¹ I fråga om andra beslut än de varigenom domstolen skiljer sig från målet genom avskrivning, genom konstaterande att anledning saknas att döma i målet eller genom återförvisning till förstainstansrätten.

Nya mål¹

Tabell 9: Typ av förfarande

Begäran om förhandsavgörande	256
Direkt talan	132
Överklaganden	28
Yttranden/Avgöranden	–
Särskilda rättegångsformer	7
Totalt	423

Tabell 10: Form av talan

Begäran om förhandsavgörande	256
Direkt talan	132
varav:	
– talan om ogiltigförklaring	36
– passivitetstalan	–
– skadeståndstalan	–
– talan om fördragsbrott	93
– talan med stöd av en skiljedomsklausul	3
Överklaganden	28
Yttranden/Avgöranden	–
Totalt	416
Särskilda rättegångsformer	7
varav:	
– rättshjälp	–
– fastställelse av rättegångskostnader	3
– resning	2
– ansökan om utmätning, kvarstad och andra säkerhetsåtgärder	1
– invändning från tredje man	1
Totalt	423
Ansökan om interimistiska åtgärder	4

¹ Bruttosiffror.

Tabell 11: Föremål för talan¹

Föremål för talan	Direkt talan	Begäran om förhandsavgörande	Överklaganden	Totalt	Särskilda rättegångsformer
Anslutning av nya medlemsstater	—	9	—	9	—
Bolagsrätt	7	8	—	15	—
Brysselkonventionen	—	3	—	3	—
Energi	2	—	1	3	—
Fri rörlighet för kapital	1	1	—	2	—
Fri rörlighet för personer	12	57	—	69	—
Fri rörlighet för varor	1	30	—	31	—
Gemenskapsrättens principer	—	16	—	16	—
Handelspolitik	—	3	—	3	—
Institutionell rätt	5	—	7	12	2
Jordbruk	33	21	1	55	—
Konkurrens	5	8	7	20	—
Miljö och konsumentskydd	14	22	—	36	—
Regionalpolitik	1	—	—	1	—
Skatter	5	24	—	29	—
Socialpolitik	6	36	—	42	—
Statligt stöd	7	—	—	7	—
Tillnärmning av lagstiftning	25	7	—	32	—
Transport	—	3	—	3	—
Yttre förbindelser	3	7	—	10	—
EG-fördraget totalt	127	255	16	398	2
Skydd för befolkningen	2	—	—	2	—
Euratomfördraget totalt	2	—	—	2	—
Handelspolitik	—	1	—	1	—
Institutionell rätt	—	—	—	—	1
Statligt stöd	1	—	—	1	—
EKSG-fördraget totalt	1	1	—	2	1
Institutionell rätt	1	—	—	1	3
Privilegier och immunitet	—	—	—	—	1
Tjänsteföreskrifterna	1	—	12	13	—
Totalt	2	—	12	14	4
TOTALT	132	256	28	416	7

¹ Bortsett från ansökningar om interimistiska åtgärder.

Tabell 12: Talan om fördragsbrott¹

Talan (väckt mot)	1996	1953–1996
Belgien	20	184
Danmark	–	20
Tyskland	9	97
Grekland	17	133
Spanien	9	47 ²
Frankrike	11	148 ³
Irland	4	68
Italien	9	323
Luxemburg	4	70
Nederländerna	2	53
Österrike	1	1
Portugal	6	21
Finland	–	–
Sverige	–	–
Förenade kungariket	1	39 ⁴
Totalt	93	1 204

¹ Artiklarna 169, 170 och 171 i EG-fördraget, artiklarna 141, 142 och 143 i Euratomfördraget och artikel 88 i EKSG-fördraget.

² Varav en talan enligt artikel 170 i EG-fördraget, väckt av Konungariket Belgien.

³ Varav en talan enligt artikel 170 i EG-fördraget, väckt av Irland.

⁴ Varav två mål där talan enligt artikel 170 i EG-fördraget väckts av Republiken Frankrike respektive Konungariket Spanien.

Tabell 13: Grundval för talan

Grundval för talan	1996
Artikel 169 i EG-fördraget	91
Artikel 170 i EG-fördraget	—
Artikel 171 i EG-fördraget	—
Artikel 173 i EG-fördraget	35
Artikel 175 i EG-fördraget	—
Artikel 177 i EG-fördraget	252
Artikel 178 i EG-fördraget	—
Artikel 181 i EG-fördraget	3
Artikel 225 i EG-fördraget	—
Artikel 228 i EG-fördraget	—
Artikel 1 i protokollet av år 1971	3
Artikel 49 i EG-stadgan	24
Artikel 50 i EG-stadgan	2
EG-fördraget totalt	410
Artikel 33 i EKSG-fördraget	1
Artikel 38 i EKSG-fördraget	—
Artikel 41 i EKSG-fördraget	1
Artikel 49 i EKSG-fördraget	2
EKSG-fördraget totalt	4
Artikel 141 i Euratomfördraget	2
Artikel 50 i Euratomstadgan	—
Euratomfördraget totalt	2
Totalt	416
Artikel 74 i rättegångsreglerna	3
Artikel 97 i rättegångsreglerna	1
Artikel 98 i rättegångsreglerna	2
Protokoll om immunitet och privilegier	1
Särskilda rättegångsformer	7
TOTALT	423

Anhängiga mål den 31 december 1996

Tabell 14: Typ av förfarande

Begäran om förhandsavgörande	382	(457)
Direkt talan	166	(172)
Överklaganden	59	(60)
Särskilda rättegångsformer	5	(5)
Yttranden/Avgöranden	–	–
Totalt	612	(694)

Tabell 15: Domstolens sammansättning

Domstolens sammansättning	Direkt talan		Begäran om förhands- avgörande		Överklaganden		Övriga förfaranden ¹		Totalt	
Stort plenum	138	(139)	253	(279)	43	(43)	1	(1)	435	(462)
Litet plenum	8	(12)	23	(51)	6	(7)			37	(70)
Sammanlagt	146	(151)	276	(330)	49	(50)	1	(1)	472	(532)
Domstolens ordförande					1	(1)	1	(1)	2	(2)
Sammanlagt					1	(1)	1	(1)	2	(2)
Första avdelningen			4	(4)	2	(2)			6	(6)
Andra avdelningen	1	(1)	9	(11)			1	(1)	11	(13)
Tredje avdelningen			3	(3)			1	(1)	4	(4)
Fjärde avdelningen			7	(9)	1	(1)			8	(10)
Femte avdelningen	5	(5)	35	(48)	3	(3)			43	(56)
Sjätte avdelningen	14	(15)	48	(52)	3	(3)	1	(1)	66	(71)
Sammanlagt	20	(21)	106	(127)	9	(9)	3	(3)	138	(160)
TOTALT	166	(172)	382	(457)	59	(60)	5	(5)	612	(694)

¹ Inklusive särskilda rättegångsformer och yttranden.

Den dömande verksamhetens allmänna utveckling under tiden fram till den 31 december 1996

Tabell 16: Nya mål och domar

År	Nya mål ¹					Domar ²
	Direkt talan ³	Begäran om förhandsavgörande	Överklaganden	Totalt	Ansökan om interimistiska åtgärder	
1953	4	—		4	—	—
1954	10	—		10	—	2
1955	9	—		9	2	4
1956	11	—		11	2	6
1957	19	—		19	2	4
1958	43	—		43	—	10
1959	47	—		47	5	13
1960	23	—		23	2	18
1961	25	1		26	1	11
1962	30	5		35	2	20
1963	99	6		105	7	17
1964	49	6		55	4	31
1965	55	7		62	4	52
1966	30	1		31	2	24
1967	14	23		37	—	24
1968	24	9		33	1	27
1969	60	17		77	2	30
1970	47	32		79	—	64
1971	59	37		96	1	60
1972	42	40		82	2	61
1973	131	61		192	6	80
1974	63	39		102	8	63
1975	61	69		130	5	78
1976	51	75		126	6	88
1977	74	84		158	6	100
1978	145	123		268	7	97
1979	1 216	106		1 322	6	138
1980	180	99		279	14	132
1981	214	109		323	17	128
1982	216	129		345	16	185
1983	199	98		297	11	151
1984	183	129		312	17	165
1985	294	139		433	22	211
1986	238	91		329	23	174
1987	251	144		395	21	208
1988	194	179		373	17	238
1989	246	139		385	20	188
1990 ⁴	222	141	16	379	12	193
1991	142	186	14	342	9	204
1992	253	162	25	440	4	210
1993	265	204	17	486	13	203
1994	128	203	13	344	4	188
1995	109	251	48	408	3	172
1996	132	256	28	416	4	193
Totalt	5 907 ⁵	3 400	161	9 468	310	4 265

¹ Bruttosiffror; särskilda rättegångsformer undantagna.

² Nettosiffror.

³ Inklusive yttranden.

⁴ Från och med år 1990 väcker tjänstemän talan vid förstainstansrätten.

⁵ Varav 2 388 utgjordes av talan av tjänsteman till och med den 31 december 1989.

Tabell 17: Begäran om förhandsavgörande som anhängiggjorts¹ (per medlemsstat och år)

År	B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	AUT	P	SF	SV	UK	Totalt
1961	—		—			—		—	—	1						1
1962	—		—			—		—	—	5						5
1963	—		—			—		—	1	5						6
1964	—		—			—		2	—	4						6
1965	—		4			2		—	—	1						7
1966	—		—			—		—	—	1						1
1967	5		11			3		—	1	3						23
1968	1		4			1		1	—	2						9
1969	4		11			1		—	1	—						17
1970	4		21			2		2	—	3						32
1971	1		18			6		5	1	6						37
1972	5		20			1		4	—	10						40
1973	8	—	37			4	—	5	1	6					—	61
1974	5	—	15			6	—	5	—	7					1	39
1975	7	1	26			15	—	14	1	4					1	69
1976	11	—	28			8	1	12	—	14					1	75
1977	16	1	30			14	2	7	—	9					5	84
1978	7	3	46			12	1	11	—	38					5	123
1979	13	1	33			18	2	19	1	11					8	106
1980	14	2	24			14	3	19	—	17					6	99
1981	12	1	41	—		17	—	12	4	17					5	109
1982	10	1	36	—		39	—	18	—	21					4	129
1983	9	4	36	—		15	2	7	—	19					6	98
1984	13	2	38	—		34	1	10	—	22					9	129
1985	13	—	40	—		45	2	11	6	14					8	139
1986	13	4	18	2	1	19	4	5	1	16		—			8	91
1987	15	5	32	17	1	36	2	5	3	19		—			9	144
1988	30	4	34	—	1	38	—	28	2	26		—			16	179
1989	13	2	47	2	2	28	1	10	1	18		1			14	139
1990	17	5	34	2	6	21	4	25	4	9		2			12	141
1991	19	2	54	3	5	29	2	36	2	17		3			14	186
1992	16	3	62	1	5	15	—	22	1	18		1			18	162
1993	22	7	57	5	7	22	1	24	1	43		3			12	204
1994	19	4	44	—	13	36	2	46	1	13		1			24	203
1995	14	8	51	10	10	43	3	58	2	19	2	5	—	6	20	251
1996	30	4	66	4	6	24	—	70	2	10	6	6	3	4	21	256
Totalt	366	64	1 018	46	57	568	33	493	37	448	8	22	3	10	227	3 400

¹ Artikel 177 i EG-fördraget, artikel 41 i EKSG-fördraget, och artikel 150 i Euratomfördraget, samt protokollet av år 1971.

Tabell 18: Begäran om förhandsavgörande som anhängiggjorts
(per medlemsstat och domstol)

Belgien				Luxemburg			
Cour de cassation	46			Cour supérieure de justice	9		
Conseil d'État	18			Conseil d'État	13		
Övriga domstolar	<u>302</u>			Övriga domstolar	<u>15</u>		
Totalt	366			Totalt	37		
Danmark				Nederländerna			
Højesteret	12			Raad van State	26		
Övriga domstolar	<u>52</u>			Hoge Raad	76		
Totalt	64			Centrale Raad van Beroep	36		
Tyskland				College van Beroep voor het			
Bundesgerichtshof	57			Bedrijfsleven	93		
Bundesarbeitsgericht	4			Tariefcommissie	33		
Bundesverwaltungsgericht	43			Övriga domstolar	<u>184</u>		
Bundesfinanzhof	154			Totalt	448		
Bundessozialgericht	48						
Övriga domstolar	<u>712</u>			Österrike			
Totalt	1 018			Oberster Gerichtshof	2		
Grekland				Bundesvergabeamt	1		
Symvoulío Epikrateías	6			Övriga domstolar	<u>5</u>		
Övriga domstolar	<u>40</u>			Totalt	8		
Totalt	46			Portugal			
Spanien				Supremo Tribunal Administrativo	12		
Tribunal Supremo	1			Övriga domstolar	<u>10</u>		
Tribunales Superiores de Justicia	22			Totalt	22		
Audiencia Nacional	1						
Juzgado Central de lo Penal	7			Finland			
Övriga domstolar	<u>26</u>			Korkein hallinto-oikeus	1		
Totalt	57			Övriga domstolar	<u>2</u>		
Frankrike				Totalt	3		
Cour de cassation	55			Sverige			
Conseil d'État	12			Högsta domstolen	1		
Övriga domstolar	<u>501</u>			Marknadsdomstolen	3		
Totalt	568			Övriga domstolar	<u>6</u>		
Irland				Totalt	10		
Supreme Court	8			Förenade kungariket			
High Court	15			House of Lords	20		
Övriga domstolar	<u>10</u>			Court of Appeal	3		
Totalt	33			Övriga domstolar	<u>204</u>		
Italien				Totalt	227		
Corte suprema di Cassazione	60						
Consiglio di Stato	19						
Övriga domstolar	<u>414</u>						
Totalt	493						

TOTALT

3 400

B – Förstainstansrättens dömande verksamhet

I – Systematisk översikt över domar meddelade av förstainstansrätten år 1996

Innehållsförteckning

sidan

Bolagsrätt	175
Fri rörlighet för personer	175
Fri rörlighet för varor	175
Handelspolitik	175
Institutionell rätt	176
Jordbruk	176
Konkurrens	177
Miljö och konsumentskydd	179
Personalmål	179
Socialpolitik	186
Statligt stöd	186
Yttre förbindelser	187

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

BOLAGSRÄTT

T-19/95	8 maj 1996	Adia interim SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	Offentlig upphandling av tjänster – Extrapersonal – Anbud i vilket ett räknepel förekom – Motivering av avslagsbeslutet – Ingen skyldighet för den upphandlande myndigheten att kontakta anbudsgivaren
---------	------------	--	--

FRI RÖRLIGHET FÖR PERSONER

T-230/94	21 mars 1996	Frederick Farrugia mot Europeiska gemenskapernas kommission	Talan om ogiltigförklaring – Kommissionens beslut att neka sökanden ett stipendium – Behörighetskrav – "Brittisk utomeuropeisk medborgare" – Oriktig motivering – Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Ideell skada
----------	--------------	---	--

FRI RÖRLIGHET FÖR VAROR

T-75/95	5 juni 1996	Günzler Aluminium GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	Kommissionens beslut genom vilket eftergift av importtullar nekas
---------	-------------	---	---

HANDELSPOLITIK

T-162/94	5 juni 1996	NMB France SARL m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Antidumpningstullar – Kullager – Återbetalning – Regeln om "tull som kan likställas med en kostnad" – Skillnad i behandlingen av importörer som är i ekonomisk intressegemenskap och oberoende importörer – Av domstolen tidigare avkunnad doms rättskraft
T-161/94	11 juli 1996	Sinochem Heilongjiang mot Europeiska unionens råd	Antidumpning – Talan om ogiltigförklaring – Uptagande till sakprövning – Undersökningens förlopp – Skada

Mål	Datum	Parter	Saken
T-155/94	18 september 1996	Climax Paper Converters Ltd mot Europeiska unionens råd	Antidumpningstull – Statshandelsland – Individuell behandling – En enda dumpningsmarginal

INSTITUTIONELL RÄTT

T-108/94	16 januari 1996	Elena Candiote mot Europeiska unionens råd	Uttagningsprov för konstnärer – Bestämmelser för uttagning – Urvalsförordnandets lagenlighet – Urvalskommitténs behörighet
T-382/94	6 juni 1996	Confederazione Generale dell'Industria Italiana (Confindustria) mot Aldo Romoli	Utnämning av medlemmar i Ekonomiska och sociala kommittén
T-146/95	11 juli 1996	Giorgio Bernardi mot Europaparlamentet	Europeisk ombudsman – Ansökning – Utnämningsförfarande – A v v i s n i n g – I c k e - diskrimineringsprincipen

JORDBRUK

T-551/93, T-231/94 – T-234/94	24 april 1996	Industrias Pesqueras Campos SA m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Gemenskapsstöd – Begäran om skadestånd vid utebliven betalning – Talan om ogiltigförklaring av beslut om indragning
T-226/94	21 juni 1996	Paul Dischamp SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	Avbrytande av interventionsuppköpv smör – Skadeståndstalan
T-482/93	10 juli 1996	Martin Weber och Maria Weber m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Gemensam jordbrukspolitik – Stödssystem för oljeväxter – Förordning (EEG) nr 3766/91 och förordning (EEG) nr 525/93 – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning
T-298/94	7 november 1996	Roquette Frères SA mot Europeiska unionens råd	Gemensam jordbrukspolitik – Kvotssystem avseende produktionen av potatisstärkelse – Förordning (EG) nr 1868/94 – Talan om ogiltigförklaring – Slutet krets av aktörer – Avvisning

Mål	Datum	Parter	Saken
T-521/93	11 december 1996	Atlanta AG m.fl. mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission	Gemensam organisation av marknaden – Bananer – Ordning för import – Skadeståndstalan
T-70/94	11 december 1996	Comafrika SpA m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Gemensam organisation av marknaden – Bananer – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till s a k p r ö v n i n g – Nedsättningskoefficientslagenlighet – Skadeståndstalan

KONKURRENS

T-575/93	9 januari 1996	Casper Koelman mot Europeiska gemenskapernas kommission	Förordning nr 17 – Avslag på ett klagomål – Motivering – Nationell domstol
T-528/93, T-542/93, T-543/93 och T-546/93	11 juli 1996	Métropole télévision SA m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Beslut av företagssammanslutningar – Avtal mellan företag – Beslut att bevilja undantag
T-353/94	18 september 1996	Postbank NV mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Administrativt förfarande – Meddelande om anmärkningar och förhörprotokoll – Beslut genom vilket kommissionen godkänner att en person som inte är part i det administrativa förfarandet företer dessa handlingar inom ramen för ett nationellt rättsligt förfarande – Rättsakt mot vilken talan kan föras – Tystnadsplikt – Affärshemligheter
T-387/94	18 september 1996	Asia Motor France SA m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Skyldigheter i samband med undersökning av klagomål – Lagenligheten av skäl för avslag – Uppenbart oriktig bedömning – Motivering

Mål	Datum	Parter	Saken
T-57/91	24 september 1996	NALOO mot Europeiska gemenskapernas kommission	EKSG-fördraget – Konkurrens – Nationellt företag som innehar koltillgångar och som har lagstadgat monopol på att tilldela utvinningslicenser – Ersättning från licenshavaren i form av betalning av en avgift eller leverans av kol till licensgivaren – Uttagna avgifters storlek – Pris på levererat kol – Förenlighet med bestämmelserna i EKSG-fördraget
T-24/93, T-25/93, T-26/93 och T-28/93	8 oktober 1996	Compagnie Maritime Belge SA m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Internationell sjötransport – Linjekonferenser – Förordning (EEG) nr 4056/86 – Inverkan på handeln – Kollektiv dominerande ställning – Genomförande av ett avtal om ensamrätt – "Fighting ships" – Lojalitetsrabatter – Böter – Bedömningskriterier
T-79/95 och T-80/95	22 oktober 1996	Société nationale des chemins de fer français och British Railways Board mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Tunnel under Engelska kanalen – Förbehåll för 50 procent av tunnelns kapacitet för två järnvägsbolag – Konkurrensbegränsningar – Undantag – Tillgång för utomstående
T-49/95	11 december 1996	Van Megen Sports Group BV mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Artikel 85 i EG-fördraget – Bevis om överträdelse – Böter – Motivering av beslutet
T-16/91	12 december 1996	Rendo NV m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Tyst avslag på ett klagomål – Motivering – Överklagande – Återförvisning från domstolen – Fortsatt förfarande – Rättegångskostnader
T-19/92	12 december 1996	Groupement d'achat Édouard Leclerc mot Europeiska gemenskapernas kommission	Selektivt distributionssystem – Lyxkosmetiska produkter
T-87/92	12 december 1996	BVBA Kruidvat mot Europeiska gemenskapernas kommission	Selektivt distributionssystem – Lyxkosmetiska produkter
T-88/92	12 december 1996	Groupement d'achat Édouard Leclerc mot Europeiska gemenskapernas kommission	Selektivt distributionssystem – Lyxkosmetiska produkter

Mål	Datum	Parter	Saken
-----	-------	--------	-------

MILJÖ OCH KONSUMENTSKYDD

T-336/94	16 oktober 1996	Efisol SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	Förordning (EEG) nr 594/91 om ämnen som bryter ned ozonskiktet – Fördelning av kontingenter – Importlicenser – Vågran att bevilja – Skadeståndsanspråk – Skydd för berättigade förväntningar
----------	-----------------	--	--

PERSONALMÅL

T-368/94	9 januari 1996	Pierre Blanchard mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänsteföreskrifterna – Personalkommitté – Val – Fackföreningars och yrkessammanslutningars rätt att presentera flera listor
T-23/95	9 januari 1996	Efthimia Bitha m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Olycksfalls- och arbetsskadeförsäkring för gemenskapens tjänstemän – Rätt till ersättning enligt artikel 73.2 i tjänsteföreskrifterna – Död genom olycksfall – Dykning
T-122/95	1 februari 1996	Daniel Chabert mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Hushållstillägg – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp
T-589/93	15 februari 1996	Susan Ryan-Sheridan mot Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor	Tjänstemän – Anställda vid Europeiska fonden för förbättring av arbets- och levnadsvillkor – Anställningsförfarande – Avslag på en intern ansökan – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan
T-125/95	15 februari 1996	Hassan Belhanbel mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Uttagningsprov – Beslut av en uttagningskommitté i vilket det konstaterats att en sökande misslyckats i det muntliga provet – Omfattningen av motiveringsskyldigheten
T-235/94	27 februari 1996	Roberto Galtieri mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Hushållstillägg – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp – Maktöverskridande – Berättigade förväntningar – Skadestånd

Mål	Datum	Parter	Saken
T-294/94	28 februari 1996	Konstantinos Dimitriadis mot Europeiska revisionsrätten	Tjänstemän – Biståndsskyldighet – Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna
T-15/95	28 februari 1996	Nuno do Paço Quesado mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Ogiltigförklaring av ett beslut från kommissionen om fastställande av sökandens placering – Återinträde i tjänst efter förflyttning på tjänstemannens begäran
T-547/93	29 februari 1996	Orlando Lopes mot Europeiska gemenskapernas domstol	Tjänstemän – Betygsrapporter – Avslag på ansökningar om befordran – Ansökan om ogiltigförklaring och skadestånd
T-280/94	29 februari 1996	Orlando Lopes mot Europeiska gemenskapernas domstol	Tjänstemän – Avslag på ansökningar om befordran – Flexibel arbetstid – Ansökan om ogiltigförklaring och skadestånd
T-93/94	6 mars 1996	Michael Becker mot Europeiska revisionsrätten	Tjänstemän – Placering i löneklass – Tjänstetid – Likabehandling – Omsorgsplikt
T-141/95	6 mars 1996	Kirsten Schelbeck mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Lön – Nationella tillägg – Upphörande med tillämpningen av regeln om förbud mot sammanträffande av förmåner – Omfattning av rätten till återbetalning
T-146/94	7 mars 1996	Calvin Williams mot Europeiska revisionsrätten	Tjänstemän – Skyldigheter – Handlingar som står i strid med de krav på ett värdigt uppträdande som följer av tjänsten – Lojalitetsplikt – Disciplinärt förfarande – Avsked
T-362/94	7 mars 1996	Jan Robert De Rijk mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Kompletterande sjukförsäkringssystem för tjänstemän som tjänstgör utanför gemenskapen – Villkor för ersättning av sjukvårdskostnader
T-361/94	12 mars 1996	Henry A. Weir mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Permanent partiell invaliditet – Likabehandling – Utveckling av köpkraften – Försenad behandling av akten – Dröjsmålsränta – Upptagande till sakprövning
T-376/94	21 mars 1996	Georgette Otten mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Invaliditetskommitté – Sammansättning – Beslut om pensionering på grund av invaliditet
T-10/95	21 mars 1996	Akli Chehab mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Permanent partiell invaliditet – Fastställande av försämring

Mål	Datum	Parter	Saken
T-60/92	28 mars 1996	Muireann Noonan mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Rekrytering – Uttagningsprov avseende kategori C – Vågran att ge tillträde till uttagningsprov – Sökande med universitetsexamen
T-40/95	28 mars 1996	V mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Disciplinregler – Avsked – Motivering – Försvarande omständigheter
T-13/95	18 april 1996	Nicolaos Kyrpitsis mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska och sociala kommitté	Tjänstemän – Meddelande om lediga tjänster – Förflyttning – Tjänstens intresse – Avslag på ansökan om tjänst – Motivering
T-113/95	23 april 1996	Giuseppe Mancini mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Upptagande till sakprövning – Tidsfrist för klagomål
T-6/94	24 april 1996	Mme A. mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Otillåten frånvaro – Lön – Artikel 60 i tjänsteföreskrifterna – Avvisning
T-274/94	25 april 1996	M. Antonio Castellacci mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Hushållstillägg – Krav på bosättning – Tillägg för person som skall betraktas som ett underhållsberättigat barn – Återkrav av felaktigt utbetalade belopp
T-82/95	14 maj 1996	Carmen Gómez de Enterría y Sanchez mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Pensionering – Artikel 50 i tjänsteföreskrifterna – Försvar för den berörde tjänstemannens intressen
T-326/94	15 maj 1996	Konstantinos Dimitriadis mot Europeiska revisionsrätten	Tjänstemän – Betygsrapport – Skadestånd
T-148/95	21 maj 1996	W mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Partiell bestående invaliditet – Kirurgiskt ingrepp
T-153/95	21 maj 1996	Raymond Kaps mot Europeiska gemenskapernas domstol	Tjänstemän – Uttagningsprov – Uttagningskommitté – Muntligt prov – Uttagningskommitténs beslut att inte ta med en person i förteckningen över godkända sökande – Motiveringsskyldighetens omfattning – Domstolsprövningens omfattning
T-140/94	22 maj 1996	Enrique Gutiérrez de Quijano y Llorens mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan – Förflyttning mellan institutioner – Artikel 29.1 i tjänsteföreskrifterna

Mal	Datum	Parter	Saken
T-92/94	5 juni 1996	Rodolfo Maslias mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Hushållstillägg – Makes förvärvsinkomst högre än det högsta belopp som föreskrivs i tjänsteföreskrifterna – Retroaktiv indragning av tillägget – Återkrav av felaktigt utbetalda belopp
T-262/94	6 juni 1996	Jean Baiwir mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Invändning om rättsstridighet – Överensstämmelse mellan klagomålet och ansökan – Ny b e r ä k n i n g s m e t o d f ö r karriärbeskrivningar för kategorierna B, C och D vid kommissionen – Lista över de tjänstemän som är mest förtjänta av befordran – Artiklarna 5.3 och 45 i tjänsteföreskrifterna – Icke-diskrimineringsprincipen – Uppenbart oriktig bedömning av fakta samt felaktig rättstillämpning – Skadeståndstalan
T-391/94	6 juni 1996	Jean Baiwir mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Rättsakt som går någon emot – Föreskrivna frister – Avvisning – Skadeståndstalan
T-110/94	11 juni 1996	Beatriz Sánchez Mateo mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Överföring av en del av lönen i valutan i en annan medlemsstat än den i vilken institutionen har sitt säte – Avvisning
T-111/94	11 juni 1996	Giovanni Ouzounoff Popoff mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Överföring av en del av lönen i valutan i en annan medlemsstat än den i vilken institutionen har sitt säte – Avvisning
T-118/95	11 juni 1996	Miguel Anacoreta Correia mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Rekryteringsförfarande – Tjänst i lönegrad A 1
T-147/95	11 juni 1996	Geneviève Pavan mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Hushållstillägg – Tillägg som erhållits från annan källa – Artikel 67.2 i tjänsteföreskrifterna
T-150/94	18 juni 1996	Juana de la Cruz Vela Palacios mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska och sociala kommitté	Tjänstemän – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Upptagande till sakprövning – Klagomål som har inkommit i form av telefax – Betygsrapport – Försening – Motivering av en sänkning av betygen – Ideell skada

Mål	Datum	Parter	Saken
T-293/94	18 juni 1996	Juana de la Cruz Vela Palacios mot Europeiska gemenskapernas ekonomiska och sociala kommitté	Tjänstemän – Upptagande till sakprövning – Rättsakt som går någon emot – Mellankommande bedömningsrapport – Lojalitetsplikt – Disciplinpåföljd
T-573/93	19 juni 1996	Manuel Francisco Caballero Montoya mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Person som skall betraktas som ett underhållsberättigat barn – Artikel 2.4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Allmänna genomförandebestämmelser – Rättsstridighet – Felaktig tillämpning – Retroaktiv verkan
T-41/95	21 juni 1996	Andrew Macrae Moat mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Skadeståndstalan – Åtgärden för att följa en dom i vilken en tillsättning ogiltigförklarades – Försenad betygsrapport
T-91/95	26 juni 1996	Lieve de Nil och Christiane Impens mot Europeiska unionens råd	Tjänstemän – Internt uttagningsprov genom så kallad omvärdering – Åtgärder för att följa en dom om ogiltigförklaring – Artikel 176 i EG-fördraget – Nya delprov – Ändrad placering i lönegrad – Icke retroaktivt – Ekonomisk och ideell skada – Skadestånd
T-500/93	28 juni 1996	Y mot Europeiska gemenskapernas domstol	Tjänstemän – Talan om ogiltigförklaring – Disciplinförfarande – Rätten till försvar – Vittnesmål – Självförsvar – "Exceptio veritatis" – Förmildrande omständigheter – Motivering – Skadeståndstalan – Ideell skada
T-587/93	11 juli 1996	Elena Ortega Urretavizcaya mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Tillfälligt anställda – Erbjudande – Anställningsavtal för tillfälligt anställd – Ändring av lönegrad och tjänst – Berättigade förväntningar
T-102/95	11 juli 1996	Jean-Pierre Aubineau mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Tillfälligt anställda – Anställningsavtal – Förflyttning – Tjänstgöringsort

Mål	Datum	Parter	Saken
T-170/95	11 juli 1996	Paolo Carrer mot Europeiska gemenskapernas domstol	Tjänstemän – Uttagningsprov – Uttagningskommitté – Uttagningskommitténs beslut att underkänna en sökande i det muntliga delprovet – Principen om likabehandling – Åsidosättande av meddelandet om uttagningsprov – Uttagningskommitténs bedömning
T-158/94	19 september 1996	François Brunagel mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Rekryteringsförfarande – Tillämpning av artikel 29.2 i tjänsteföreskrifterna – Bedömning av de sökandes yrkesskicklighet – Maktmissbruk – Icke-diskriminering – Motivering
T-386/94	19 september 1996	Alain-Pierre Allo mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Förfarande för befordran till lönegrad A 3 som kallas det särskilda förfarandet – Talan om ogiltigförklaring – Personakt – Betygsrapport saknas – Skadeståndstalan
T-182/94	24 september 1996	Ricardo Marx Esser och Casto Del Amo Martinez mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Representation – Personalkommitté – Val – Lista över anställda med rösträtt – Tjänstlediga anställda strukna från röstlängden
T-185/95	24 september 1996	Giovanni Sergio mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Överföring av pensionsrättigheter – Allmänna verkställighetsföreskrifter – Tidsfrist för att inge ansökan
T-192/94	26 september 1996	Henry Maurissen mot Europeiska revisionsrätten	Tjänstemän – Talan om ogiltigförklaring – Betygsrapport – Upptagande till sakprövning – Motivering – Domstolsprövning – Gränser
T-356/94	2 oktober 1996	Sergio Vecchi mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Meddelande om lediga tjänster – Uppenbart fel – Maktmissbruk – Motivering – Upptagande till sakprövning
T-36/94	16 oktober 1996	Alberto Capitanio mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Återinträde i tjänst – Bestämmande av en tjänsts nivå – Rättsakt som går någon emot
T-37/94	16 oktober 1996	Dimitrios Benecos mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Återinträde i tjänst – Bestämmande av en tjänsts nivå – Beslut som går någon emot

Mål	Datum	Parter	Saken
T-56/94	16 oktober 1996	Raffaele de Santis mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Meddelande om lediga tjänster – Kringgående av reglerna för förfarandet
T-378/94	16 oktober 1996	Josephus Knijff mot Europeiska revisionsrätten	Tjänstemän – Tillfälligt anställda som anställs efter rådfrågning av de nationella kontrollorganen – Tillämpning av bestämmelserna om dessa anställdas placering i lönegrad
T-21/95 och T-186/95	5 november 1996	Marco Mazzocchi-Alemanni mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Tilläggssjukförsäkring för tjänstemän som tjänstgör i tredje land – Bestämmelser om ersättning för sjukvårdskostnader – Tillämpning av maximibelopp
T-272/94	19 november 1996	Claude Brulant mot Europaparlamentet	Tjänstemän – Befordran – Kringgående av reglerna för förfarandet
T-135/95	20 november 1996	Z mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Talan om ogiltigförklaring – Otillåten frånvaro – Artiklarna 59 och 60 i tjänsteföreskrifterna – Läkarintyg – Arbetsoförmåga
T-144/95	21 november 1996	Christos Michaëli mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Befordran – Praktisk vägledning för befordringsförfarandet – Tjänstemän i kategori A – Förteckning över mest meriterade tjänstemän – Förteckning över befordrade tjänstemän – Rättsakt som går någon emot
T-177/95	11 december 1996	Patrick Barraux m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Särskild korrigeringskoefficient
T-177/94 och T-377/94	12 december 1996	Henk Altmann m.fl. och Margaret Casson m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Samarbetsprojektet JET – Anspråk på ställning som tillfälligt anställd
T-33/95	12 december 1996	Maria Lidia Lozano Palacios mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Tidigare utsänd nationell expert – Dagtraktamente – Bosättningsbidrag – Ersättning för flytkostnader – Rekryteringsort
T-74/95	12 december 1996	Viriato Monteiro da Silva mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Tidigare utsänd nationell expert – Dagtraktamente – Bosättningsbidrag – Rekryteringsort

Mål	Datum	Parter	Saken
T-99/95	12 december 1996	Peter Esmond Stott mot Europeiska gemenskapernas kommission	Samarbetsprojektet JET – Anspråk på ställning som tillfälligt anställd
T-130/95	12 december 1996	X mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Befordran – Jämförelse av meriter – Betygsrapport – För sent upprättande – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd
T-132/95	12 december 1996	Peter Gammeltoft mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tillfälligt anställda – Tidigare utsänd nationell expert – Tidigare extraanställd – Bosättningsbidrag – Ersättning för flyttkostnader
T-137/95	12 december 1996	Paolo Mozzaglia mot Europeiska gemenskapernas kommission	Tjänstemän – Tidigare utsänd nationell expert – Dagtraktamente – Bosättningsbidrag – Rekryteringsort – Ersättning för resekostnader vid tjänstetillträde

SOCIALPOLITIK

T-271/94	11 juli 1996	Eugénio Branco Ld. ^a mot Europeiska unionens kommission	Europeiska socialfonden – Minskning av ett redan beviljat finansiellt stöd – Ingen angripbar rättsakt – Avvisning
----------	--------------	--	---

STATLIGT STÖD

T-277/94	22 maj 1996	Associazione Italiana Tecnico Economica del Cemento (AITEC) mot Europeiska gemenskapernas kommission	Beslut i vilket statligt stöd förklaras vara rättsstridigt – Begäran om att inleda ett förfarande om fördragsbrott – Avslag – Talan om ogiltigförklaring – Beslut – Avvisning – Passivitetstalan – Avvisning
T-398/94	5 juni 1996	Kahn Scheepvaart BV mot Europeiska gemenskapernas kommission	Statligt stöd – Varvsindustrin – Allmänt stödprogram – Talan om ogiltigförklaring – Talans upptagande till sakprövning
T-266/94	22 oktober 1996	Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark, Skibsværftsforeningen m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Statligt stöd – Varvsindustrin – Undantagsbestämmelser – Varv i före detta Tyska demokratiska republiken

Mål	Datum	Parter	Saken
T-330/94	22 oktober 1996	Salt Union Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission	Statligt stöd – Kommissionens vägran att lämna förslag till lämpliga åtgärder enligt artikel 93.1 i fördraget – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning
T-154/94	24 oktober 1996	Comité des Salines de France m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Statligt stöd – Allmänt program för regionala stöd – Kommissionsskrivelse avseende stöd – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning
T-358/94	12 december 1996	Compagnie nationale Air France mot Europeiska gemenskapernas kommission	Statligt stöd – Luftfart – Flygbolag i finansiell kris
T-380/94	12 december 1996	Association internationale des utilisateurs de fils de filaments artificiels et synthétiques et de soie naturelle (AIUFFASS) m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Talan om ogiltigförklaring – Statligt stöd – Textil – Branschorganisation – Upptagande till sakprövning – Uppenbart oriktig bedömning – Överkapacitet

YTTRE FÖRBINDELSER

T-175/94	11 juli 1996	International Procurement Services SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	Offentlig upphandling – Europeiska utvecklingsfonden – Utomobligatoriskt ansvar – Bedömning av godsets ursprung
T-485/93	24 september 1996	Société Louis Dreyfus et Cie mot Europeiska gemenskapernas kommission	Biståndsaktion från gemenskapen till staterna i tidigare Sovjetunionen – Anbudsinfordran – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning
T-491/93	24 september 1996	Richco Commodities Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission	Biståndsaktion från gemenskapen till staterna i tidigare Sovjetunionen – Anbudsinfordran – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning – Skadeståndstalan – Upptagande till sakprövning
T-494/93	24 september 1996	Compagnie Continentale (France) mot Europeiska gemenskapernas kommission	Biståndsaktion från gemenskapen till staterna i tidigare Sovjetunionen – Anbudsinfordran – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning

Mål	Datum	Parter	Saken
T-509/93	24 september 1996	Richco Commodities Ltd mot Europeiska gemenskapernas kommission	Biståndsaktion från gemenskapen till staterna i tidigare Sovjetunionen – Anbudsinfordran – Talan om ogiltigförklaring – Upptagande till sakprövning

II – Översikt över andra avgöranden från förstainstansrätten år 1996

Mål	Datum	Parter	Saken
T-219/95 R	22 december 1995	Marie-Thérèse Danielsson m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Kärnvapenprov utförda av en medlemsstat – Ansökan om interimistiska åtgärder – Artikel 34 i Euratomfördraget – Ansökan om uppskov med verkställigheten av ett kommissionsbeslut rörande kärnvapenprov
T-228/95 R	12 februari 1996	S. Lehrfreund Ltd mot Europeiska unionens råd m.fl.	Djurskydd – Förordning – Förbud mot import av pälskinn – Uppskov med verkställighet
T-41/96 R	3 juni 1996	Bayer AG mot Europeiska unionens råd	Konkurrens – Förfarande om interimistiska åtgärder – Uppskov med verkställigheten
T-194/95 Intv I	25 juni 1996	Area Cova, SA, m.fl. mot Europeiska unionens råd	Intervention – Ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1761/95 av den 29 juni 1995 – Det bilaterala fiskeavtal som slöts mellan gemenskapen och Kanada den 20 april 1995, inom ramen för NAFO, är rättsstridigt
T-76/96 R	13 juli 1996	The National Farmers' Union m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission	Gemensam jordbrukspolitik – Nödåtgärder till skydd för folkhälsan – Interimistiska åtgärder – Ansökan om uppskov med verkställigheten av ett beslut av kommissionen om nödåtgärder mot galna ko-sjukan
T-52/96 R	12 juli 1996	Sogecable, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission	Konkurrens – Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Interimistiska åtgärder

III – Verksamhetsstatistik

Resumé av förstainstansrättens verksamhet under åren 1994, 1995 och 1996

- Tabell 1: Förstainstansrättens allmänna verksamhet under åren 1994, 1995 och 1996
Tabell 2: Nya mål under åren 1994, 1995 och 1996
Tabell 3: Avgjorda mål under åren 1994, 1995 och 1996
Tabell 4: Anhängiga mål den 31 december varje år

Nya mål under åren 1994, 1995 och 1996

- Tabell 5: Form av talan
Tabell 6: Grundval för talan

Avgjorda mål under år 1996

- Tabell 7: Form av avgörande
Tabell 8: Grundval för talan

Övrigt

- Tabell 9: Allmän utveckling
Tabell 10: Domstolens avgöranden i överklagade mål under perioden 1 januari–31 december 1996

Resumé av förstainstansrättens verksamhet under åren 1994, 1995 och 1996

Tabell 1: Förstainstansrättens allmänna verksamhet under åren 1994, 1995 och 1996¹

	1994	1995	1996
Nya mål	409	253	229
Avgjorda mål	412 (442)	198 (265)	172 (186)
Anhängiga mål	433 (628)	427 (616)	476 (659)

- I denna tabell och i tabellerna på följande sidor visar de siffror som anges inom parentes (*bruttosiffra*) det totala antalet mål, *oberoende* av om målen är förenade p.g.a. samband (ett målnummer = ett mål). *Nettosiffran* anger antalet mål med *beaktande* av om målen handläggs i förening p.g.a. samband (en serie förenade mål = ett mål).

Tabell 2: Nya mål under åren 1994, 1995 och 1996^{1 2}

Typ av förfarande	1994	1995	1996
Direkt talan	316	165	122
Talan av tjänsteman	81	79	98
Särskilda rättegångsformer	12	9	9
Totalt	409 ³	253 ⁴	229 ⁵

- 1 I denna tabell och i tabellerna på följande sidor menas med benämningen "direkt talan" alla former av talan som väcks av fysiska eller juridiska personer utom talan som väcks av tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna.
- 2 Följande förfarande anses vara "särskilda rättegångsformer" (i denna och följande tabeller): Ansökan om återvinning (artikel 38 i EG-stadgan; artikel 122 i förstainstansrättens rättegångsregler), talan av tredje man (artikel 39 i EG-stadgan; artikel 123 i förstainstansrättens rättegångsregler), resning (artikel 41 i EG-stadgan; artikel 125 i förstainstansrättens rättegångsregler), förklaring av dom (artikel 40 i EG-stadgan; artikel 129 i förstainstansrättens rättegångsregler), fastställande av rättegångskostnader (artikel 92 i förstainstansrättens rättegångsregler) och rättshjälp (artikel 94 i förstainstansrättens rättegångsregler).
- 3 Varav 14 mål har hänskjutits av domstolen den 18 april 1994.
- 4 Varav 32 mål angående mjölkkvoter.
- 5 Varav 3 mål angående mjölkkvoter.

Tabell 3: Avgjorda mål under åren 1994, 1995 och 1996

Typ av förfarande	1994		1995		1996	
Direkt talan	339	(358)	125	(186)	87	(98) ¹
Talan av tjänsteman	67	(78)	62	(64)	76	(79)
Särskilda rättegångsformer	6	(6)	11	(15)	9	(9)
Totalt	412	(442)	198	(265)	172	(186)

Tabell 4: Anhängiga mål den 31 december varje år

Typ av förfarande	1994		1995		1996	
Direkt talan	321	(512) ²	305	(491) ³	339	(515) ⁴
Talan av tjänsteman	103	(106)	118	(121)	133	(140)
Särskilda rättegångsformer	9	(10)	4	(4)	4	(4)
Totalt	433	(628)	427	(616)	476	(659)

- 1 Varav 8 mål angående mjölkkvoter.
- 2 Varav 258 mål angående mjölkkvoter.
- 3 Varav 231 mål angående mjölkkvoter.
- 4 Varav 227 mål angående mjölkkvoter.

Nya mål under åren 1994, 1995 och 1996

Tabell 5: Form av talan

Form av talan	1994	1995	1996
Talan om ogiltigförklaring	135	120	89
Passivitetstalan	7	9	15
Skadeståndstalan	174	36	14
Talan med stöd av skiljedomsklausul	—	—	4
Talan av tjänsteman	81	79	98
Totalt	397 ¹	244 ²	220 ³
<i>Särskilda rättegångsformer</i>			
Rättshjälp	4	1	2
Fastställande av rättegångskostnader	6	7	5
Tolkning eller resning	2	—	2
Ansökan om återvinning	—	1	—
Totalt	12	9	9
TOTALT	409	253	229

1 Varav 173 mål angående mjölkkvoter.

2 Varav 32 mål angående mjölkkvoter.

3 Varav 5 mål angående mjölkkvoter.

Tabell 6: Grundval för talan

Grundval för talan	1994	1995	1996
Artikel 173 i EG-fördraget	120	116	79
Artikel 175 i EG-fördraget	4	9	15
Artikel 178 i EG-fördraget	174	36	14
Artikel 181 i EG-fördraget	—	—	4
EG-fördraget totalt	298	161	112
Artikel 33 i EKSG-fördraget	14	3	10
Artikel 35 i EKSG-fördraget	2	—	—
EKSG-fördraget totalt	16	3	10
Artikel 146 i Euratomfördraget	1	1	—
Artikel 148 i Euratomfördraget	1	—	—
Artikel 151 i Euratomfördraget	—	—	—
Euratomfördraget totalt	2	1	—
Tjänsteföreskrifterna	82	79	98
Totalt	398	244	200
Artikel 92 i rättegångsreglerna	5	7	5
Artikel 94 i rättegångsreglerna	4	1	2
Artikel 122 i rättegångsreglerna	—	1	—
Artikel 125 i rättegångsreglerna	2	—	1
Artikel 129 i rättegångsreglerna	—	—	1
Rättegångsreglerna totalt	11	9	9
TOTALT	409	253	229

Avgjorda mål under år 1996

Tabell 7: Form av avgörande

Form av avgörande	Direkt talan		Talan av tjänsteman		Särskilda rättsgångsformer		Totalt	
<i>Domar</i>								
Talan avvisad	13	(13)	7	(8)	—	—	20	(21)
Anledning saknas att döma i målet	1	(1)	—	—	—	—	1	(1)
Talan ogillad	16	(20)	28	(28)	—	—	44	(48)
Talan delvis bifallen	5	(8)	20	(21)	—	—	25	(29)
Talan bifallen	4	(8)	11	(11)	—	—	15	(19)
Mellandom	2	—	—	—	—	—	2	—
Totalt antal domar	41	(50)	66	(68)	—	—	107	(118)
<i>Beslut</i>								
Avskrivning	34	(34)	6	(7)	1	(1)	41	(42)
Talan avvisad	11	(11)	3	(3)	—	—	14	(14)
Avsaknad av behörighet	—	—	—	—	—	—	—	—
Anledning saknas att döma i målet	3	(3)	1	(1)	—	—	4	(4)
Talan bifallen	—	—	—	—	—	—	—	—
Talan delvis bifallen	—	—	—	—	5	(6)	6	(6)
Talan ogillad	—	—	—	—	2	(2)	2	(2)
Avstående från fortsatt handläggning	—	—	—	—	—	—	—	—
Totalt antal beslut	48	(48)	10	(11)	9	(9)	67	(68)
Totalt	89	(98)	76	(79)	9	(9)	174	(186)

Tabell 8: Grundval för talan

Grundval för talan	Domar		Beslut		Totalt	
Artikel 173 i EG-fördraget	36	(45)	35	(35)	71	(80)
Artikel 175 i EG-fördraget	—	—	4	(4)	4	(4)
Artikel 178 i EG-fördraget	4	(4)	8	(8)	12	(12)
EG-fördraget totalt	40	(49)	47	(47)	87	(96)
Artikel 33 i EKSG-fördraget	1	(1)	—	—	1	(1)
Artikel 146 i Euratomfördraget	—	—	1	(1)	1	(1)
Tjänsteföreskrifterna	66	(68)	10	(11)	76	(79)
Artikel 92 i rättegångsreglerna	—	—	7	(7)	7	(7)
Artikel 94 i rättegångsreglerna	—	—	2	(2)	2	(2)
Rättegångsreglerna totalt	—	—	9	(9)	9	(9)
TOTALT	107	(118)	67	(68)	174	(186)

Övrigt

Tabell 9: Allmän utveckling

	1994	1995	1996
Nya mål vid förstainstansrätten ¹	409	253	229
Anhängiga mål vid förstainstansrätten den 31 december	433 (628)	427 (616)	476 (659)
Avgjorda mål	412 (442)	198 (265)	172 (186)
Meddelade domar	60 (70)	98 (128)	107 (118)
Antal avgöranden från förstainstansrätten som har överklagats ²	13 [94]	48 [131]	28 [122]

1 Inklusive särskilda rättegångsformer.

2 De kursiva siffror som anges inom parentes anger det totala antalet avgöranden — domar, beslut om avvisning, beslut om interimistiska åtgärder och konstateranden om att anledning saknas att döma i målet — för vilka fristen för överklagande har gått ut eller som har överklagats.

Tabell 10: Domstolens avgöranden i överklagade mål¹ under perioden
1 januari–31 december 1996
(domar och beslut)

	Ogillande	Över- klagandet ogillat av uppenbara skäl	Över- klagandet avvisat	Över- klagandet avvisat och ogillat av uppenbara skäl	Upp- hävande utan återförvis- ning	Upp- hävande till en del utan återförvis- ning	Totalt
Konkurrens	6	1	—	—	—	—	7
Bolagsrätt	—	1	—	—	—	—	1
Institutionell rätt	—	2	—	—	—	—	2
Miljö- och konsument- skydd	2	—	—	—	—	—	2
Regional- politik	—	1	—	—	—	—	1
Socialpolitik	1	—	—	—	—	—	1
Yttre för- bindelser	—	—	—	2	—	—	2
Tjänsteföre- skrifterna	—	2	5	1	1	1	10
Totalt	9	7	5	3	1	1	26

¹ Målet har avgjorts av domstolen.

C – De nationella domstolarnas verksamhet på gemenskapsrättens område

Statistiska uppgifter

EG-domstolen försöker att få största möjliga kännedom om de nationella domstolarnas avgöranden med gemenskapsrättslig anknytning.

Tabellen nedan visar för varje medlemsstat antalet nationella avgöranden som mellan den 1 januari och den 31 december 1996 förtecknats i de register som förs av EG-domstolens avdelning "Bibliotek, forskning och dokumentation". Avgörandena har registrerats oavsett om de har föregåtts av EG-domstolens förhandsavgöranden eller inte.

I en separat kolumn, under rubriken "Avgöranden med anknytning till Brysselkonventionen", återfinns de avgöranden som rör den i Bryssel den 27 september 1968 undertecknade konventionen om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område.

Det bör påpekas att tabellen endast ger en ungefärlig bild, eftersom de register som ligger till grund för denna inte är fullständiga.

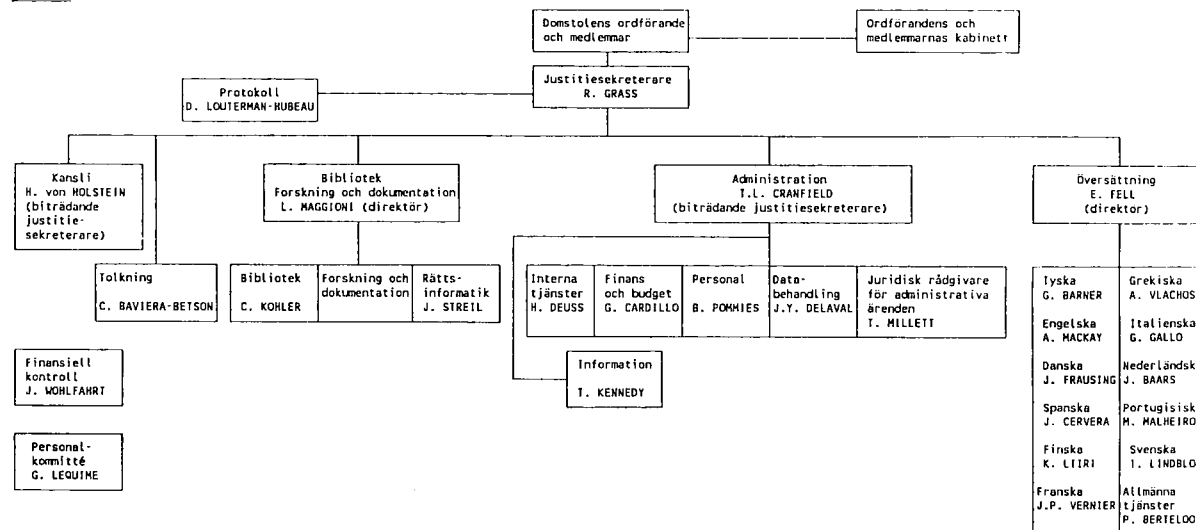
**Sammanställning i tabellform över avgöranden på gemenskapsrättens område:
Antal avgöranden per medlemsstat den 1 januari–31 december 1996**

Medlemsstat	Avgöranden med gemenskapsrättslig anknytning (ej Brysselkonventionen)	Avgöranden med anknytning till Brysselkonventionen	Totalt
Belgien	60	21	81
Danmark	13	6	19
Tyskland	187	14	201
Grekland	21	—	21
Spanien	155	1	156
Frankrike	124	17	141
Irland	12	6	18
Italien	234	3	237
Luxemburg	4	—	4
Nederländerna	224	26	250
Österrike	12	—	12
Portugal	7	—	7
Finland	7	—	7
Sverige	9	—	9
Förenade kungariket	115	23	138
Totalt	1 184	117	1 301

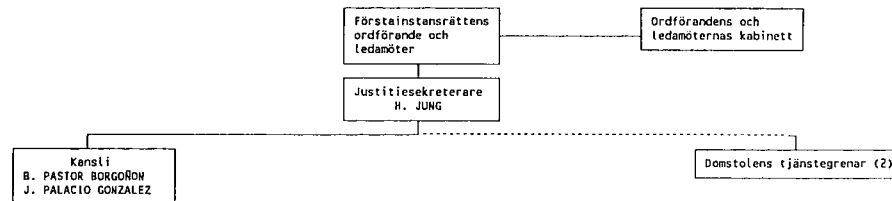
Bilaga II

Domstolen

Administrationen: organisationsplan i sammandrag (1)

Förstainstansrätten

(1) Per juli 1996.

(2) Enligt artikel 45 i protokollet om domstolens stadga skall "tjänstemän och andra anställda vid domstolen ... tjänstgöra vid förstainstansrätten så att den kan fungera".

Bilaga III

Domstolens publikationer samt allmänna upplysningar

Domar och förslag till avgörande

1. Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt

Rättsfallssamlingen publiceras på gemenskapernas officiella språk och är den enda autentiska källan när rättsfall från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt citeras.

Det sista häftet av den årliga rättsfallssamlingen innehåller en kronologisk förteckning över publicerade domar och beslut, en förteckning över mål i nummerordning, en alfabetisk förteckning över parterna, en förteckning över artikelhänvisningar, en alfabetisk förteckning över ämnesområden och — sedan år 1991 — en systematisk förteckning som innehåller samtliga sammanfattningar av de refererade avgörandena tillsammans med en kedja av stickord.

Rättsfallssamlingen säljs i medlemsstaterna och i vissa tredje länder på de adresser som anges på sista sidan i denna publikation (pris för rättsfallssamlingen för år 1995 respektive 1996: 170 ecu, utan moms). Från övriga länder kan rättsfallssamlingen beställas hos angivna försäljningsställen. För annan information går det bra att vända sig till Domstolen, Interna avdelningen — publikationer, L-2925 Luxemburg.

2. Rättsfallssamlingen — Personaldelen

Personaldelen utges sedan år 1994 och innehåller alla förstainstansrättens avgöranden i personalmål. Dessa avgöranden publiceras dels på respektive rättegångsspråk, dels i resuméform på det officiella språk som prenumeranten önskar. Personaldelen innehåller dessutom sammanfattningar av domstolens domar angående överklaganden i personalmål, vilka dock alltjämt publiceras i sin

fullständiga lydelse i den allmänna rättsfallssamlingen. Sökning i personaldelen underlättas av förteckningar som också finns tillgängliga på samtliga officiella språk.

Rättsfallssamlingen säljs i medlemsstaterna och i vissa tredje länder på de adresser som anges på sista sidan i denna publikation (pris: 70 ecu, utan moms). Från övriga länder kan rättsfallssamlingen beställas hos Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, L-2985 Luxemburg. För annan information går det bra att vända sig till Domstolen, Interna avdelningen – publikationer, L-2925 Luxemburg.

Prenumerationspriset för båda de publikationer som anges ovan är 205 ecu, utan moms. För annan information går det bra att vända sig till Domstolen, Interna avdelningen – publikationer, L-2925 Luxemburg.

3. Domstolens och förstainstansrättens domar samt generaladvokaternas förslag till avgörande

Texter i offsettryck kan, i den mån de fortfarande finns tillgängliga, beställas skriftligen, med angivande av önskat språk, hos Domstolen, Interna avdelningen – publikationer, L-2925 Luxemburg, mot betalning av ett belopp per dokument som för närvarande är fastställt till 600 BEF, utan moms, och som kan variera med tiden. Sådana beställningar kan göras fram till utgivningen av det häfte av rättsfallssamlingen som innehåller den önskade domen eller det önskade förslaget till avgörande.

De som redan är prenumeranter på rättsfallssamlingen kan teckna en avgiftsbelagd prenumeration av offsetversioner, på ett eller flera av gemenskapernas officiella språk, av de texter som publiceras i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt, med undantag för de texter som bara finns i personaldelen. Priset för en årsprenumeration är för närvarande fastställt till 12 000 BEF, utan moms.

Övriga publikationer

1. Dokument från domstolens kansli

a) Textsamling angående domstolens organisation, behörighet och förfarande

Detta verk innehåller en samling av de bestämmelser rörande domstolen och förstainstansrätten som finns spridda i fördrag, sekundärrätt och olika konventioner. 1993 års utgåva innehåller samtliga ändringar fram till den 30 september 1992. Ett index gör det lättare att ta del av samlingen.

Textsamlingen finns tillgänglig på de officiella språken (med undantag för finska och svenska) till ett pris av 13,50 ecu, utan moms, på de adresser som anges på sista sidan i denna publikation.

b) Lista över domstolens sammanträden

En lista över domstolens sammanträden upprättas varje vecka. Den kan ändras och tjänar därför bara som information.

Denna lista kan på begäran erhållas från Domstolen, Interna avdelningen – publikationer, L-2925 Luxemburg.

2. Handlingar från domstolens informationstjänst

a) Verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt

Bulletinen angående verksamheten vid domstolen är en veckopublikation som kan erhållas genom prenumeration och som innehåller information om den dömande verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt. Den innehåller, med avseende på den gångna veckan, kortfattade resuméer av

meddelade domar, generaladvokaternas förslag till avgörande och uppgifter om nya mål. I publikationen nämns också de viktigaste händelserna vid institutionen.

Årets sista nummer av bulletinen innehåller alltid en systematisk översikt över domar och andra avgöranden som domstolen och förstainstansrätten har meddelat under året, samt statistiska uppgifter.

b) Årsrapport

Årsrapporten ger en överblick över domstolens och förstainstansrättens arbete, vad gäller såväl skapandet av rättspraxis som annan verksamhet (domarmöten och domarkurser, besök, studiedagar, etc.). Denna publikation innehåller ett stort antal statistiska uppgifter. Den innehåller dessutom de tal som har hållits vid domstolens högtidliga sammanträden.

De ovan angivna publikationerna finns tillgängliga på samtliga av gemenskapernas officiella språk (från år 1995 finns de även på finska och svenska). Publikationerna kan beställas skriftligen hos domstolens informationstjänst, L-2925 Luxemburg. Ange vilken språkversion som önskas. Denna tjänst är gratis.

3. Handlingar från domstolens biblioteksavdelning

3.1 Biblioteket

a) Löpande bibliografi

Bibliografin utkommer varannan månad och innehåller en systematisk sammanställning av all litteratur (fristående verk och artiklar) som har mottagits eller katalogiserats under referensperioden. Bibliografin består av två separata delar:

- Del A: juridiska publikationer angående den europeiska integrationen.

- Del B: allmän juridisk doktrin angående internationell rätt, komparativ rätt och nationell rätt.

Dessa publikationer kan beställas hos Domstolen, Biblioteksavdelningen, L-2925 Luxemburg.

b) Juridisk bibliografi om den europeiska integrationen

Denna årliga bibliografi baseras på under referensåret inköpta monografier och analyserade tidskrifter på gemenskapsrättens område. Sedan 1990 års utgåva ingår bibliografin bland Europeiska gemenskapernas officiella publikationer. Den innehåller mer än 4 000 bibliografiska hänvisningar och har systematiska index över ämnesområden samt ett författarindex.

Den årliga bibliografin säljs på de adresser som anges på sista sidan i denna publikation. Pris: 32 ecu, utan moms.

3.2 Handlingar från forsknings- och dokumentationsavdelningen och tjänsten för rättsinformatik

a) Systematisk översikt över avgöranden angående gemenskapsrätt

Europeiska gemenskapernas domstol ger ut en systematisk översikt över avgöranden angående gemenskapsrätt. I översikten görs en systematisk presentation av såväl domstolens rättspraxis som ett urval avgöranden från rättskipande myndigheter i medlemsstaterna.

Översikten omfattar två serier som kan erhållas separat och som rör följande områden:

Serie A: Rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt, med undantag av domar i personalmål och mål beträffande konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställande av domar på privaträttens område.

Serie D: Rättpraxis från Europeiska gemenskapernas domstol och ett urval avgöranden från rättskipande myndigheter i medlemsstaterna beträffande konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställande av domar på privaträttens område.

Serie A innehåller rättspraxis från och med år 1977. En konsoliderad version som täcker perioden 1977–1990 är tänkt att ersätta de tryck på lösblad som har kommit ut sedan år 1983. Den franska versionen finns redan tillgänglig. Den kommer att följas av versioner på tyska, engelska, danska, italienska och nederländska. Pris: 100 ecu, utan moms.

I framtiden kommer serie A att ges ut vart femte år på gemenskapernas samtliga officiella språk. Den första utgåvan är tänkt att omfatta perioden 1991–1995. Det kommer att vara möjligt att få årliga uppdateringar, till en början dock bara på franska.

Den första utgåvan av serie D publicerades år 1981. Efter den femte utgåvan (februari 1993) på tyska, franska, italienska, engelska och danska (den nederländska språkversionen kommer att finnas tillgänglig under år 1997) täcker denna serie för närvarande rättsfall från Europeiska gemenskapernas domstol år 1976–1991 och från medlemsstaternas rättskipande myndigheter år 1973–1990. Pris: 40 ecu, utan moms.

b) Index A-Z

Denna publikation finns på data och innehåller en numrerad förteckning över samtliga mål som anhängiggjorts vid domstolen och förstainstansrätten sedan år 1954, en alfabetisk förteckning över parternas namn och en förteckning över de nationella domstolar som har vänt sig till domstolen med begäran om förhandsavgörande. I Index A–Z hänvisas till avgörandets publicering i rättsfallssamlingen. Index A–Z finns tillgängligt på franska och engelska och uppdateras årligen. Pris: 25 ecu, utan moms.

c) Notes – Références des notes de doctrine aux arrêts de la Cour

I denna publikation ges hänvisningar till all den doktrin som rör domstolens och förstainstansrättens domar. Den uppdateras årligen. Pris: 15 ecu, utan moms.

Dessa olika publikationer kan beställas från ett av de försäljningsställen som anges på sista sidan i denna årsrapport.

Vid sidan av försäljningen av dessa publikationer har forsknings- och dokumentationsavdelningen utarbetat olika arbetsdokument för intern användning. Bland dessa ingår bland annat följande dokument:

d) Bulletin périodique de jurisprudence

I detta dokument görs – för varje kvartal, halvår och år – en sammanställning av sammanfattningarna av de domar från domstolen och förstainstansrätten som så småningom kommer att ingå i rättsfallssamlingen. Det utformas enligt en systematisk modell som är identiskt lik den för den systematiska översikten, så att den för en given period fungerar som en föregångare till den systematiska översikten och kan ge användaren motsvarande hjälp. Dokumentet finns tillgängligt på franska.

e) Jurisprudence en matière de fonction publique communautaire

Denna systematiskt utformade publikation på franska innehåller domstolens och förstainstansrättens rättspraxis i personalmål.

f) Jurisprudence nationale en matière de droit communautaire

Domstolen har upprättat en databank som innehåller en sammanställning av rättspraxis angående gemenskapsrätt från medlemsstaternas domstolar. Allteftersom arbetet med analys och kodning fortskrider, kommer det att med användning av denna databank bli möjligt att upprätta förteckningar på franska över avgöranden (med nyckelord som anger deras innehåll) som ingår i databanken. Detta skall kunna ske med utgångspunkt från såväl medlemsstat som ämnesområde.

Dessa publikationer kan beställas hos Domstolen, Forsknings- och dokumentationsavdelningen, L-2925 Luxemburg.

Databaser

Celex

Det datoriserade systemet för dokumentation av gemenskapsrätt Celex (*Communitatis Europae Lex*) förvaltas av Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer och matas med information från gemenskapsinstitutionerna. Celex omfattar information om lagstiftning, rättspraxis, förberedande rättsakter och parlamentsfrågor samt nationella åtgärder för genomförande av direktiv.

Beträffande rättspraxis innehåller Celex samtliga domar och beslut från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt, i deras fullständiga lydelse och med de sammanfattningar som gjorts av varje mål. Här finns också hänvisningar till generaladvokaternas förslag till avgörande, och från och med år 1987 förekommer förslagen till avgörande också i fullständig lydelse. Rättspraxis uppdateras varje vecka.

Celex-systemet finns tillgängligt på unionens officiella språk. Celex i finsk och svensk version skall ha införts under år 1996.

Rapid – Ovide/Epistel

Databasen Rapid, som förvaltas av talesmannen för Europeiska gemenskapernas kommission, och databasen Ovide/Epistel vid Europaparlamentet innehåller den franska versionen av *Verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt* (se ovan).

De officiella on line-versionerna av Celex och Rapid distribueras av Eurobases och av behöriga nationella servrar.

Slutligen erbjuder licenshavare en rad informationstjänster on-line samt information på CD-ROM. För ytterligare upplysningar går det bra att vända sig till Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer, 2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg.

Domstolen kan kontaktas enligt nedan:

COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

L-2925 Luxembourg

Telefon: 43 03-1

Telex till kansliet: 2510 CURIA LU

Telegramadress: CURIA

Telefax till domstolen: 43 03 26 00

Telefax till Informationstjänsten: 43 03 25 00

Europeiska gemenskapernas domstol

**Årsrapport 1996 — Översikt över verksamheten vid Europeiska gemenskapernas domstol
och förstainstansrätt**

Luxemburg: Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

1998 — 217 s. — 17,6 x 25 cm

ISBN 92-829-0360-5

Venta • Salg • Verkauf • Πωλήσεις • Sales • Vente • Vendita • Verkoop • Venda • Myynti • Försäljning

BELGIQUE/BELGIË

Moniteur belge/Belgisch Staatsblad
Rue de Louvain 40-42/Leuvenseweg 40-42
B-1000 Bruxelles/Brussel
Tél. (32-2) 552 22 11
Fax (32-2) 511 01 84

Jean De Lannoy

Avenue du Roi 202/Koningslaan 202
B-1060 Bruxelles/Brussel
Tél. (32-2) 538 51 69
Fax (32-2) 538 08 41
E-mail: jean.de.lannoy@infoboard.be
URL: <http://www.jean-de-lannoy.be>

Librairie européenne/Europese Boekhandel

Rue de la Loi 244/Wetstraat 244
B-1000 Bruxelles/Brussel
Tél. (32-2) 295 26 39
Fax (32-2) 735 08 60

DANMARK

J. H. Schultz Information A/S

Herstedvang 10-12
DK-2620 Albertslund
Tlf. (45) 43 63 23 00
Fax (45) 43 63 19 69
E-mail: schultz@schultz.dk
URL: <http://www.schultz.dk>

DEUTSCHLAND

Bundesanzeiger Verlag

Breite Straße 78-80
Postfach 10 05 34
D-50667 Köln
Tel. (49-221) 20 29-0
Fax (49-221) 202 52 78
E-mail: vertreib@bundesanzeiger.de
URL: <http://www.bundesanzeiger.de>

ΕΛΛΑΔΑ/GREECE

G. C. Eleftheroudakis SA

International Bookstore
Panepistimiou 17
GR-10564 Athina
Tel. (30-1) 331 41 80/1/2/3
Fax (30-1) 323 98 21
E-mail: elebooks@netor.gr

ESPAÑA

Mundi Prensa Libros, SA

Castello, 37
E-28001 Madrid
Tel. (34-1) 431 33 99
Fax (34-1) 575 39 98
E-mail: librena@mundiprensa.es
URL: <http://www.mundiprensa.es>

Boletín Oficial del Estado

Tratado, 27
E-28010 Madrid
Tel. (34-1) 538 21 11 (Libros)
384 17 15 (Suscripciones)
Fax (34-1) 538 21 21 (Libros)
384 17 14 (Suscripciones)
E-mail: webmaster@boe.es
URL: <http://www.boe.es>

FRANCE

Journal officiel

Service des publications des CE
26, rue Desaix
F-75727 Paris Cedex 15
Tél. (33) 140 58 77 01/31
Fax (33) 140 58 77 00

IRELAND

Government Supplies Agency

Publications Section
4-5 Harcourt Road
Dublin 2
Tel. (353-1) 661 31 11
Fax (353-1) 475 27 60

ITALIA

Licosa Spa

Via Duca di Calabria, 1/1
Casella postale 552
I-50125 Firenze
Tel. (39-55) 64 54 15
Fax (39-55) 64 12 57
E-mail: licosa@fibcc.it
URL: <http://www.fibcc.it/licosa>

LUXEMBOURG

Messageries du livre SARL

5, rue Raffaeles
L-2411 Luxembourg
Tél. (352) 40 10 20
Fax (352) 49 06 61
E-mail: mdl@pt.lu

Abonnements

Messageries Paul Kraus

11, rue Christophe Plantin
L-2339 Luxembourg
Tél. (352) 49 98 88-8
Fax (352) 49 98 88-444
E-mail: mpk@pt.lu
URL: <http://www.mpk.lu>

NEDERLAND

SDU Servicecentrum Uitgevers

Externe Fondsen
Postbus 20014
2500 EA Den Haag
Tel. (31-70) 378 98 80
Fax (31-70) 378 97 83
E-mail: sdu@sdu.nl
URL: <http://www.sdu.nl>

ÖSTERREICH

Manz'sche Verlags- und

Universitätsbuchhandlung GmbH

Siebenbrunnengasse 21
Postfach 1
A-1050 Wien
Tel. (43-1) 53 16 13 34/0
Fax (43-1) 53 16 13 39
E-mail: auslieferung@manz.co.at
URL: <http://www.austria.EU.net/81/manz>

PORTUGAL

Imprensa Nacional-Casa da Moeda, EP

Apartado 60037
Rua Marquês de Sá da Bandeira, 16 A
P-1050 Lisboa Codex
Tel. (351-1) 353 03 99
Fax (351-1) 353 02 94, 384 01 32

Distribuidora de Livros Bertrand Ld.ª

Rua das Terras dos Vales, 4/A
Apartado 60037
P-2701 Amadora Codex
Tel. (351-1) 495 90 50, 495 87 87
Fax (351-1) 496 02 55

SUOMI/FINLAND

Akateeminen Kirjakauppa/Akademiska

Bookhandeln

Pohjoisesplanadi 39/
Norra esplanaden 39
PL/PB 128
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
P./fn (358-9) 121 41
F./fax (358-9) 121 44 35
E-mail: akahaus@stockmann.mailnet.fi
URL: <http://booknet.cultnet.fi/aka/index.htm>

SVERIGE

BTJ AB

Traktörvägen 11
S-221 82 Lund
Tfn (46-46) 18 00 00
Fax (46-46) 30 79 47
E-post: bljeu-pub@btj.se
URL: <http://www.btj.se/media/eu>

UNITED KINGDOM

The Stationery Office Ltd

International Sales Agency
51 Nine Elms Lane
London SW8 5DR
Tel. (44-171) 873 90 90
Fax (44-171) 873 84 63
E-mail: jill.speed@theso.co.uk
URL: <http://www.the-stationery-office.co.uk>

ISLAND

Bokabud Larusar Blöndal

Skiðlavörðustíg, 2
IS-101 Reykjavík
Tel. (354) 551 56 50
Fax (354) 552 55 60

NORGE

NIC Info A/S

Ostenjovveien 18
Boks 6512 Elttestad
N-0606 Oslo
Tel. (47-22) 97 45 00
Fax (47-22) 97 45 45

SCHWEIZ/SUISSE/SVIZZERA

OSEC

Stämpfenbachstraße 85
CH-8035 Zürich
Tel. (41-1) 365 53 15
Fax (41-1) 365 54 11
E-mail: ulmbacher@osec.ch
URL: <http://www.osec.ch>

BĂLGARIA

Europress-Euromedia Ltd

59, Blvd Vitosha
BG-1000 Sofia
Tel. (359-2) 980 37 66
Fax (359-2) 980 42 30

ČESKÁ REPUBLIKA

NIS CR — prodejna

Konviktská 5
CZ-113 57 Praha 1
Tel. (420-2) 24 22 94 33, 24 23 09 07
Fax (420-2) 24 22 94 33
E-mail: nkposp@dec.nis.cz
URL: <http://www.nis.cz>

CYPRUS

Cyprus Chamber of Commerce & Industry

Gnva-Digeni 38 & Deligiorgi 3
Mail orders:
PO Box 1455
CY-1509 Nicosia
Tel. (357-2) 44 95 00, 46 23 12
Fax (357-2) 36 10 44
E-mail: cy1691_eic_cyprus@vans.infonet.com

MAGYARORSZÁG

Euro Info Service

Europa Ház
Margitsziget
PO Box 475
H-1396 Budapest 62
Tel. (36-1) 111 60 61, 111 62 16
Fax (36-1) 302 50 35
E-mail: euroinfo@mail.mata.vu
URL: <http://www.euroinfo.hu/index.htm>

MALTA

Miller Distributors Ltd

Malta International Airport
PO Box 25
LQA 05 Malta
Tel. (356) 66 44 88
Fax (356) 67 67 99

POLSKA

Ars Polona

Krakowskie Przedmiescie 7
Skr pocztowa 1001
PL-00-950 Warszawa
Tel. (48-22) 826 12 01
Fax (48-22) 826 62 40, 826 53 34, 826 86 73
E-mail: ars_pol@bevy.hsn.com.pl

ROMÂNIA

Euromedia

Str. G-ral Berthelot Nr 41
RO-70749 Bucuresti
Tel. (40-1) 210 44 01, 614 06 64
Fax (40-1) 210 44 01, 312 96 46

SLOVAKIA

Slovak Centre of Scientific and Technical

Information

Námestie slobody 19
SK-81223 Bratislava 1
Tel. (421-7) 531 83 64
Fax (421-7) 531 83 64
E-mail: europ@bb1.slik.stuba.sk

SLOVENIA

Gospodarski Vestnik

Založniska skupina d d
Dunajska cesta 5
SI-0-1000 Ljubljana
Tel. (386) 611 33 03 54
Fax (386) 611 33 91 28
E-mail: belicd@gvestnik.si
URL: <http://www.gvestnik.si>

TÜRKİYE

Dünya Infotel AS

İstiklal Cad. No. 469
TR-80050 Tunel-Istanbul
Tel. (90-212) 251 91 96
Fax (90-212) 251 91 97

AUSTRALIA

Hunter Publications

PO Box 404
3167 Abbotsford, Victoria
Tel. (61-3) 94 17 53 61
Fax (61-3) 94 17 54

CANADA

Subscriptions only/Uniquement abonnements:

Renouf Publishing Co. Ltd

5369 Chemin Canotak Road Unit 1
K1J 9J3 Ottawa, Ontario
Tel. (1-613) 745 26 65
Fax (1-613) 745 76 60
E-mail: renouf@fox.nstn.ca
URL: <http://www.renoufbooks.com>

EGYPT

The Middle East Observer

41, Sherif Street
Cairo
Tel. (20-2) 393 97 32
Fax (20-2) 393 97 32

HRVATSKA

Mediatrade Ltd

Pavla Hatza 1
HR-10000 Zagreb
Tel. (385-1) 43 03 92
Fax (385-1) 43 03 92

INDIA

EBIC India

3rd Floor, Y. B. Chavan Centre
Gen. J. Bhosale Marg
400 021 Mumbai
Tel. (91-22) 282 60 64
Fax (91-22) 285 45 64
E-mail: ebic@giabsm01.vsnl.net.in

ISRAËL

ROY International

17, Shimon Hatarssi Street
PO Box 13056
61130 Tel Aviv
Tel. (972-3) 546 14 23
Fax (972-3) 546 14 42
E-mail: roy@netvision.net.il

Sub-agent for the Palestinian Authority:

Index Information Services

PO Box 19502
Jerusalem
Tel. (972-2) 627 16 34
Fax (972-2) 627 12 19

JAPAN

PSI-Japan

Asahi Sanbancho Plaza #206
7-1 Sanbancho, Chiyoda-ku
Tokyo 102
Tel. (81-3) 32 34 69 21
Fax (81-3) 32 34 69 15
E-mail: psijapan@gol.com
URL: <http://www.psi-japan.com>

MALAYSIA

EBIC Malaysia

Level 7, Wisma Hong Leong
18 Jalan Perak
50450 Kuala Lumpur
Tel. (60-3) 262 62 98
Fax (60-3) 262 61 98
E-mail: ebic-kl@mol.net.my

PHILIPPINES

EBIC Philippines

19th Floor, PS Bank Tower Sen.
Gil J. Puyal Ave. cor. Tindalo St.
Makati City
Metro Manila
Tel. (83-2) 759 66 80
Fax (83-2) 759 66 90
E-mail: ecpcom@globe.com.ph

RUSSIA

CCEC

60-letiya Oktyabrya Av. 9
117312 Moscow
Tel. (70-95) 135 52 27
Fax (70-95) 135 52 27

SOUTH AFRICA

Safo

8th Floor Export House,
CNR Maudie & West Streets
PO Box 782 706
2146 Sandton
Tel. (27-11) 883 37 37
Fax (27-11) 883 65 69

SOUTH KOREA

Kyowa Book Company

1 F1, Phylum Hwa Bldg
411-2 Hap Jeong Dong, Mapo Ku
121-220 Seoul
Tel. (82-2) 322 67 80/1
Fax (82-2) 322 67 82
E-mail: kyowa2@ktnet.co.kr

THAILAND

EBIC Thailand

Vanissa Building 8th Floor
29 Soi Chidlom
Ploenchit
10330 Bangkok
Tel. (66-2) 655 06 27
Fax (66-2) 655 06 28
E-mail: ebicbk@ksc15.th.com

UNITED STATES OF AMERICA

Bernan Associates

4611-F Assembly Drive
MD20706 Lanham
Tel. (800) 274 44 47 (toll free telephone)
Fax (800) 865 34 50 (toll free fax)
E-mail: query@bernan.com
URL: <http://www.bernan.com>

ANDERE LÄNDER/OTHER COUNTRIES/

AUTRES PAYS

Bitte wenden Sie sich an ein Büro Ihrer
Wahl / Please contact the sales office of
your choice / Veuillez vous adresser au
bureau de vente de votre choix

BYRÅN FÖR EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS
OFFICIELLA PUBLIKATIONER

L-2985 Luxembourg

ISBN 92-829-0360-5

9 789282 903605 >